

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 5

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

11 JANUARI 1993

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	179
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	181
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	189
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	193
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	194
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	199
L. Detiege, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	200
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	203
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	204
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	205
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	211
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	232
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	233
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	238
L. Detiege, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	240
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	241
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	243
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	244
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	247
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	248
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	249
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	250
REGISTER	251

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 8
van 30 november 1992
van de heer V. ANCIAUX**

Imago van Vlaanderen in het buitenland — Expo 92

Een bezoeker aan het Belgische paviljoen op de Expo 92 in Sevilla signaleerde me dat er in het paviljoen een kaart hing waarop Vlanderen in plaats van Vlaanderen vermeld was. Die fout heeft bij veel Vlaamse bezoekers kwaad bloed gezet. Het getuigt niet alleen van slordigheid, maar ook van onbekwaamheid van de Belgische verantwoordelijk ken.

Hoe komt het dat dergelijke fout mogelijk is ? Was de Vlaamse regering of het Vlaamse Gewest dan niet betrokken bij de voorbereiding van de Belgische bijdrage ? Er werden toch Vlaamse dagen georganiseerd ?

Wat zal de Vlaamse regering doen om dergelijke fouten in de toekomst te vermijden en toch wat respect af te dwingen ?

Antwoord

In het Belgisch paviljoen hing inderdaad een kaart van België met daarop de vermelding Vlanderen in plaats van Vlaanderen.

Deze kaart bevond zich in het nationale gedeelte en werd gemaakt in opdracht van het Commissariaat-generaal van de Belgische Regering.

De Vlaamse regering was uiteraard niet betrokken bij de praktische realisatie van de decoratie van het nationale gedeelte van het paviljoen.

Naar ons werd medegedeeld, was het onmogelijk de kaart en de vermelding te vervangen, gezien de hoge kosten.

Over de juiste toedracht zal echter meer uitleg kunnen worden gegeven door de bevoegde minister namelijk de heer Wathelet, vice-eerste minister, minister van Justitie en van Economische Zaken.

De Vlaamse regering zal in de toekomst blijven zorgen voor goede en volledige informatie via de eigen kanalen en zal er de nationale overheid op wijzen dat het onaanvaardbaar is dat de voorlichting die deze laatste verstrekt, storende fouten zou bevatten.

**Vraag nr. 10
van 3 december 1992
van de heer K. VAN OVERMEIRE**

Week voor democratie en verdraagzaamheid — Gegevens

Van 3 tot 9 mei 1993 wordt een zogenaamde Week voor democratie en verdraagzaamheid georganiseerd. Dit gebeurt met de medewerking van onder andere het departement van Cultuur, het departement van Onderwijs en de diensten van de minister-president van de Vlaamse Executieve.

1. Wat is de aanleiding om die week te organiseren ? Zullen de resultaten van de verkiezingen van 24 november 1991 worden aangevochten of in vraag gesteld ?
2. Wat is de kostprijs van dit gebeuren voor de Vlaamse Gemeenschap ? Hoeveel kosten de jongerenkrant, de ideeënmap, de ontmoetingen enzovoort ?
3. Is er een verband tussen de Week voor democratie en verdraagzaamheid en de organisaties die het voorbije jaar allerhande acties en betogingen onder het motto democratie en verdraagzaamheid hebben opgezet ?

Wordt er voor de Week voor democratie en verdraagzaamheid samengewerkt met één van de volgende organisaties :

- a. Blokbusters ;
- b. Charta '91 ;
- c. Hand in hand ;
- d. Objectief 479.917 ;
- e. Jongeren zonder racisme/Scholen zonder racisme ? ;
- f. Vlaams Centrum voor de Integratie van Migranten ?

4. Komt het thema multiculturele maatschappij tijdens de Week voor democratie en verdraagzaamheid aan bod ? Zo ja, wat zijn de verschillende standpunten die zullen worden verdedigd ?
5. Zal tijdens die week het programma van bepaalde politieke partijen besproken worden ? Zo ja, welke ? Op welke wijze zullen die partijen de kans krijgen om zich tegen gratuite aanvallen te verdedigen ?

Antwoord

Het project Jeugd, Democratie en Verdraagzaamheid : een dialoog voor de toekomst. waarvan de Week voor democratie en verdraagzaamheid het eindpunt is, werd uitgewerkt door de stuurgroep die op vraag van de vorige Vlaamse regering door de Koning Boudewijnstichting werd opgericht. Deze stuurgroep is mede samengesteld uit vertegenwoordigers van de Vlaamse regering, de Vlaamse administratie, de respectieve onderwijsnetten, de provincies en het jeugdwerk. De concrete invulling van het project zal op lokaal en provinciaal niveau gebeuren via de scholen en het jeugdwerk.

Het project beoogt alle Vlaamse jongeren een forum te geven waar zij hun visie op democratie en verdraag-

zaamheid in relatie tot de toekomst kunnen weergeven.

De globale kostprijs voor de Vlaamse Gemeenschap bedraagt 7,5 miljoen frank.

Bij de voorstelling van het project heb ik de betrokken begeleiders uitdrukkelijk opgeroepen op een open en integere wijze aan het project mee te werken. Ik veroorloof mij hierbij ook naar de Jongerenkrant te verwijzen, die ter introductie van het project werd uitgegeven. Ze bevat onder andere een bijdrage van alle partijen die in de Vlaamse Raad vertegenwoordigd zijn.

Vraag nr. 11
van 3 december 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie KMO — Krediet voor vestigingswijzigingen om milieuredenen

In het Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie KMO wordt voor 1992 een krediet van 500 miljoen voorbehouden voor ondernemingen die omwille van het milieubelang van vestigingsplaats moeten veranderen.

Van dit krediet is tot op heden nog geen frank toegevoegd, zo zegt men mij, omdat de richtlijnen over de wijze en de voorwaarden van kredietverlening ontbreken.

Is dat zo? Zo ja, kan de minister dringend het nodige doen opdat dit krediet effectief kan worden aangewend?

Antwoord

In de begroting 1992 werd in het Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie KMO 250 miljoen gereserveerd voor ondernemingen die om dwingende milieuredenen tot herlokalisatie worden gedwongen. In mijn beleidsbrief economie van 1992 werd een initiatief in dat verband aangekondigd.

Bij beslissing van de Vlaamse regering van 2 december 1992 werd beslist dat bedrijven die zich om dwingende milieuredenen moeten herlokalisatie, een steun van 15 percent zullen krijgen.

Die maatregel trad onmiddellijk in werking. Eerstdaags zal er in overleg met de administraties Economie en Leefmilieu een gedetailleerde lijst worden opgesteld van de omstandigheden waarin een bedrijf een beroep kan doen op de steun.

Het kredietbedrag dat in de begroting was ingetrokken, is overdraagbaar naar 1993 en naar de verdere toekomst toe zal deze maatregel deel uitmaken van de richtlijn die de subsidieverlening van KMO's regelt.

Vraag nr. 16
van 10 december 1992
van de heer J. TAYLOR

Bruggpensioenen Mercantile-Beliard — Financiering

Op 25 november 1988 besliste de nationale regering

om — formeel voor de periode van 1988 tot en met 1992 — het sociaal passief van Mercantile-Beliard te betalen. Hiervoor werd een globale enveloppe ten belope van 695 miljoen frank uitgetrokken.

In de loop van de maand november van dit jaar deelde de voorzitter van het paritair comité van de sector, die tevens voorzitter is van het Fonds voor Bestaanszekerheid voor de Scheepsherstellers dat de bruggpensioenen uitbetaalt, aan de vakbonden mee dat er vanaf 1 januari 1993 geen geld meer beschikbaar is voor de bedoelde bruggpensioenuitkeringen. Een gegeven waarvan de federale overheid reeds maanden op de hoogte was, maar waarop zij nog steeds niet had gereageerd.

Nader onderzoek leert dat ter zake op de begroting van het nationale ministerie van Economische Zaken voor 1993 inderdaad geen verdere ordonnanceringskredieten meer ingeschreven zijn.

Hieromtrent door mij ondervraagd, verklaarde minister Wathelet, nationaal minister van Economische Zaken, dat de verplichtingen die voor de nationale overheid voortspruiten uit de beslissingen van november 1988 ten aanzien van Mercantile-Beliard, een einde nemen op 31 december 1992, en dat daarom geen verdere kredieten meer zijn uitgetrokken op de begroting 1993 van Economische Zaken. De ongeveer 40 miljoen frank die nog resteren van het oorspronkelijke bedrag van 695 miljoen frank, zouden daarenboven niet volstaan om alle verplichtingen tot aan het uitdoven van de bruggpensioenregeling — na het jaar 2000 — te voldoen. Hiervoor zou circa 100 miljoen frank vereist zijn.

In zijn antwoord gaf minister Wathelet echter wel aan dat via het Fonds voor de Sluiting van Ondernemingen misschien nog een oplossing denkbaar was. Hieromtrent zou door de nationale minister van Economische Zaken zo mogelijk, nog voor het jaareinde, overleg worden gepleegd zowel met de Vlaamse regering in de persoon van de ondertussen reeds verwittigde Vlaamse minister van Economie, als met vertegenwoordigers van het sluitingsfonds voor ondernemingen.

1. Wat is de stand van zaken van het door minister Wathelet aangekondigde overleg tussen de nationale minister van Economische Zaken, de Vlaamse minister van Economie en het Fonds voor de Sluiting van Ondernemingen?
2. Wat is de houding van de Vlaamse regering inzake de in 1988 door de federale overheid aangegane verplichtingen, en meer in het bijzonder: onderschrijft zij de stelling dat de nationale overheid, in toepassing van artikel 61 paragraaf 5 van de financieringswet, gehouden is alle uitgaven voortvloeiend uit vroeger door haar aangegane verplichtingen verder te haren laste te nemen?
3. Wat is de concrete inschatting van de Vlaamse regering van de gevolgen voor de uitbetaling van de bruggpensioenen, die vanaf januari 1993 dreigen te ontstaan uit een situatie waarin het ministerie van Economische Zaken de beloofde middelen niet verder zou storten?

Antwoord

Op 11 december 1992 organiseerde het kabinet van de federale minister bevoegd voor Economische Zaken, de heer Wathelet, een vergadering over het probleem van de financiering van de brugpensioenregeling, beslist door de ministerraad van 25 november 1988, bij Mercantile-Beliard.

Op deze vergadering waren vertegenwoordigers uitgenodigd van de Inspectie van Financiën, van het kabinet van de federale minister bevoegd voor Tewerkstelling, mevrouw Smet, van de vakbonden, van het paritair comité sloopsherstelling en van mijn kabinet.

Het kabinet van minister Wathelet deelde mee dat op 25 november 1988 de ministerraad besliste een sociale enveloppe toe te kennen voor de dekking van de lasten van het brugpensioen bij Mercantile-Beliard, zowel voor bedienden als voor arbeiders.

Voor de arbeiders gelden volgens het kabinet Wathelet en de Inspectie van Financiën twee limieten :

- een maximum op de enveloppe : 695 miljoen frank
- een beperking in duur tot 31 december 1992.

De financiering van de besliste sociale enveloppes in de nationale sectoren bleef nationaal bij de **regionalisering**.

Vanaf 1 januari 1993 tot 2002 (de datum waarop de laatste arbeiders met brugpensioen gaan) zou er voor de arbeiders nog 109 miljoen frank nodig zijn.

Er is op de beschikbare enveloppe arbeiders nog een overschot van 48 miljoen frank.

Steeds volgens het kabinet van minister Wathelet wil de federale minister het overschot echter niet meer betalen, en evenmin de rest van de 109 miljoen frank, omdat :

- de einddatum 31 december 1992 dat verbiedt ;
- de federale regering niet meer bevoegd is om over de nieuwe sociale enveloppes te beslissen.

Het kabinet van minister Wathelet stelde dat de 109 miljoen frank moet worden betaald door :

- het Vlaamse Gewest ;
- het bedrijf (dat intussen is overgenomen door Antwerp Shiprepairers) ;
- ofwel het Fonds voor de Sluiting van **Ondernemingen**.

Mijn vertegenwoordiger heeft op dit overleg duidelijk mijn standpunt vertolkt, en ik herhaal :

- het gaat om lasten van het verleden, in de zin van artikel 61 paragraaf 5 van de financieringswet, die dus nationaal te dragen zijn ;
- het Vlaamse Gewest is niet bevoegd voor financiering van brugpensioenen ;
- ik zal dus de vraag van collega Wathelet negatief beantwoorden.

Wat de derde vraag betreft, wens ik te stellen dat het mij niet toekomt om voorspellingen te maken over de gevolgen van het niet-naleven door de federale minister bevoegd voor economische zaken van aangegane verbintenissen.

Vraag nr. 17
van 15 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voorstel tot samenwerkingsakkoord vanwege Franse Gemeenschap — Territorialiteitsprincipe als voorwaarde

Onlangs formuleerde de voorzitter van de Franse Gemeenschap een voorstel tot het sluiten van een samenwerkingsakkoord.

De vorige voorzitter van de Vlaamse regering stond afwijzend tegenover dergelijke voorstellen zolang de Franse Gemeenschap niet expliciet het principe van de territorialiteit van Vlaanderen erkende.

Wat is de houding van de huidige voorzitter ?

Is hij het ermee eens dat het principe nog altijd niet door de Franse Gemeenschap wordt erkend en dat formele samenwerkingsakkoorden vooralsnog uit den boze zijn ?

Antwoord

Ik verwijs naar de tekst van het regeerakkoord waaruit blijkt dat de Vlaamse regering bereid is om een samenwerkingsakkoord te sluiten met de Franstaligen, op basis van wederzijds respect en niet-inmenging in elkaars bestuurlijke integriteit. De Vlaamse regering blijft dus onverminderd vasthouden aan het territorialiteitsbeginsel. Er kunnen geen gesprekken over een globaal samenwerkingsakkoord starten zolang het Sint-Michielsakkoord niet volledig in wetteksten is omgezet.

N. DE BATSLIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
 VLAAMSE REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
 HUISVESTING

Vraag nr. 17
van 17 november 1992
van de heer J. VALKENIERS

Heffing ter bescherming oppervlaktewateren — Franstalige adressering formulier

Alle formulieren in verband met de heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren werden naar de belastingsplichtigen van Wezenbeek-Oppem verstuurd onder adressen die in het Frans waren gesteld. Bovendien werden deze formulieren vanuit Gent verzonden.

Wat is de reden hiervoor en hoe zal de minister dit in de toekomst voorkomen ?

Antwoord

Na onderzoek bij het informatiecentrum Cevi werd ons medegedeeld dat inderdaad één aanslagbiljet met Franstalige adressering vanuit Gent verstuurd werd naar Wezembeek-Oppem.

Dit adres werd als dusdanig aan het informatiecentrum doorgegeven. Er wordt op toegezien dat gelijksoortige voorvallen zich niet meer zullen voordoen.

**Vraag nr. 25
van 30 november 1992
van de heer L. BARBE**

UCB in Drogenbos — Rampenplan

In Drogenbos bevindt zich UCB, een belangrijk chemisch bedrijf. Gezien bepaalde risico's voor de omgeving werd er een rampenplan opgesteld waarbij ook de nabijgelegen vestiging van Volkswagen werd betrokken. Onlangs werden bij UCB belangrijke wijzigingen doorgevoerd.

Omdat het bedrijf zich dichtbij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevindt, is het belangrijk dat er goede contacten zijn tussen de Vlaamse en Brusselse ministers van Leefmilieu in dit dossier. Er zou trouwens een samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse en Brusselse Gewest worden afgesloten inzake inrichtingen die zich dichtbij de gewestgrens bevinden.

1. Voor welke emissies in lucht en water zorgt UCB in Drogenbos ?
2. Respecteert het bedrijf zijn vergunningen ? (Milieuvergunning, exploitatievergunning, lozingsvergunning,...)
3. Hoe verlopen de contacten tussen het Vlaamse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in dit dossier ?
4. Hoever staat het met het samenwerkingsakkoord tussen de twee gewesten inzake inrichtingen dichtbij de gewestgrens ? Op welke inrichtingen heeft het betrekking ?

Antwoord

1. Wat afvalwater betreft : controles in het verleden hebben uitgewezen dat het bedrijf koolwaterstoffen loost via het afvalwater. De lozingen gebeuren rechtstreeks in de **Zenne**. De belangrijkste component is toluen. Zo werd op 12 maart 1991 bij voorbeeld 17,2 mg/l toluen gemeten.

Hiertegen werd op 13 mei 1991 een proces-verbaal opgesteld. Het is namelijk zo dat het bedrijf op 1 maart 1991 een waterzuiveringsstation in gebruik moest nemen. Voor 1 maart 1991 mocht het bedrijf 80 mg/l toluen lozen ; na 1 maart 1991 werd deze toegelaten hoeveelheid beperkt tot 10 mg/l. Het waterzuiveringsstation geraakte dus niet tijdig klaar. Latere controles, bijvoorbeeld op 22 oktober 1991 toen de meting 8,6 mg/l bedroeg, toonden aan dat het toluengehalte binnen de normen bleef. Andere koolwaterstoffen worden in mindere mate geloosd,

(bijvoorbeeld fenolen, xyleen, 1, 1, 1, trichloroethaan enzovoort).

Wat luchtmissies betreft : in de exploitatievergunning van 2 oktober 1986 verleend door de bestendige deputatie van Brabant voor het verder exploiteren van een chemisch bedrijf is een emissiedossier opgelegd dat ter beschikking dient te worden gehouden van de toezichthoudende ambtenaar. Een emissiejaarverslag dient te worden opgestuurd. Uit het emissieverslag blijkt dat de meest relevante stoffen zijn : toluen, methylethylketon en dimethylformamide. Er zijn geleide en niet-geleide emissiebronnen.

Onder geleide emissiebronnen treft men de ontluchtingen op de reactoren aan, de doseertanks en de afzuigingen op de afvalinstallaties, vacuümpompen, laad- en afvalinstallaties en tankwagens. Verder zijn er nog ontluchtingen op de stoomejectoren.

Onder de niet-geleide emissiebronnen treft men de stockagetanks van de verschillende produkten (polyurethanen, polyadipaten en acrylharsen). Hier kunnen acrylaten, acetaten (monomeren) en aceton, toluen, hexaan, ethylacetaat en xyleen ontsnappen.

De emissies zijn gebaseerd op theoretische overwegingen. Gezien de batchprocédés zijn er voorlopig geen emissiemetingen beschikbaar. Het BMI zal bij een volgend bezoek nagaan welke emissies kunnen worden gemeten. De typische geur die praktisch constant rond UCB wordt waargenomen, is deze van acrylaten. Er dient echter te worden opgemerkt dat de waarnemingsgrens van deze produkten zeer laag is.

Buiten de hierboven vermelde bronnen zijn er tot slot nog de uitwasemingen van de stookinstallaties.

2. Het bedrijf beschikt over een lozingsvergunning van 8 december 1988, verleend door de directeur van de VWZ, gewijzigd bij ministerieel besluit van 12 november 1990 van de minister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting. In het verleden werden overtredingen tegen deze lozingsvergunning vastgesteld, en pro justitia opgesteld. Het bedrijf beschikt tevens over een exploitatievergunning van 2 oktober 1986 verleend door de bestendige deputatie van Brabant, voor het verder uitbaten van een chemisch bedrijf.

Op 24 november 1987 werden door het toenmalige AROL overtredingen vastgesteld van sommige exploitatievoorwaarden (ontbreken van inkuiping rond bepaalde tanks). Een proces-verbaal werd opgesteld.

Gezien de belangrijke wijzigingen die in het bedrijf werden doorgevoerd en het ontbreken van recente gegevens zal in de loop van de maand januari een nieuwe evaluatie van de toestand ter plaatse gebeuren.

3. en 4. Er zijn over het dossier nog geen contacten geweest op ministerieel niveau met het Brussels Gewest. Gesprekken over een eventueel **samenwerkingsakkoord** werden nog niet aangevat. Heden geef ik aan mijn administratie de opdracht om een akkoord ter zake voor te bereiden.

Vraag nr. 26
van 30 november 1992
van de heer L. BARBE

MER elektriciteitscentrale in Drogenbos — Overleg met Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Artikel 7 van de EG-richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 schrijft voor dat wanneer een MER-plichtig project aanzienlijke effecten kan hebben op het milieu in een andere lidstaat, er een overleg moet plaatshebben tussen beide lidstaten. Reeds vroeger stelde de minister dat voor projecten op de grens met een ander gewest, er in de geest van die bepaling overleg zou moeten zijn tussen de betrokken gewesten.

In de gemeente Drogenbos, dicht bij de grens met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, wordt een elektrische centrale gebouwd, met een vermogen van 460 MW. Hiervoor werd een milieueffectenrapport opgesteld. Dit rapport werd overhandigd aan het Brussels Instituut voor Milieubeheer. Uit het antwoord van de Brusselse minister voor Leefmilieu, de heer Gosuin, op een vraag van de heer Adriaens, blijkt dat het Vlaamse Gewest officieel geen contact heeft opgenomen met het Brusselse Gewest. Met andere woorden, in deze procedure werd artikel 7 van de EG-richtlijn 85/337/EEG niet gevolgd.

Kan de minister mij zeggen waarom hij inzake dit dossier geen contact opgenomen heeft met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, zoals verplicht volgens artikel 7 van de EG-richtlijn 85/337/EEG ?

Antwoord

Artikel 7 van de richtlijn van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling (85/337/EEG) maakt vooreerst melding van lidstaten en bedingt vervolgens dat de krachtens artikel 5 verzamelde informatie aan de lidstaat — die aanzienlijke milieueffecten zou kunnen ondervinden door projecten die op het grondgebied van een andere lidstaat worden gepland — dient te worden verstrekt op hetzelfde tijdstip als hij deze informatie ter beschikking stelt van zijn eigen onderdanen.

In die optiek heb ik mijn collega van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ervan in kennis gesteld dat ik het bestuur Milieuvergunningen van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting gelast heb naar aanleiding van het openbaar onderzoek, de milieuvergunningsaanvraag samen met het milieueffectenrapport voor adviesverstrekking voor te leggen aan de ter zake bevoegde diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Vraag nr. 27
van 2 december 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Landinrichtingsplan — Pilotproject Vlaams-Brabant

In de beleidsbrief van 21 oktober 1992 heb ik nota genomen van het feit dat de voorstudies voor de twee reeds vroeger gestarte landinrichtingsprojecten, De Westhoek en Noord-Oost-Limburg, reeds zijn afgerond

en dat het landinrichtingsplan momenteel wordt uitgewerkt. In hetzelfde hoofdstuk heb ik tevens vastgesteld dat twee andere pilotprojecten, respectievelijk in Oost-Vlaanderen en in Antwerpen, in de komende maanden zullen worden aangevat.

Volgens mijn inlichtingsbron werd in het voorjaar van 1991 eveneens een voorstel tot landinrichtingsproject in Vlaams-Brabant ingediend bij de bevoegde commissie. Dit landinrichtingsproject omvat de gemeenten Overijse, Huldenberg, Tervuren en Hoeilaart en had de bedoeling de kwetsbare Groene Gordel rond Brussel te ondersteunen.

Waarom werd geen voorrang verleend aan het pilotproject landinrichting Vlaams-Brabant, dat het eerste is geweest in de reeks van aanvragen die ondertussen werden gedaan ?

Antwoord

De landinrichting verkeert momenteel in een experimentele fase. Aan de hand van pilotprojecten dient de ervaring te worden opgedaan om tot de uitwerking van een landinrichtingsdecreet te komen met eigen specifieke middelen. Twee pilotlandinrichtingsprojecten De Westhoek en Noord-Oost-Limburg werden daarvoor aangevat.

De juridische basis voor deze projecten wordt geleverd door het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij en het besluit van de Vlaamse regering van 26 april 1990 houdende nadere regelen betreffende de landinrichting.

Wegens het voorlopig nog experimentele karakter van de landinrichting dienen bij de keuze van pilotprojecten ook de praktische overwegingen van leerproces en haalbaarheid binnen de actuele context voorop te staan. Dit zal de latere structurele uitbouw van het instrument ten goede komen.

Het leerproces mag niet alleen worden gezien in functie van het ontwikkelen van het instrument zelf, maar ook met betrekking tot het leren omgaan met het instrument. Daarom heb ik geopteerd om in het ambtsgebied van elk van de vier provinciale directies van de Vlaamse Landmaatschappij, die belast is met het opstellen van de landinrichtingsplannen, een pilotproject te laten uitvoeren. Dit verklaart onder meer de keuze om in Oost-Vlaanderen en in Antwerpen met een pilotproject van start te gaan.

Een verzoek tot opstelling van een landinrichtingsplan werd op initiatief van de gemeenten Overijse, Huldenberg, Hoeilaart en Tervuren eind april 1991 aan de commissie voor Landinrichting gericht. Het hoort onder meer tot de taken van de Commissie voor Landinrichting de Vlaamse minister ten behoeve van de programmatie te adviseren welke gebieden naar haar oordeel in aanmerking komen voor landinrichting. Op het tijdstip dat de vraag werd gericht kon de Commissie voor Landinrichting zich nog niet uitspreken over een advies met betrekking tot bijkomende projecten. De voorstudies van de beide pilotprojecten, op grond waarvan de Vlaamse Executieve zou kunnen besluiten tot de opstelling van het landinrichtingsplan, waren nog niet voltooid.

De gemeenten betrokken bij het verzoek tot opstelling van een landinrichtingsplan zijn gesitueerd in het ambtsgebied van de provinciale directie Diest van de Vlaamse Landmaatschappij. Dit ambtsgebied bestaat uit het arrondissement Leuven en de provincie Limburg. Aangezien binnen dit ambtsgebied het **pilootproject** Noord-Oost-Limburg reeds in uitvoering is, leek ons een tweede pilootproject er niet prioritair voor het experimentele karakter.

Wat de keuze van de landinrichtingsprojecten in de toekomst betreft, wil ik verwijzen naar mijn **beleidsbrief**. Daarin wil ik de uitwerking van een **landinrichtingsdecreet** vooropgesteld met onder meer de opstelling van een periodiek beleidsplan landinrichting inclusief de programmatie van de landinrichtingsprojecten.

Vraag nr. 28
van 2 december 1992
van de heer M. MAERTENS

Verkoop militaire domeinen — Bescherming ecologisch waardevolle gebieden

Bij de bespreking van artikel 156 van de sociale programmawet, afdeling defensie, in de Senaat op 25 november 1992, hebben we een amendement (stuk 14) ingediend: "Gebieden met natuur- en bosgebieden of gronden gelegen in een natuurontwikkelingsgebied mogen alleen verkocht worden aan verenigingen die de natuurbescherming als doel hebben of aan officiële instanties met dezelfde bedoeling."

De federale minister van Defensie verklaarde in dit verband (Beknopt verslag, Senaat, 1992-1993, van 25 november 1992, bladzijde 169): "Ik ga akkoord met de bekommernis die tot uiting komt in een eerste amendement... Ik hou daarmee rekening. We zullen ecologisch waardevolle gebieden niet ten prooi geven aan speculanten. Toch zijn de amendementen te eng geformuleerd en kan ik ze niet aanvaarden".

In concreto ging het over het militair domein kwartier Lombardsijde, waar meer dan 100 ha ongerepte duinen en gradiëntrijke gebieden palen aan het natuurreservaat van de IJzermonding en aan twee andere ecologisch waardevolle gebieden in eigendom van de Staat. Samenvoeging van die terreinen kan tot een uiterst waardevolle natuuruitbreiding leiden. Verder ging het ook over het natuurreservaat Vloethemveld in **Zedelgem**.

Graag had ik van de minister het volgende vernomen

1. Welke waardevolle ecologische gebieden zijn voor het ogenblik in militair bezit en welke kunnen daarvan mogelijk voor vervreemding en bescherming als natuurgebied in aanmerking komen?
2. Heeft zijn departement met de federale minister van Defensie contact opgenomen om een protocol af te sluiten, en zo ja, met welk gevolg?

Antwoord

1. Op dit ogenblik bestaat geen inventaris over de ecologische waarde van de militaire domeinen. Wel

werden reeds vroeger door de diensten van het bestuur voor Natuurbehoud en -ontwikkeling met de militaire overheden overeenkomsten afgesloten voor het beheer van een aantal domeinen, teneinde de natuurwaarden ervan te vrijwaren. Biologische inventarissen ten behoeve van dit beheer zijn zeer fragmentarisch beschikbaar.

2. Aan de federale minister van Landsverdediging werd op 22 december laatstleden een schrijven gericht, met de vraag overleg te laten plaatsvinden om te bespreken op welke wijze aan de voor vervreemding aangeduide domeinen, die om **natuurbehoudsredenen** waardevol zijn, een natuurgerichte bestemming kan gegeven worden. Tegelijkertijd heb ik voorgesteld een voorkooprecht ten gunste van het Vlaamse Gewest in overweging te willen nemen.

Vraag nr. 29
van 3 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Aquafin — Verwijdering afval in Willebroek

Op een terrein van zowat 3 ha in de Fonteinstraat, naast het natuurreservaat het Broek in Willebroek dat op het gewestplan als landbouwgebied is ingekleurd, ligt op dit ogenblik heel wat beton-, hout- en steenafval onder het zand verborgen. Het bewuste terrein werd als werf gebruikt voor rioleringswerken in opdracht van de n.v. Aquafin in de Heindonksesteenweg en de Broekstraat.

Graag vernam ik of de minister hiervan op de hoogte is en of hij desgevallend Aquafin de opdracht heeft gegeven om alle afval door de aannemer te laten verwijderen.

Antwoord

De geviseerde werken zijn een gecombineerde opdracht met Aquafin en de gemeente Willebroek (met Aquafin als bouwheer) inzake de aanleg van **riolerings- en collectorwerken** in de Heindonksesteenweg en de Broekstraat in Blaasveld — Willebroek. Die werken bevinden zich binnen het openbaar domein.

Het vermelde terrein in de Fonteinstraat werd door Aquafin niet als werfterrein ter beschikking van de aannemer gesteld.

De aannemer heeft zelf met de eigenaar van het terrein onderhandeld om er tijdelijk een zand-cementmolen en een breekinstallatie te plaatsen, alsook om er gronden en afbraakmaterialen te stapelen. In ruil voor het gebruik van het terrein heeft de aannemer het achteraf opgehoogd en geëgaliseerd. Door de gemeente werd voor het exploiteren van de zand-cementmolen op het terrein in de Fonteinstraat een vergunning verleend aan de aannemer.

Door de milieudienst van de gemeente werden peilingen uitgevoerd in de ophoging van het terrein. Uit de peilingen blijkt dat er ook afval aanwezig is van andere werven.

De aannemer heeft zich inmiddels **geëngageerd ten aanzien van de eigenaar om het terrein in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen**.

Vraag nr. 30
van 4 december 1992
van mevrouw V. DUA

Wijziging vegetatie en landschapselementen — Vergunningsplicht

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 (Belgisch Staatsblad van 24 maart 1992) voert een vergunningsplicht in voor de wijziging van vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen. Artikel 4 van dit besluit stelt dat het gemeentebestuur **standaardformulieren** ter beschikking moet stellen van de aanvrager. Via de omzendbrief van 5 augustus 1992 heeft de minister daarop gewezen.

Uit een beperkte rondvraag bij gemeenten en bij de diensten van Natuurbescherming (Aminal) blijkt echter dat maar bitter weinig aanvragen binnenkomen en dat gemeentebesturen hun burgers zelfs niet op de hoogte hebben gebracht van het bestaan van dit besluit.

1. Worden er nog initiatieven genomen voor informatie en sensibilisering om dit besluit algemeen te laten toepassen, zowel op het niveau van de gemeentebesturen als bij de bevolking ?
2. In welke controlemaatregelen voorziet de minister om de toepassing van dit besluit te garanderen ?

Antwoord

1. De omzendbrief van 5 augustus 1992 betreffende het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 tot instelling van een vergunningsplicht voor de wijziging van vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 11 september laatstleden en had vooral de bedoeling de gemeenten, die een belangrijke verantwoordelijkheid hebben in de toepassing van het voormeld besluit, nog eens duidelijk te wijzen op het bestaan ervan.

Vooraleer het vegetatiebesluit en de omzendbrief bekend te maken aan het grote publiek via publicaties en persberichten lijkt het mij aangewezen het besluit eerst te toetsen aan de praktijkervaringen.

Het vegetatiebesluit is immers in zijn huidige vorm beperkt qua toepassingsgebied. Bovendien zijn verzoekschriften ingediend bij de Raad van State tot nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991.

2. Van elke vergunningsaanvraag dient het college van burgemeester en schepenen de bevoegde ambtenaar, waarvan de namen en adressen medegedeeld zijn in bijlage 2 van de omzendbrief van 5 augustus 1992, onmiddellijk in kennis te stellen.

Tegen elke beslissing van het college over een **vergunningsaanvraag**, en ingeval dat de aanvrager **geén** beslissing heeft ontvangen en de vergunning geacht wordt verleend te zijn, kan de bevoegde ambtenaar, overeenkomstig artikel 9 paragraaf 1 en paragraaf 2 van het vegetatiebesluit beroep indienen bij de

Vlaamse minister bevoegd voor het natuurbehoud. De beslissing of de vergunning waartegen beroep wordt ingediend, wordt in voorkomend geval geschorst.

Voor de aanvragen tot wijziging van vegetatie en of lijn- of puntvormige elementen door rechtspersonen met publiekrechtelijk statuut is het bovendien de bevoegde ambtenaar die een gemotiveerde beslissing neemt over de vergunningsaanvraag.

Vraag nr. 31
van 4 december 1992
van mevrouw V. DUA

Openbare bossen — Verpachting jachtrecht

De dienst Waters en Bossen van Aminal is verantwoordelijk voor het beheer van de openbare bossen in Vlaanderen.

In een deel van de bossen wordt het jachtdecreet verpacht. Dit impliceert de afsluiting van die bossen voor het publiek, tenminste tijdens het jachtseizoen.

1. Hoe groot is de totale oppervlakte van de bossen beheerd door de dienst Waters en Bossen en voor welk deel wordt het jachtrecht verpacht ? (Indien mogelijk opgesplitst per houtvesterij).
2. Als een pachttermijn afgelopen is, wordt de verpachting dan automatisch hetzij verlengd, hetzij openbaar toegewezen ?
3. Welk beleid wordt er gevoerd inzake het verpachten van openbare bossen voor jachtdoeleinden ? Welke criteria worden in overweging genomen ?

Antwoord

1. Voor de jacht verpachte oppervlakte domeinbos :

Provincie	Tot. opp. domeinbos	Voor de jacht verpachte opp.	Niet voor jacht verpacht (ha)
O.-Vlaanderen	952	308	644
W.-Vlaanderen	1.013	20	993
Antwerpen	3.676	141	3.535
Limburg	4.823	1.457	3.366
Vl.-Brabant	5.033	1.037	3.996
Totaal	15.498	2.964 (19 %)	12.534 (81 %)

2. Als tot de verpachting van het jachtrecht wordt overgegaan dient dit te gebeuren bij openbare aanbesteding.

Een afgelopen pachttermijn kan niet automatisch verlengd worden.

3. Het bosdecreet stelt principieel dat de bossen verschillende functies kunnen vervullen, onder meer in verband met fauna- en florabeheer. De jacht kan hierbij een rol spelen.

Vanuit biologisch standpunt is de jacht aanvaardbaar zolang zij het evenwicht in de bejaagde populaties niet verstoort.

In bepaalde gevallen kan een jachtverpachting een van de middelen zijn om te vermijden dat een te grote wildpopulatie schade zou veroorzaken aan de aanplantingen.

Het bosbeheer gaat niet over tot de verpachting van het jachtrecht, wanneer in de bossen een intensieve recreatie plaatsvindt.

In de verpachtingsvoorwaarden van het jachtdecreet wordt altijd duidelijk gesteld dat de jacht geen beperking mag zijn voor de andere bosfuncties en worden vaak beperkende maatregelen opgelegd, bijvoorbeeld een verbod tot jacht tijdens de weekends of tijdens bepaalde periodes van het jaar.

De ervaring ter zake wijst uit dat in de voor de jacht verpachte domeinbossen weinig conflicten tussen jagers en recreanten voorkomen.

Vraag nr. 32
van 4 december 1992
van de heer A. SCHELLENS

Urgentieprogramma voor de sociale huisvesting — Gemeenten arrondissement Leuven

Enige tijd geleden is het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting in werking getreden. Hiervoor komen slechts projecten in aanmerking van gemeenten die beantwoorden aan bepaalde voorwaarden, zoals :

— **VFIK-gemeenten ;**

- gemeenten die beschikken over een erkend woon-noodgebied ;
- gemeenten die beschikken over een herwaarde-ringsgebied en tegelijkertijd gelegen zijn in een ontwikkelingszone of een impulsgebied ;
- gemeenten aangeduid op basis van minstens vier van de zeven volgende criteria : percentage VFIK-migranten, percentage bestaansminimumtrekkers, percentage woningen met of zonder klein comfort, percentage bejaarden, bevolkingsdichtheid, percentage huurwoningen, percentage leegstaande woningen.

De juiste toepassing van de criteria roept heel wat vragen op bij de gemeentebesturen en bouwmaatschappijen in het arrondissement Leuven.

Om die reden vernam ik graag welke gemeenten in dat arrondissement wel of niet in aanmerking komen, en welke criteria per gemeente van toepassing zijn.

Antwoord

De gemeenten van het arrondissement Mechelen die worden afgebakend voor de toepassing van het urgentieprogramma zijn weergegeven in kolom 3. De overige kolommen worden verder toegelicht.

	1	2	3	4	5	6	7	8
	Eerste selectie op basis van (4) tot (8)	Tweede selectie op basis van (9) tot (15)	Definitief (3)	VFIK (4)	Woon-noodgebied (5)	Herwaarde-ringsgebied (6)	Impulsgebied (7)	OZ (8)
Aarschot	0	2	0	0	0	1	0	0
Begijnendijk	0	1	0	0	0	1	0	0
Bekkevoort	0	2	0	0	0	0	1	0
Bertem	0	1	0	0	0	0	0	0
Bierbeek	0	0	0	0	0	0	0	0
Boortmeerbeek	0	2	0	0	0	0	0	0
Boutersem	0	1	0	0	0	0	0	0
Diest	1	2	1	0	0	1	1	0
Geetbets .	0	2	0	0	0	0	1	0
Haacht	0	0	0	0	0	0	0	0
Herent	0	1	0	0	0	0	0	0
Hoegaarden	0	3	0	0	0	0	0	0
Holsbeek	0	2	0	0	0	0	0	0
Huldenberg	0	1	0	0	0	0	0	0
Keerbergen	0	2	0	0	0	0	0	0
Kortenaken	0	2	0	0	0	0	1	0
Kortenber	0	2	0	0	0	0	0	0
Landen	0	2	0	0	0	0	1	0
Leuven	1	6	1	1	1	1	0	0
Lubbeek	0	0	0	0	0	0	0	0
Oud-Heverlee	0	0	0	0	0	0	0	0
Rotselaar	0	0	0	0	0	0	0	0
Tervuren	0	1	0	0	0	0	0	0
Tienen	1	3	1	0	0	0	1	0
Tremelo	0	1	0	0	0	0	0	0
Zoutleeuw	0	3	0	0	0	0	1	0
Linter	0	2	0	0	0	0	1	0
Scherpenheuvel-Zichem	0	2	0	0	0	0	1	0
Tielt-Winge	0	1	0	0	0	0	0	0
Glabbeek-Zuurbeemde	0	1	0	0	0	0	0	0

	9	10	11	12	13	14	15
	% Leegstaande woningen (9)	% woningen zonder volledig comfort (10)	% Huurwo- ningen (11)	Dichtheid (12)	Bestaand minimum (13)	VFIK migranten (14)	% bejaarden (15)
Aarschot	8.93	46.22	24.20	4.21	0	0	15.04
Begijnendijk	2.86	47.76	14.58	4.70	0	0	12.84
Bekkevoort	0.98	52.68	7.58	1.46	0	0	16.26
Bertem	2.64	37.12	15.21	2.83	0	0	14.87
Bierbeek	3.25	36.17	14.60	2.16	0	0	13.37
Boortmeerbeek	4.63	41.54	18.23	5.75	0	0	13.89
Boutersem	4.28	47.97	11.28	2.13	0	0	17.20
Diest	3.77	35.33	35.82	3.69	0	1	13.88
Geetbets	2.76	56.60	10.24	1.61	0	0	15.16
Haacht	0.05	43.97	18.69	4.02	0	0	14.44
Herent	3.70	34.92	24.87	5.39	0	0	13.17
Hoegaarden	5.94	55.72	21.22	1.65	0	0	17.52
Holsbeek	3.59	49.90	9.72	2.01	0	0	15.18
Huldenberg	0.44	40.95	15.19	2.01	0	0	16.08
Keerbergen	5.29	31.42	22.99	5.84	0	0	11.68
Kortenaken	2.80	52.75	5.94	1.50	0	0	16.04
Kortenberg	5.08	34.31	24.74	4.65	0	0	14.36
Landen	6.94	43.39	18.98	2.63	0	0	16.13
Leuven	4.37	35.40	46.34	15.01	1	1	16.71
Lubbeek	1.95	38.22	14.34	2.73	0	0	11.88
Oud-Heverlee	2.87	33.24	17.12	3.23	0	0	11.30
Rotselaar	0.37	46.68	13.81	3.41	0	0	13.69
Tervuren	4.03	27.35	30.72	5.92	0	0	12.28
Tienen	5.11	46.43	30.91	4.40	0	0	17.78
Tremelo	2.91	47.14	20.17	5.36	0	0	13.45
Zoutleeuw	4.84	58.81	13.43	1.65	0	0	15.28
Lintar	2.97	54.46	9.67	1.79	0	0	16.49
Scherpenheuvel- Zichem	5.90	40.95	14.71	4.10	0	0	14.97
Tielt-Winge	5.85	50.02	8.83	2.07	0	0	13.86
Glabbek- Zuurbemde	2.76	48.89	9.45	1.82	0	0	16.46
Vlaams gewest	4.34	49.95	34.28	4.27	31	28	14.49

1. De kolommen (4) tot (8) duiden respectievelijk aan of de gemeente in kwestie erkend is als VFIK-gemeente (4) of het een gemeente betreft waar een woonnoodgebied (5) of herwaarderingsgebied (6) werd afgebakend, of de gemeente gelegen is in een implusgebied (7) of een EG-ontwikkelingszone (8). Die kolommen leiden tot een eerste selectie die weergegeven is in kolom 1.

2. Kolom 2 geeft aan hoeveel van de 7 bijkomende criteria (zie kolommen (9) tot (15)) is voldaan.

Indien dit aantal minstens gelijk is aan vier, wordt de gemeente in kwestie eveneens in aanmerking genomen (tweede selectie).

3. Wat de kolommen (13) en (14) betreft is reeds een omrekening gebeurd naar het Vlaamse gemiddelde. Een „1” duidt bijgevolg aan dat het percentage bestaansminimumtrekkers of VFIK-migranten in de betrokken gemeente groter is dan het Vlaamse gemiddelde.

Vraag nr. 36
van 9 december 1992
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Subsidiëring sociale woningbouw — Niet door Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende vennootschappen

Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990 in uitvoering van artikel 94 en 95 van de Huisvestingscode wordt in subsidiëring voorzien. Die subsidiëring geldt voor verwerving en sloping enerzijds en voor renovatiewerken anderzijds.

Voor die laatste werken bedraagt de subsidie 30 procent en kan ze zelfs opgetrokken worden tot 100 procent in woonnoodgebieden. Als initiatiefnemers kunnen optreden : de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de door haar erkende vennootschappen, gemeenten, verenigingen van gemeenten, OCMW's en het Woningfonds.

Voor erkende huisvestingsmaatschappijen geldt als waarborg voor een doelgerichte verhuring het sociale

huurstelsel. De inkomensvoorwaarden voor toewijzing zijn vastgelegd, de toewijzingscriteria zijn strikt gereguleerd en de huurprijs is beperkt en wordt aangepast volgens het inkomen.

Voor de andere initiatiefnemers geldt die reglementering niet. Kan de minister mij meedelen hoe het sociale karakter van die subsidies aan niet-erkende huisvestingsmaatschappijen gevrijwaard wordt ?

Wat zijn met andere woorden de controlemechanismen om hierover toezicht te houden ?

Hoe vermijdt de minister dat die organisaties of overheden in concurrentie komen met de erkende maatschappijen door zelf een groot gedeelte van de beschikbare kredieten te monopoliseren ?

Antwoord

In artikel 1, b van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990 houdende uitvoering van de artikelen 94 en 95 van de Huisvestingscode is aangeduid dat als initiatiefnemer in het kader van gezegd besluit worden bedoeld de Vlaamse **Huisvestingsmaatschappij**, één door haar erkende maatschappij, een gemeente, een vereniging van die centra en de coöperatieve vennootschap Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen.

Het zij aangestipt dat ook in de vroegere reglementeringen inzake die materie alle voornoemde instellingen, met uitzondering van het Vlaams Woningfonds, steeds als initiatiefnemer konden optreden. Tot op heden heeft dit niet tot merkbare ontsparingen geleid.

Verder blijkt uit het onderzoek der dossiers dat het aantal aanvragen ingediend door een vereniging van gemeenten, een OCMW, een vereniging van die centra en het Vlaams Woningfonds verhoudingsgewijs zeer laag ligt ten opzichte van de andere initiatiefnemers en schier verwaarloosbaar is. Hier is zeker geen sprake van monopolisering van beschikbare kredieten.

Wat de gemeenten betreft, wordt vastgesteld dat nagenoeg alle dossiers betrekking hebben op sloopverrichtingen.

Overeenkomstig artikel 6 paragraaf 1 van voornoemd besluit van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990 moet de initiatiefnemer zich ertoe verbinden de bewoners van de gebouwen, die zullen moeten worden ontruimd met het oog op de sloop, sanering, verbetering of de aanpassing ervan, ten laatste vanaf de datum van ontruiming opnieuw te huisvesten in een aangepaste woning, gelegen in dezelfde gemeente of, indien de initiatiefnemer een door de VHM erkende maatschappij is die in dezelfde gemeente niet beschikt over een vrijkomende aangepaste woning, in haar werkgebied.

Overeenkomstig artikel 6 paragraaf 2 le punt van voornoemd besluit van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990 moet de initiatiefnemer, die wenst over te gaan tot de sloop van één of meer gebouwen, zich ertoe verbinden om binnen een termijn van vijf jaar na de datum van het ministerieel besluit tot uitbetaling van de toelage op het vrijgekomen terrein hetzij :

— één of meer **woongelegen**heden op te richten ;

— één sociale verkaveling te realiseren, zoals bedoeld in artikel 80 paragraaf 1 eerste lid B en tweede lid van de Huisvestingscode.

Hier ook wordt vastgesteld dat de vrijgekomen gronden behoudens uitzondering, hetzij ter beschikking van de lokale erkende bouwvennootschap worden gesteld hetzij als sociale verkaveling worden gebruikt.

Wat de controle op de bestemming van de gronden als sociale verkaveling betreft, kan er in geval van twijfel na het verstrijken van de reglementaire termijn door het bevoegde bestuur een plaatsonderzoek worden ingesteld.

Wanneer uit die controle blijkt dat de aangeane verbintenis niet werd nageleefd, zal tot terugvordering van de toelage worden overgegaan.

Bovendien moet de initiatiefnemer er zich volgens vermeld artikel 6 paragraaf 2 en paragraaf 3 toe verbinden :

— de bewoners van de sloopte gebouwen, die voldoen aan de voorwaarden gesteld in hoofde van particulieren voor de toepassing van artikel 80 van de Huisvestingscode, voorrang te verlenen voor het huren of kopen van de hierboven vermelde vervangingswoningen of kavels, gebeurlijk in afwijking van de specifieke voorwaarden gesteld in de reglementering met betrekking tot de betrokken initiatiefnemer ;

— de bewoners van de betrokken gebouwen, die voldoen aan de voorwaarden, gesteld in hoofde van particulieren voor de toepassing van artikel 80 van de Huisvestingscode, voorrang te verlenen voor het huren of kopen van de gesaneerde, verbeterde of aangepaste woongelegenheden, gebeurlijk in afwijking van specifieke voorwaarden gesteld in de reglementering met betrekking tot de betrokken initiatiefnemer.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het sociale karakter van de subsidies in het kader van artikel 94 en 95 van de Huisvestingscode in alle gevallen wordt gevrijwaard.

Vraag nr. 37 van 10 december 1992 van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten in kansarme buurten — Subsidiëring

Het besluit van de Vlaamse regering van 2 augustus 1991 bepaalt een subsidie van 60 percent op de bouwrijpheid voor inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten in kansarme buurten.

Als initiatiefnemers komen hiervoor in aanmerking : de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en de door haar erkende maatschappijen, een gemeente of een OCMW. Voor de toewijzing van deze woningen werden een aantal criteria vastgelegd teneinde het sociale karakter van deze subsidie te vrijwaren.

Zo is voorzien in artikel 9 dat de kandidaat-huurder slechts mag worden toegelaten voor zover hij voldoet aan de voorwaarden betreffende eigendom, vruchtge-

bruik en inkomen, gesteld in het besluit van de Vlaamse regering tot reglementering van het sociale huurstelsel. Bovendien wordt voor een derde van de woningen voorrang verleend aan de kandidaat-huurder die een inkomen heeft van ten hoogste 450.000 frank. Daaraan wordt nog de verplichting tot opzegging gekoppeld wanneer het inkomen bepaalde grenzen overschrijft.

De inkomenscontrole bij toewijzing en op andere tijdstippen maakt dus een essentieel onderdeel uit van dit besluit. Bij de door de VHM erkende vennootschappen gebeurt deze controle gestructureerd en wordt zij **gesuperviseerd** door de VHM en het bestuur Huisvesting.

Op welke manier wil de minister deze controles en de toepassing van de reglementering efficiënt laten verlopen bij de andere initiatiefnemers ?

Antwoord

Krachtens artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 2 augustus 1991 houdende vaststelling van de voorwaarden voor subsidiëring van inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten in kansarme buurten is het bestuur Huisvesting belast met het toezicht op de naleving van de door het lid vermelde voorwaarden.

Met het oog hierop stelt het bestuur Infrastructuur telkens bij de goedkeuring van de eindafrekening het bestuur Huisvesting in kennis van de overeenkomstig bovengenoemd besluit gesubsidieerde woningen.

Zowel de initiatiefnemer (gemeente of OCMW) als de betrokken huurder zijn verplicht om de voor dit toezicht noodzakelijke gegevens ter beschikking te stellen van het bestuur Huisvesting. Wanneer de initiatiefnemer een erkende maatschappij is, worden deze gegevens verstrekt via de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

De initiatiefnemers zijn op basis van artikel 11 van gezegd besluit verplicht het bedrag van de subsidie vermeerderd met de interesten aan de wettelijke rentevoet aan het Vlaamse Gewest terug te betalen voor elke woning waarvoor de gestelde voorwaarden niet zijn nageleefd.

T. KEICHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 58
van 26 november 1992
van de heer J. DE MOL

Militaire terreinen — Ontbreken van bindende planologische voorschriften

Het ministerie van Landsverdediging besliste onlangs om een deel van de militaire eigendommen te koop te stellen. Tegen de verkoop zelf kan men weinig inbrengen, al kan het zijn dat sommige gebouwen en domeinen erg geschikt zijn voor het realiseren van bepaalde

beleidsopties van de Vlaamse Executieve. We denken bijvoorbeeld aan huisvestingsprojecten, Groene Hoofdstructuur . . .

De verkoop van die gebouwen en domeinen stelt wel een aantal planologische problemen. Voor militaire terreinen en gebouwen werden in de gewestplannen en in het koninklijk besluit van 28 december 1972 geen planologische voorschriften opgenomen. Dit heeft geleid en leidt nog tot betwistingen over het bouwvergunningplichtig zijn van militaire installaties. In het verleden is gebleken dat de militaire overheid zich niet veel gelegen liet aan de wet op de ruimtelijke ordening. Ze beriepen zich meestal op het geheime karakter van militaire installaties en op het ontbreken van planologische voorschriften voor die gebieden.

Het te koop stellen van de domeinen brengt bijkomende problemen mee, vermits in die gebieden geen planologische voorschriften gelden. De bewering dat geen vergunningen kunnen worden verleend omdat de overheid nog geen planologische beslissing over die gebieden heeft genomen, snijdt geen hout, meer dan tien jaar na het definitief van kracht worden van de gewestplannen.

Waarom vaardigt de minister niet op korte termijn voorschriften uit voor die gebieden ? Komen we anders niet in een planologisch en juridisch vacuüm dat de ruimtelijke ordening zeker niet ten goede komt ?

1. Welke planologische voorschriften gelden voor de militaire domeinen en gebouwen ?
2. Welke bijkomende oplossingen zullen op korte termijn aangedragen worden voor militaire domeinen en gebouwen die verkocht worden ?
3. Heeft de minister de administratie reeds opdracht gegeven om voor die gebieden stedenbouwkundige en planologische voorschriften uit te werken ?

Antwoord

- 1 Volgens het koninklijk besluit van 28 december 1972 zijn militaire gebieden ondergebracht onder artikel 17.6 „De gebieden bestemd voor ander grondgebruik”. Artikel 17.6.0 luidt : In deze gebieden is woongelegenheid toegestaan voor zover die noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten. Artikel 17.6.1 geeft alleen de aanduiding „De militaire gebieden”, zonder enig ander voorschrift of bijkomende bepaling. In concreto betekent dit dat in die gebieden slechts die vergunningsplichtige werken en handelingen worden toegelaten, die in overeenstemming zijn met de bestemming van de gebieden.
2. Welke militaire domeinen en gebouwen verkocht zullen worden is mij op dit ogenblik nog niet bekend. Ik heb de minister van Landsverdediging verzocht een werkgroep ad hoc op te richten waarin de beide kabinetten en administraties vertegenwoordigd zijn om in die aangelegenheid een globaal voorstel van herbestemming vast te leggen voor de militaire terreinen die verkocht zullen worden.

3. Aan de administratie werd ter zake nog geen opdracht gegeven om voor die gebieden stedenbouwkundige en planologische voorschriften uit te werken. Wel dient in eerste instantie rekening gehouden te worden met de beleidsverklaring van de Vlaamse regering en met mijn eigen beleidsintenties inzake ruimtelijke ordening zoals die inzonderheid verwoord zijn in mijn nota "Vlaanderen in Vorm", de oriëntatienota over het Structuurplan Vlaanderen die door de Vlaamse regering op 18 november 1992 werd goedgekeurd.

Concreet betekent dit dat gelet op de omvang en de ligging van de meeste van die militaire domeinen in het landelijke gebied, een eventuele bestemmingswijziging vanuit die invalshoek onderzocht moet worden. Voor het verstedelijkte gebied is de problematiek enigszins anders en dient geval per geval de bestemming onderzocht te worden overeenkomstig de specifieke toestand.

Vraag nr. 59
van 27 november 1992
van de heer D. VAN MECHELEN

Burgerlijk ingenieurs van voormalig Wegenfonds — Uitbetaling produktiviteitspremie

De burgerlijk ingenieurs van het vroegere Wegenfonds ontvingen sedert het ministerieel besluit van 18 november 1969 produktiviteitspremies. Sedert de laatste staatshervorming (8 augustus 1988 en 16 januari 1989) worden deze premies niet meer uitbetaald.

Aanleiding is het standpunt van het Rekenhof dat, niettegenstaande de budgettaire middelen voorhanden waren, weigert zijn visum toe te kennen wegens het ontbreken van een koninklijk besluit tot toekenning van die premies. Dit koninklijk besluit is echter nog steeds niet uitgevaardigd.

Na de regionalisering werd dit probleem in Wallonië opgelost door middel van een besluit van de Waalse Executieve. In Brussel werd een analoge regeling getroffen. Enkel in Vlaanderen werd nog geen adequate oplossing voor het probleem gevonden.

Graag had ik van de minister vernomen hoe en wanneer hij aan het rechtmatig verzoek van de 38 burgerlijk ingenieurs van het vroegere Wegenfonds een oplossing zal geven.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het lid naar het antwoord op vraag nummer 33 van de heer E. Pinoie, over hetzelfde onderwerp (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 142)

Vraag nr. 62
van 30 november 1992
van de heer J. VANDE LANOTTE

Kleiputten in Kortemark — Bestemmingswijziging

Op het grondgebied van Kortemark bevinden zich een aantal kleiputten nabij de Speyebeek.

Er wordt gezegd dat de diensten van het Mijnwezen een bestemmingswijziging hebben aangevraagd. Het zou de bedoeling zijn om slibstorting toe te laten.

De gemeenteraad van Kortemark heeft gevraagd om aan die kleiputten de bestemming recreatiegebied te geven. Naar verluidt is tot op heden geen gevolg gegeven aan die vraag.

Graag had ik van de minister vernomen of zijn diensten op de hoogte zijn van een aanvraag tot bestemmingswijziging. Is een slibstorting verenigbaar met de huidige bestemming (landbouw na ontginning) ?

Antwoord

Een aanvraag tot bestemmingswijziging van het gewestplan Diksmuide-Torhout op het grondgebied van de gemeente Kortemark werd mij inderdaad overgemaakt door mijn diensten. Die aanvraag heeft betrekking op de uitbreiding van een ontgrondingsgebied ten behoeve van een bestaande steenbakkerij, die een tekort zou hebben aan grondstoffen voor verdere uitbating. In functie van deze aanvraag werden ook een aantal mogelijke nabestemmingen aangegeven. Die voorstellen worden thans nog nader geëvalueerd.

Ik hoop evenwel deze aangelegenheid binnen korte termijn aan de Vlaamse regering te kunnen voorleggen.

Vraag nr. 63
van 30 november 1992
van de heer L. BARBE

Slachthuis in Sint-Lievens-Houtem — Bouwovertreding

In 1990 kreeg het slachthuis Vonck-Dehennin in Sint-Lievens-Houtem een vergunning voor een uitbreiding van 94 procent. De firma bouwde echter een totaal nieuw slachthuis, wat neerkwam op een schaalvergroting van 800 procent. Bovendien werd een nieuwe in- en uitgang aangelegd aan de Meulestraat, zodat de bewoners van die straat geconfronteerd worden met zware verkeershinder.

1. Wanneer stelden de diensten van de minister proces-verbaal op voor het onwettelijk bouwen van dit gebouw ?
2. Is het aanleggen van de in- en uitgang aan de Meulestraat ook een bouwovertreding ? Wanneer werd dit eventueel geverbaliseerd ?
3. Welke maatregelen neemt de minister om aan die onwettelijkheden een einde te maken ?

Antwoord

Aangezien de vraag betrekking heeft op een particulier geval en niet tot de gewoonten behoort dergelijke zaken in openbare documenten te behandelen, zal ik het lid rechtstreeks antwoorden, zodra de desbetreffende gegevens zijn bijeengebracht.

Vraag nr. 64
van 1 december 1992
van mevrouw M. AELVOET

SST-tracé grondgebied Leuven — Ondersteuning gemeentelijke standpunten

De aanleg van het tracé van de supersnelle trein (SST) op het grondgebied van Leuven, zal ongetwijfeld gepaard gaan met nogal wat visuele hinder en **landschapsverstooring**, tenminste indien het oorspronkelijk door de NMBS voorgestelde tracé onverkort wordt doorgevoerd.

Vooraf de omgeving van de Abdij van 't Park, een beschermd gebouw in dito landschap, zou zwaar getroffen worden. Ook aan de andere zijde van Leuven, omgeving Herentsesteenweg, zal het voorgenomen viaduct voor bijkomende visuele hinder zorgen.

Een alternatief, uitgewerkt door een Leuvense architect, toont ondubbelzinnig aan dat beide knelpunten perfect vermijdbaar zijn. De stad Leuven schaart zich achter die visie.

Als minister verantwoordelijk voor de Ruimtelijke Ordening behoren de vrijwaring van landschappelijke waarden, alsook de vrijwaring van de woonkwaliteit, ontegensprekelijk tot de bevoegdheid van de minister. Het verbaast ons dan ook dat de minister in zijn schrijven van 5 oktober 1992, gericht aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven, stelt dat de discussie over de keuze van het tracé slechts een aangelegenheid is van de betrokken gemeente en de NMBS. Door geen stelling te willen innemen wordt de onderhandelingspositie van de stad sterk verzwakt. Bovendien schept die houding duidelijk een precedent. Ook andere gemeenten hebben ernstige bedenkingen bij het tracé-voorstel van de NMBS. Door de houding van de minister in dit concrete geval zullen die gemeenten zich evenmin op tussenkomsten van de diensten bevoegd voor Ruimtelijke Ordening kunnen beroepen. Bovendien beschikt de NMBS bijna over een monopoliepositie inzake technologische kennis van **spoorweginfrastructuren**. Aangezien het uiteindelijk de Vlaamse regering is die de noodzakelijke bouwvergunningen zal verlenen, lijkt het mij vrij logisch dat de diensten van de minister in een materie van die omvang van zeer nabij betrokken blijven.

Blijft de minister bij zijn recent ingenomen standpunt ?

Waarom biedt de minister niet de noodzakelijke technische ondersteuning aan de betrokken gemeenten ?

Antwoord

Het tracé van de SST werd vastgesteld in de met dit doel bij besluit van 23 juli 1991 herziene **gewestplannen**. Het is dit tracé dat wettelijk vastligt.

Bouwaanvragen voor uitvoering van werken voor de SST dienen conform te zijn aan de bepalingen van de aldus herziene gewestplannen.

Momenteel zijn inzake het ter sprake gebrachte tracé nog geen bouwaanvragen ingeleid bij het bestuur van de Ruimtelijke Ordening.

Het spreekt vanzelf dat die bouwaanvragen rekening dienen te houden met de normale kwalitatieve uitgangspunten van een goede stedelijke inrichting. Landschappelijke en visuele elementen zijn een onderdeel van deze beoordelingscriteria.

Gezien het door het lid aangehaalde alternatief uitgaat van de stad Leuven komt het in eerste instantie de stad toe om hierover overleg te plegen met de NMBS. Het bestuur Ruimtelijke Ordening kan hier als gewestelijk planniveau niet in de plaats treden van de gemeente. Het zal wel bij een bouwaanvraag eventuele alternatieve voorstellen mee in de adviesverlening betrekken.

In het kader van de specifieke problematiek van de HST neem ik mij voor een overleg te institutionaliseren tussen de NMBS, de besturen die onder mijn verantwoordelijkheid vallen en eventueel andere betrokken diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 65
van 2 december 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Referendum in Voeren — Maatregelen

Ondanks alle verboden werd in Voeren op 29 november 1992 toch een schijnreferendum gehouden. Het misbruik van de gemeentelijke accommodaties wekte de schijn van officialiteit op.

Graag vernam ik van de minister of hij de federale minister van Binnenlandse Zaken informeerde over de wetsovertreding in Voeren en of hij ter zake aandrang op tuchtmaatregelen tegen de burgemeester.

Antwoord

Het organiseren van een volksraadpleging in Voeren op 29 november 1992 kan bij gebrek aan een regelmatig en uitvoerbaar gemeenteraadsbesluit enkel beschouwd worden als een louter privé-initiatief, waaraan de **gemeenteoverheid** als zodanig haar medewerking niet mocht verlenen.

Dat werd uitdrukkelijk aan de burgemeester van Voeren meegedeeld.

Ik heb de federale minister van Binnenlandse Zaken in kennis gesteld van de vaststellingen die door de adjunct-arrondissementscommissaris werden gedaan en ik heb hem verzocht te onderzoeken welke maatregelen zich opdringen ten aanzien van de burgemeester.

Vraag nr. 66
van 4 december 1992
van de heer M. MAERTENS

Zendmast in Lampernisse- Diksmuide — Bouwovertreding

De collega van de minister J. Sauwens, bevoegd voor Monumenten en Landschappen, heeft onlangs het komgebied in het Oudland van Lampernisse, ongeveer 1100 ha groot, definitief beschermd als polderlandschap. Dit gebied, dat in de 10de eeuw werd ingedijkt, bestaat uit sompige weiden en is de voorbije 10 eeuwen

zo goed als ongerept gebleven, een historisch natuurmonument van uitzonderlijke waarde.

Sedert een drietal maanden staat in het landschap een 26 meter hoge radiozendmast waarvoor geen vergunning werd verleend en waartegen reeds proces-verbaal werd opgesteld (procureur des konings, Veurne, W66211710/92). De zendmast (Visserstraat nummer 1) verstoort het landschap enorm. De eigenaar diende vorige week bij het bestuur van de Stedebouw in Brugge een regularisatie-aanvraag in.

Mag ik van de minister vernemen :

1. of zijn departement de regularisatie-aanvraag heeft ingewilligd, en zo neen, of de eigenaar aangemaand werd de zendmast te verwijderen ;
2. of er naar aanleiding van het opgestelde proces-verbaal een gerechtelijk onderzoek werd geopend ;
3. welke maatregelen de minister heeft genomen om de wettelijkheid te laten herstellen ?

Antwoord

Aangezien de vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de gewoonten behoort dit in openbare documenten te behandelen, zal ik het lid rechtstreeks antwoorden, zodra de desbetreffende elementen zijn verzameld.

Vraag nr. 69 van 8 december 1992 van de heer H. VAN DIENDEREN

Vlaamse wegentelefoon — Klachten en oplossingen

De minister heeft de Vlaamse wegentelefoon geïnstalleerd ; de mensen kunnen zo knelpunten en problemen melden.

1. Hoe dikwijls is die telefoon al gebruikt ?
2. Hoe kunnen de klachten worden ingedeeld ?
3. Hoe en door wie worden de klachten behandeld ?
4. Hoe groot is het percentage opgeloste problemen per categorie ?
5. Wanneer zullen alle nu al bekende klachten zijn opgelost ?
6. Meent de minister dat de wegentelefoon een goed instrument is voor meer verkeersveiligheid en -leefbaarheid ?

Antwoord

Voor heel Vlaanderen zijn \pm 900 oproepen genoteerd, ze betroffen \pm 1.000 problemen :

Provincie Antwerpen : 307 oproepen of gemiddeld 8 per werkdag ;

Provincie Vlaams-Brabant : 160 oproepen of gemiddeld 4,2 per werkdag ;

Provincie Oost-Vlaanderen : 162 oproepen of gemiddeld 4,3 per werkdag ;

Provincie West-Vlaanderen : 143 oproepen of gemiddeld 3,8 per werkdag ;

Provincie Limburg : 111 oproepen of gemiddeld 3 per werkdag.

Ongeveer 80 percent van de oproepen werden beantwoord binnen de twee dagen en \pm 50 percent daarvan werden tot vandaag behandeld.

Het aantal telefoonoproepen is sterk gestegen (met pieken van 30 tot 40 meldingen per dag) sedert de VWT-campagne (TV-spotjes, bekendmaking langs de gewestwegen en folders). Hierdoor was het niet steeds mogelijk de oproeper binnen de twee dagen schriftelijk te informeren nopens het gevolg dat aan zijn melding kan worden gegeven.

45 percent van de meldingen voldoen aan de criteria waartoe de VWT eigenlijk dient, namelijk „kleine, dagdagelijks ondervonden” (dikwijls vervelende) knelpunten die met relatief weinig inspanning, met relatief kleine ingrepen te verhelpen zijn.

35 tot 40 percent van de telefoonoproepen betreffen grote knelpunten, waartoe een relatief grote ingreep nodig is tot oplossing ; dikwijls vereisen die een beleidsbeslissing. Die meldingen wijzen dikwijls op een latent ongenoegen of bezorgdheid van de burger-weggebruiker. Die oproepen moeten echter vaak een afwachtend of afwijzend antwoord krijgen, wegens budgettaire, technische, ecologische . . . redenen.

20 tot 15 percent van de meldingen zijn niet bestemd voor de Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer ; een belangrijk aantal daarvan betreffen gemeente- of provinciewegen. Die oproepen werden doorgegeven aan de betrokken gemeente- of provinciebesturen.

De reacties van de provincie- en de gemeentebesturen omtrent dit VWT-initiatief zijn positief. Men kan tevens een positieve medewerking constateren van diverse instanties die buiten het ambtsgebied vallen.

De volgende problemen werden besproken :

- De staat van de rijweg of van het fiets- of voetpad (voornamelijk verzakkingen en gaten) en van de aanhorigheden.
- De staat van de signalisatie — zowel de verticale als de horizontale — (onvoldoende of slecht geplaatste wegmarkeringen ; verkeerstekens en wegwijzers ; staat van de wegmarkeringen en verkeersstekens).
- De werking van de verkeerslichten (onvoldoende oversteektijd van voetgangers of auto's) en vraag om plaatsing van verkeerslichten.
- De staat van het waterafvoerstelsel (wateroverlast op de rijweg met onder meer het probleem van de spoorvorming, ontbreken van riolering, wateroverlast in open grachten).
- Onvoldoende netheid (onder meer zwerfvuil, hinderlijke voorwerpen op de rijweg).

De staat van de beplantingen (beplantingen die het zicht en het verkeer hinderen en die verkeersborden bedekken, onvoldoende onderhoud van de wegbermen, onvoldoende maaibeurten).

De openbare verlichting (defecte lichtpunten, verlichting die blijft branden).

Hoge snelheden (met vraag naar meer controles).

Ontbreken van fiets- en voetpaden.

Gevaarlijke kruispunten.

Gevaarlijke trajecten.

Milieuhinder (geluidsoverlast, schadelijke trillingen door het verkeer, reukhinder).

Conflicten auto-zwakke weggebruiker (fietser, voetganger).

Algemene beleidsvragen (nastreven van eenvormigheid van verkeersstekens, bijplaatsen van verkeersremmende middelen, maar ook verkeershinder door plaatsing van verkeersremmers, kwaliteit van het openbaar vervoer, aanduiding alternatieve routes, herinrichting van wegen . . .)

80 percent van de klachten werden beantwoord, waarvan 50 percent werden behandeld. De rest wordt zo snel mogelijk opgelost.

Ik meen dat de wegentelefoon een goed instrument is voor de bevordering van verkeersveiligheid en -leefbaarheid .

II. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 13
van 17 november 1992
van de heer J. VALKENIERS

Kijk- en luistergeld — Franstalige formulieren in Wezenbeek-Oppem

Naar wij vernemen worden er vanuit Aalst eentalig Franse formulieren voor het kijk- en luistergeld naar **belastingsplichtigen** in Wezenbeek-Oppem verstuurd.

Hoe zal de minister die situatie verhelpen en dergelijke misbruiken in de toekomst onmogelijk maken ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de nationale regering.

vraag nr. 17
van 24 november 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN-nieuwsuitzendingen — Gebruik term “democratisch”

In de BRTN-nieuwsuitzendingen van 19 november

werd melding gemaakt van de stemming van “alle democratische partijen” tegen het zeventigpuntenplan van het Vlaams Blok.

Kan de minister mij meedelen of BRTN-journalisten gemachtigd zijn om uit te maken welke partijen al dan niet democratisch zijn ?

Komt het niet aan de bevolking toe zelf uit te maken welke partijen democratisch zijn en welke niet ?

Welke normen worden door de BRTN-journalisten gehanteerd om uit te maken of partijen al dan niet democratisch zijn ?

Antwoord

In de voorschriften, gebruiken en aanbevelingen inzake radio- en **TV-berichtgeving** die als bindende norm voor BRTN-journalisten gelden, staat de keuze ten gunste van de klassieke democratische filosofie voorgeschreven. Dat is, ondanks de voorgeschreven onpartijdigheid, de enige keuze die BRTN-journalisten verplicht te maken hebben. Dat is overigens niet uitzonderlijk. Hetzelfde voorschrift is terug te vinden bij de BBC, en ook bij de Nederlandse Omroep.

Omdat in dezelfde voorschriften verder ook de vrije meningsuiting als eerste beginsel is opgenomen, worden de standpunten van het Vlaams Blok in de verslaggeving volgens voor alle partijen geldende normen behandeld.

De BRTN-journalisten hebben de opdracht zo getrouw mogelijk verslag uit te brengen over wat zich in de politiek voordoet. Zij hanteren daarbij ook de in de politieke wereld gebruikelijke taal.

Waar de BRTN-journalisten spreken over de “democratische partijen”, nemen zij aldus de terminologie over die alle politieke partijen, min het Vlaams Blok, hanteren in de parlementaire zittingen en daarbuiten, en bedoelen zij dus alle politieke partijen met uitzondering van het Vlaams Blok.

Vraag nr. 21
van 7 december 1992
van de heer M. BOURGOIS

Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving — Achterstallige uitbetalingen

Verskillende leden van de Koninklijke Vlaamse Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving wachten reeds drie en een half jaar op de uitbetaling van reizen verblijfskosten en vakantiegeden voor bijgewoonde vergaderingen.

Op 30 maart 1992 heeft de minister aan één der leden schriftelijk gemeld dat de betaling ten spoedigste zou volgen en dat naar verluidt de noodzakelijke regularisaties van de achterstallen waren doorgevoerd. Maar tot op heden hebben de betrokkenen nog geen uitbetaling van enig achterstallig bedrag ontvangen.

Dergelijke administratieve capriolen, zoals te late en onregelmatige uitbetalingen, doen geen goed aan het beeld over de werking van onze instellingen en **admi-**

nistraties. Deelt de minister deze bekommernis ? Zo ja, welke stappen zal hij ondernemen om die zaak in het reine te stellen ?

Antwoord

De staten van reiskosten, verblijfkosten en vacatiegelden voor de vergaderingen van de Provinciale Commissies van Advies voor Plaatsnaamgeving zijn in het verleden het voorwerp geweest van talrijke opmerkingen en betwistingen door de administratie van Financiën en Begroting die voor de uitbetaling van die kosten instaat.

Het ontbreken van de bewijsstukken die de ingebrachte kosten moeten rechtvaardigen, was het voornaamste obstakel om de kostenstaten in vereffening te stellen. Na een periode waarin niets onverlet werd gelaten om de staten met de nodige betalingsbewijzen te laten aanvullen, te laten verbeteren of te laten wijzigen, is mijn administratie tot de slotsom gekomen dat slechts een gering aantal dossiers vervolledigd was en voor uitbetaling in aanmerking kwam. Daarom heeft mijn administratie uiteindelijk beslist deze onkostenstaten zelf, ambtshalve en conform de geldende reglementering, aan te passen om ze in uitbetaling te kunnen stellen.

Eind maart 1992 werden aldus tientallen achterstallige onkostenstaten in vereffening gesteld. Ook voor het commissielid waarnaar verwezen wordt in de vraag, werden toen achterstallige vergoedingen in vereffening gesteld.

Omdat het globale achterstallige bedrag het in 1992 ingeschreven krediet overtreft, moeten nog een aantal kostenstaten van voorgaande jaren middels **bijkredieten** in 1993 vereffend worden.

Vraag nr. 22 van 7 december 1992 van de heer G. VANLEENHOVE

Openbare bibliotheken — Regionale organisatie

In de huidige bibliotheekwetgeving komt het begrip regionale openbare bibliotheek niet voor. Men gaat ervan uit dat iedere gemeente zijn eigen openbare bibliotheek heeft.

De 3 westkustgemeenten De Panne, Koksijde en Veurne hebben problemen inzake huisvesting. Met de beperkte middelen die voorhanden zijn kan een regionale samenwerking gunstige resultaten hebben voor de bibliotheekwerking in zijn geheel in Vlaanderen.

Worden op het gebied van wetgeving of in verband met de 3 geciteerde gemeenten initiatieven genomen ?

Antwoord

De bibliotheekwetgeving bepaalt dat elke gemeente moet beschikken over een eigen erkende gemeentelijke openbare bibliotheek. Inzake huisvesting van openbare bibliotheken is er op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een krediet ingeschreven waarmee subsidies kunnen worden verleend aan gemeenten die nog niet beschikken over een erkende POB of waarvan de

huisvesting van de reeds erkende POB niet langer voldoet aan de erkenningsnormen. Zowel Veurne als De Panne kunnen in dit kader een dossier indienen met het oog op subsidiëring, omdat de huidige huisvesting van de **POB's** niet langer voldoet. Dit is ook reeds meerdere keren vastgesteld in inspectieverslagen. **Koksijde** heeft een erkenningsaanvraag ingediend vanaf 1 januari 1993. De huisvesting voldoet nipt, maar kan voorlopig in aanmerking worden genomen voor een erkenning. Inzake mogelijke samenwerking tussen gemeenten met het oog op het uitbouwen van een openbare bibliotheekvoorziening bepaalt de wetgeving alleen dat kleinere gemeenten (minder dan 5000 inwoners) een overeenkomst kunnen sluiten met een aangrenzende grotere gemeente. Tot op heden is er slechts één zo'n overeenkomst, namelijk tussen Zuienkerke en Blankenberge.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 23 van 24 november 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Taallaboratorium in Wezembeek-Oppem — Subsidieaanvraag

In het Franstalige blad Carrefour, dat in talrijke Vlaams-Brabantse gemeenten wordt verspreid, kondigt een vereniging, genaamd Animer à Wezembeek-Oppem, aan een vraag te zullen richten aan de Vlaamse Gemeenschap met het oog op de financiering van een taallaboratorium waar Franstaligen Nederlands zouden kunnen leren, maar ook omgekeerd. Met andere woorden, het taallaboratorium zal tevens worden aangewend om de Nederlandstalige inwoners van Wezembeek-Oppem Frans te leren.

Heeft de minister die aanvraag reeds ontvangen ? Hoe heeft hij desgevallend gereageerd ?

Wat is tot dusver zijn houding geweest bij dergelijke aanvragen, als die al in het verleden werden ontvangen ?

Antwoord

De administratie Permanente Vorming heeft geen financieringsvraag voor een taallaboratorium in de gemeente Wezembeek-Oppem ontvangen.

De vereniging Animer à Wezembeek-Oppem is geen door de Vlaamse Gemeenschap erkende instelling voor onderwijs voor sociale promotie.

Het koninklijk besluit nummer 461 van 17 september 1886 voorziet niet in de oprichting van nieuwe instellingen.

Vraag nr. 24
van 25 november 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Onderwijsinstellingen — Geweld

Sinds een paar jaar zijn wij ervan op de hoogte dat het geweldprobleem in de Amerikaanse scholen dermate groot is, dat men er zelfs vuurwapens aantreft. Ik vernem dat de Waalse collega van de minister 100 miljoen uittrekt voor de bestrijding van het geweld in de scholen die onder zijn bevoegdheid ressorteren.

Graag vernam ik of wij met dezelfde problematiek geconfronteerd worden in Vlaamse onderwijsinstellingen. In welke mate ?

Antwoord

Vooreerst moet ik het lid mededelen dat het departement Onderwijs niet over gegevens beschikt omtrent geweldproblemen in de scholen. Scholen staan immers vrij hun orde- en tuchtaangelegenheden zelf te regelen overeenkomstig het specifieke opvoedingsconcept.

Noch de inspectie, noch de pedagogische begeleidingsdiensten van de onderscheiden netten — en uiteraard evenmin het departement Onderwijs zelf — kunnen hierbij optreden als “ordediensten” van het onderwijs.

Daarnaast kan natuurlijk niet geloofend worden dat alle scholen wel in meerdere of mindere mate met vormen van geweld geconfronteerd worden. Zo kan niet ontkend worden dat het verbale geweld overall aanwezig kan zijn. Dit is eigen aan iedere samenlevingsvorm. Via de verplichting aan scholen om over een orde- en tuchtreglement te beschikken, als onderdeel van een ruimer schoolreglement, kan de instelling bijdragen tot een opvoedingsklimaat waarin verbaal geweld (brutaliteiten) wordt vermeden.

Zeer veel scholen kampen ook met vandalismedproblemen. Dit gaat van kleine vandanenstreken tot grote vernietigingen. Inzoverre het klein vandalisme betreft, wordt dit intern door de school opgevangen via toepassing van de eigen orde- en tuchtregelen. Waar dit klein vandalisme echter evolueert naar vernietigingen, wordt meestal de politie ingeschakeld. Er zijn daarover geen cijfermatige gegevens bekend op het Onderwijsdepartement.

Vraag nr. 25
van 27 november 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Leerlingenvervoer — Gemeenschappelijke regeling

1. In hoeveel gemeenten, en welke, is het leerlingenvervoer in Vlaanderen voor alle basisscholen, respectievelijk lagere en/of kleuterscholen, gemeenschappelijk geregeld ? Aan wie is het toevertrouwd/uitbesteed, onder welke voorwaarden (onder meer financiële) ?
2. Hoeveel heeft dat gemeenschappelijk leerlingenvervoer in de Vlaamse Gemeenschap gekost in het schooljaar 1990-1991, eventueel naar soorten kosten en instellingen ?

3. Onder welke voorwaarden kunnen nieuwe vervoersregelingen afgesloten worden voor gemeenschappelijk leerlingenvervoer zoals hierboven bedoeld ?

Antwoord

1. In de volgende 49 gemeenten of delen van gemeenten is het leerlingenvervoer voor alle basisscholen gemeenschappelijk geregeld :

Bonheiden, Duffel, Geel*, Herenthout, Meerhout, Olen, Sint-Katelijne-Waver en Wommelgem ;

Asse, Boutersem, Herent, Kapelle o/d Bos, Londerzeel*, Opwijk*, Rotselaar, Tremelo*, Sint-PietersLeeuw, Tienen*, Hoegaarden* ;

Diepenbeek*, Hasselt, Heers, Herk-de-Stad, Lummen*

Aalter*, Buggenhout*, Deinze*, Dendermonde*, De Pinte*, Destelbergen, Evergem*, Kruishoutem, Lochristi*, Markedaal, Oudenaarde*, Stekene, Zomergem ;

Beernem, Blankenberge*, De Haan*, Diksmuide*, Knokke-Heist*, Koksijde, Lichtervelde, Middelkerke, Oostkamp, Waregem, Zedelgem, Zeebrugge*.

Dit vervoer is toevertrouwd aan beroepsvervoerders, v.z.w. Gemeentebesturen, na aanbesteding van de desbetreffende ophaaldiensten via een offerte-aanvraag.

* Zones waar leerlingen van het buitengewoon onderwijs of van het secundair onderwijs samen vervoerd worden met leerlingen van het basisonderwijs.

2. Dat gemeenschappelijk leerlingenvervoer in de Vlaamse Gemeenschap heeft 268,4 miljoen gekost in het schooljaar 1990-1991, waarvan 240,7 miljoen voor ophaaldiensten, 26,5 miljoen voor begeleiding en 1,2 miljoen voor het individueel vervoer.
3. De voorwaarden voor het afsluiten van nieuwe vervoersregelingen voor gemeenschappelijk leerlingenvervoer zijn gesteld in artikel 13 van de wet van 15 juli 1983 houdende de oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer.

Vraag nr. 28
van 4 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Aanwerving personeel

De aanvraag tot vastlegging van de personeelsformatie bij de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel berust reeds enige tijd bij het departement Ambtenarenzaken.

Kan de minister toelichten hoe het komt dat de vastlegging van de personeelsformatie nog niet werd goedgekeurd ?

Heeft hij er enig idee van wanneer de VDBH bijkomend personeel zal kunnen aanwerven ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft de nieuwe **personeelsformatie** van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel op 9 december 1992 goedgekeurd.

Op basis van die beslissing kan de VDBH onmiddellijk tot werving overgaan, aangezien voor de meeste bijkomende betrekkingen wervingsreserves bestaan.

Vraag nr. 30
van 7 december 1992
van de heer J. TAYLOR

Schooljaar 1991 -1 992 — Studietoelagen

Hoeveel aanvragers van een studietoelage, afzonderlijk voor het middelbaar en het hoger onderwijs, kregen deze reeds uitbetaald respectievelijk op 1 januari, 1 februari, 1 maart, 1 april, 1 mei, 1 juni, 1 juli, 1 augustus, 1 september, 1 oktober en 1 november 1992 ?

Antwoord

De hiernavolgende tabel bevat de gevraagde informatie betreffende het aantal en de data van uitbetaling van de studietoelagen voor secundair en hoger onderwijs voor het school- en academiejaar 1991-1992.

Datum van uitbetaling	Aantal uitbetalingen	
	Hoger onderwijs	Secundair onderwijs
19 december 1991	15.520	4.687
6 februari 1992	4.111	11.727
5 maart 1992	5.179	5.882
26 maart 1992	6.199	20.762
23 april 1992	5.401	11.853
4 juni 1992	4.629	18.749
9 juli 1992	2.449	13.316
6 augustus 1992	1.132	9.364
17 september 1992	351	1.711
12 november 1992	120	1.247
10 december 1992	23	191

Tijdens het school- en academiejaar 1992-1993 werd het ritme van uitbetaling grondig versneld.

Vraag nr. 31
van 8 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte

Sommige ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen blijken over gratis parkeerruimte in de nabijheid van hun kantoor te beschikken.

Kan de minister mij meedelen hoeveel parkeerplaatsen er voor de ambtenaren van zijn administratie beschikbaar zijn, evenals de kosten die daaraan zijn verbonden ?

Kan de minister die inlichtingen eveneens verstrekken voor de parastatalen die onder zijn bevoegdheid vallen ?

Welke ambtenaren krijgen gratis parkeerruimte ?

Overweegt de minister maatregelen om het openbaar vervoer bij die ambtenaren op een of andere wijze te stimuleren ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

1. Parkeerplaatsen

1.1. Onderwijs

Het departement Onderwijs beschikt over volgende parkeerplaatsen :

- 61 parkeerplaatsen in de city-parking, **Pachecolaan**, Brussel (kostprijs 905.484 frank per jaar) ;
- 33 in het gebouw De Bij, Koningsstraat, Brussel (kostprijs inbegrepen in het totaal huurcontract van het gebouw) ;
- 5 in het gebouw Koningsstraat 80, Brussel (kostprijs inbegrepen in het totaal huurcontract van het gebouw).

1.2. VLOR

Er zijn 7 parkeerplaatsen in het gebouw Jozef II-straat 68, Brussel (kostprijs inbegrepen in het totaal huurcontract van het gebouw).

1.3. DIGO

Er zijn 6 parkeerplaatsen in het gebouw Koningsstraat 94, Brussel (kostprijs inbegrepen in het totaal huurcontract van het gebouw).

1.4. ARGO

Er zijn 27 parkeerplaatsen in het gebouw **Beliardstraat**, Brussel (kostprijs inbegrepen in het totaal huurcontract van het gebouw).

1.5. Ambtenarenzaken

Alle ambtenaren die onder mij resorteren als minister bevoegd voor Ambtenarenzaken, zijn gehuisvest in het gebouw Boudewijnlaan 30, Brussel, waar voldoende parkeergelegenheid is voor alle ambtenaren die met de wagen naar het werk komen (kostprijs inbegrepen in het totaal huurcontract van het gebouw).

2. Alle ambtenaren van voornoemde departementen en instellingen, die zich dagelijks met de eigen wagen naar het werk verplaatsen, kunnen gratis over bedoelde parkeerplaatsen beschikken.
3. Inzake het stimuleren van het gebruik van het openbaar vervoer verwijs ik het lid naar de studie die aan de eigen administratie, meerbepaald de onlangs opgerichte Mobiliteitscel bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, werd opgedragen.

Vraag nr. 32
van 9 december 1992
van de heer J. DEMEULENAERE

Gedeeltelijk boventalligen in het gemeenschapsonderwijs — Bekwaamheidsbewijzen en dienstanciënniteit

Ik verwijs naar het antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 158 van 15 oktober 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 3 van 30 november 1992, blz. 121) waarbij de minister enerzijds stelt dat de urenverdeling in de derde graad beroepssecundair onderwijs volgens dienstanciënniteit gebeurt, maar dat die dienstanciënniteit anderzijds niet kan worden ingeroepen door een geaggregeerde LSO ten opzichte van een geaggregeerde HSO.

Waarop baseert de minister zich voor het tweede deel van zijn antwoord ?

Antwoord

Het correct bepalen van het begrip "hetzelfde ambt", is in deze zaak belangrijk.

In het beroepssecundair onderwijs van de eenheidsstructuur worden de eerste vier leerjaren beschouwd als lager secundair onderwijs en de laatste twee leerjaren als hoger secundair onderwijs.

Met het basisdiploma geaggregeerde lager secundair onderwijs (GLSO) of geaggregeerde hoger secundair onderwijs (GHSO) moet in deze kwestie geen rekening gehouden worden. Het vastbenoemde personeelslid in "hetzelfde ambt" met de grootste anciënniteit heeft voorrang.

Vraag nr. 33
van 10 december 1992
van mevrouw M. DILLEN

Studiebeurzen — Misbruiken

Aan studenten van wie de ouders *over* niet voldoende financiële middelen beschikken of die zelf niet in de mogelijkheid zijn die middelen te verwerven omdat zij zich op een ernstige wijze aan hun studies willen wijden, worden studiebeurzen toegekend. Dit is uiteraard een bijzonder positief initiatief, omdat ook die studenten in de mogelijkheid gesteld worden hun diploma te behalen.

Toch is het een algemeen feit dat er misbruiken bestaan. Bepaalde studenten passen de bestaande reglementering handig toe en maken ten onrechte van het systeem gebruik.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel studenten van het middelbaar onderwijs en van het hoger onderwijs gebruik maken van de mogelijkheid tot een studiebeurs ?
2. Kan de minister mij meedelen wat het totale aantal aanvragen is en in hoeveel gevallen er een effectieve toelating komt ?
3. Wat is het totale budget uitgetrokken voor de studiebeurzen, enerzijds voor het middelbaar onderwijs en anderzijds voor het hoger onderwijs ?

4. Kan de minister mij meedelen of hij kennis hoeft van misbruiken, en zo ja, wordt in dit geval de studiebeurs dan ingetrokken ? In hoeveel dossiers is dit het geval ? Wordt de student verplicht het reeds uitgekeerde bedrag terug te betalen ?

Antwoord

In verband met het school- en academiejaar 1991-1992 kan ik het lid mededelen dat, wat het secundair onderwijs betreft, er in totaal 152.897 aanvragen tot het krijgen van een studietoelage werden ingediend. Aan 105.475 aanvragers werd een toelage toegekend. 45.259 aanvragen werden onder meer om financiële en pedagogische redenen afgewezen. 2.163 dossiers bevatten onvolledige gegevens waardoor zij tot op heden niet afgewerkt konden worden.

Voor het hoger onderwijs werden 52.217 aanvragen ingediend. Aan 34.476 aanvragers werd een toelage toegekend. 16.587 aanvragen werden onder meer om financiële en pedagogische redenen afgewezen. 1.154 dossiers bevatten onvolledige gegevens waardoor zij nog niet afgewerkt konden worden.

Voor het secundair onderwijs werd een bedrag uitbetaald van 663.563600 frank en voor het hoger onderwijs van 1.541408600 frank.

Misbruiken, in de zin van frauduleuze of op bewust foutieve gegevens gestoelde aanvragen, werden tot op heden niet vastgesteld.

Vraag nr. 35
van 10 december 1992
van mevrouw M. DILLEN

Drugproblematiek in het onderwijs — Cijfergegevens

De drugproblematiek blijkt in het onderwijs een steeds grotere omvang aan te nemen.

Kan de minister mij meedelen hoeveel studenten van het middelbaar onderwijs per jaar, sinds 1985, tijdens de schooluren worden betrapt op bezit, gebruik of verkoop van drugs ?

Kan de minister mij deze cijfers geven per net en per provincie ?

Antwoord

Het departement Onderwijs heeft geen cijfergegevens over bezit, gebruik of verkoop van drugs in de scholen.

Ik ken geen enkel wetenschappelijk onderzoek dat de uitspraak van het lid ondersteunt, dat de drugproblematiek in het onderwijs een steeds grotere omvang zou aannemen. Onderzoeken stellen wel vast dat er een stijging is van het gebruik van illegale en vooral legale drugs en door extrapolatie zou men kunnen afleiden dat dan ook naar alle waarschijnlijkheid, het aantal gevallen van bezit, gebruik en/of verkoop in het onderwijs toeneemt.

Ik stel mij de vraag naar de opportuniteit van het kennen van twijfelachtige cijfers per net en per provincie. Twijfelachtige cijfers, omdat zelfs bij wetenschap-

pelijk onderzoek, met garantie van de anonimiteit, wegens de penalisierende sfeer rond de drugproblematiek, weinig directies geneigd zullen zijn om cijfergegevens vrij te geven. Wanneer het de bedoeling is om met die cijfers een trend vast te stellen, dan zal dit in follow-up van bestaande studies van mijn collega van Sociale Aangelegenheden gebeuren, rond jongeren in het algemeen.

Als minister van Onderwijs is het belangrijk dat ik de scholen, in casu de directies, het onderwijzend- en het opvoedend personeel, ondersteund door het PMS-personeel, voldoende handreikingen biedt om een eventueel drugprobleem op school op een adequate manier op te vangen. Hieromtrent loopt trouwens een project, samen met mijn collega van Sociale Aangelegenheden. Daarenboven werd door Progres, samen met de Stuurgroep GVO in het Onderwijs een pakket voor de leerkrachten ontwikkeld, "De uitdaging", waarmee zij leerlingen kunnen helpen bij het verwerven van sociale vaardigheden en het optillen van het eigen zelfbeeld. Vaardigheden die uiterst belangrijk zijn bij de drugpreventie. Leerkrachten worden hiervoor nageschoold.

Vraag nr. 36
van 10 december 1992
van mevrouw M. DILLEN

Subsidiëring schoolgebouwen – Stand van zaken

Binnen het onderwijs heeft de dienst DIGO als opdracht te zorgen voor subsidiëring van schoolgebouwen.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel aanvragen tot subsidiëring van schoolgebouwen sinds de oprichting van DIGO zijn ingediend, eventueel per net en per provincie ?
2. Kan de minister mij meedelen hoeveel ingediende dossiers reeds zijn afgehandeld ?
3. Kan de minister mij het budget meedelen van de afgehandelde dossiers per onderwijsnet ?

Antwoord

1. Het is onbegonnen werk om de aanvragen tot subsidiëring per jaar/net/provincie te filteren uit onze gegevensbestanden.

Wel kan voor de voorbije drie werkjaren worden vermeld hoeveel dossiers principieel werden goedgekeurd en hoeveel dossiers er momenteel (eind 1992) nog op de wachtlijst staan. Deze gegevens vindt het lid hieronder :

Werkjaar 1990	
– gesubsidieerd vrij onderwijs	93 dossiers
– gesubsidieerd officieel onderwijs	74 dossiers

Werkjaar 1991	
– gesubsidieerd vrij onderwijs	228 dossiers
– gesubsidieerd officieel onderwijs	62 dossiers

Werkjaar 1992 (afgesloten op 15 december 1992)	
– gesubsidieerd vrij onderwijs	381 dossiers
– gesubsidieerd officieel onderwijs	67 dossiers

Wachtlijst (situatie op 15 december 1992)	
– gesubsidieerd vrij onderwijs	109 dossiers
– gesubsidieerd officieel onderwijs	127 dossiers

2. Precieze cijfergegevens kunnen hierover niet worden verstrekt. Het is trouwens eerst en vooral de vraag : wat verstaat de vraagsteller onder "afgehandeld" ?

Sinds 1990 zijn – begrijpelijkerwijze – nog maar heel weinig dossiers echt afgehandeld, in de zin van definitief afgesloten. Er moet immers rekening worden gehouden met het feit dat de DIGO ook zijn waarborg verleent voor leningen die werden aangegegaan voor de subsidiëring van het niet gesubsidieerde deel van de subsidiabele kostprijs. Zo'n leningen lopen vaak over 20 jaar . . . Een dossier kan men dus maar definitief afsluiten als ook de leningsperiode afgesloten wordt.

Verstaat men onder "afgehandeld" de fase van de principieelbeslissing op basis van het voorbereidend dossier (bepaling van het subsidiebedrag), dan kan worden verwezen naar de sub 1 vermelde cijfers.

3. De principieel toegekende (en dus gereserveerde) investeringsmiddelen voor infrastructuurwerken in het gesubsidieerd onderwijs zijn de volgende :

Werkjaar 1990	
– gesubsidieerd vrij onderwijs	1.134.141.944 frank
– gesubsidieerd officieel onderwijs	490.267.749 frank

Werkjaar 1991	
– gesubsidieerd vrij onderwijs	2.772.185.609 frank
– gesubsidieerd officieel onderwijs	597.668.950 frank

Werkjaar 1992	
– gesubsidieerd vrij onderwijs	4.562.231.436 frank
– gesubsidieerd officieel onderwijs	803.550.322 frank

Vraag nr. 37
van 10 december 1992
van de heer G. CARDOEN

ARGO – Tegemoetkoming in vervoerskosten

Heel wat personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs zijn gebruikers van het openbaar vervoer (bus, tram, metro).

De personeelsleden die gebruik maken van het sociaal abonnement worden door de ARGO uitgesloten van de tegemoetkoming in de vervoerskosten.

Ik betreur deze houding ten zeerste en zou het volgende willen vernemen.

1. Strookt deze maatregel met de werkelijkheid ?
2. Bestond die uitsluiting van personeelsleden van het onderwijs voor de oprichting van de ARGO ?

3. Denkt de minister niet dat er dringend maatregelen moeten worden genomen om de discriminatie weg te werken? Zo ja, hoe en tegen wanneer?

Antwoord

1. De omzendbrief ARGO/730/N-92-10 betreffende de tegemoetkoming van de werkgever in de vervoerkosten van de personeelsleden onderwijs, houdt geen maatregel in die uitgaat van de ARGO maar is een herinnering aan de vigerende wetten en besluiten.
2. Ja, met de oprichting van de ARGO is niets aan de wetgeving gewijzigd.
3. Het protocol betreffende de sectoriële programma's 1990, 1991, 1992 vermeldt in punt 3.7.3.: „de Vlaamse Executieve zal stappen ondernemen om te bekomen dat het sociaal abonnement wordt toegepast voor de personeelsleden die zich met behulp van lokaal of regionaal vervoer moeten verplaatsen”.

Vraag nr. 38 van 11 december 1992 van de heer M. CAPOEN

Burgerlijk ingenieurs van voormalig Wegenfonds – Uitbetaling produktiviteitspremie

Sinds 1972 ontvingen de burgerlijk ingenieurs van het voormalige Wegenfonds produktiviteitspremies, toegekend bij ministerieel besluit van minister De Saeger van 18 november 1969. Dat besluit werd steeds stipt uitgevoerd tot ingevolge de verdere regionalisering vanaf 1989 alle personeelskosten, dus ook de premies, ten laste kwamen van de Vlaamse Gemeenschap (de personeelsoverdracht gebeurde per 1 januari 1991).

Sinds 1989 ontvangen de thans 38 burgerlijk ingenieurs van het bestuur der Wegen deze premies niet meer, alhoewel zij naar het Vlaamse Gewest werden overgeheveld met behoud van toelagen, vergoedingen of premies, zoals bepaald in de wet op de regionalisering van 8 augustus 1988 en in het koninklijk besluit van 25 juli 1989 artikel 4 paragraaf 1.

Oorzaak van die toestand is het standpunt van het Rekenhof dat weigerde zijn visum toe te kennen, hoewel de budgettaire middelen voorhanden waren in 1989, 1990 en 1991, omdat een koninklijk besluit ter toekenning van die premies ontbrak. Ingevolge een evolutie in de wetgeving moest dat koninklijk besluit naderhand in de plaats komen van het geldig genomen ministerieel besluit. Door nalatigheid van het ministerie van Openbare Werken was het nemen van dat nieuwe koninklijk besluit steeds maar uitgesteld.

Na de regionalisering werd geen enkel gewest bereid gevonden om een koninklijk besluit uit te lokken dat ook geldig was voor andere gewesten. In Wallonië loste men het probleem evenwel op door een besluit van de Waalse regering. In Brussel werd een analoge regeling getroffen. Alleen in Vlaanderen vindt het probleem geen oplossing.

De globale achterstand wordt onder voorbehoud geraamd op 5 miljoen voor 1989 en 10,5 miljoen voor

elk der volgende jaren, zonder verwijlinteressen, of een gemiddelde van circa 680.000 frank per ingenieur zonder interessen. Ter zake kan gesteld worden dat de produktiviteitspremies het voorwerp uitmaken van een verworven recht.

1. Waarom heeft de Vlaamse regering, die herhaaldelijk wijst op de menselijke verhoudingen binnen het personeelsbeleid, nog steeds geen initiatieven genomen om die produktiviteitspremies te vereffenen, zoals de collega's van de Waalse en de Brusselse regeringen wel hebben gedaan?
2. Welke initiatieven zal de minister nemen om te vermijden dat de 38 betrokkenen naar de rechtbank stappen, en binnen welk tijdbestek?

Antwoord

1. Het probleem van de produktiviteitspremie bestaat niet alleen in hoofde van de ingenieurs van het voormalig Wegenfonds. De ingenieurs van het vroegere ministerie van de Vlaamse Gemeenschap genieten evenmin die produktiviteitspremie. Ik laat het aan het lid over om uit te maken wat in die aangelegenheid het belangrijkste is: het op dezelfde voet behandelen van alle ingenieurs in de Vlaamse administratie of gelijke behandeling met bepaalde personeelsleden van andere overheden.
2. Ik heb de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur de opdracht gegeven de respectieve standpunten juridisch te laten onderzoeken. Indien blijkt dat het inderdaad verworven rechten zijn met een reglementaire grondslag heb ik geen bezwaar dat de bedoelde premies onmiddellijk uitbetaald worden.
3. In geen geval wens ik de betrokken ambtenaren te verhinderen naar de rechtbank te stappen om hun gelijk te halen. Dit is de gewone gang van zaken in een rechtstaat.
4. Ik neem mij voor het probleem van de produktiviteitspremie in het nieuwe Vlaamse ambtenarenstatuut organiek te regelen voor alle ingenieurs. Het ontwerp-statuut zal in januari 1993 aan de Vlaamse regering voor principiële beslissing worden voorgelegd.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 12 van 27 november 1992 van de heer J. CAUBERGS

De Lijn – Mandaten gerechtelijke politie

Op 17 november 1992 antwoordde minister Van den Bossche, in vervanging van de minister, op mijn interpellatie over de problemen van De Lijn in Limburg,

dat 325 ambtenaren van de Vlaamse **Vervoersmaatschappij** (VVM) zouden worden aangeworven met de bevoegdheid van gerechtelijk inspecteur. Ze hebben dus ook de bevoegdheid om processen-verbaal op te maken, om het wangedrag op De Lijn te bestrijden.

1. Wanneer worden de inspecteurs aangeworven ?
2. Wanneer zullen ze hun inspectietaak aanvangen ?
3. Volgens welke procedure worden ze aangeworven ?

Antwoord

1. In het ministerieel besluit van 5 november 1992 werden personeelsleden van De Lijn aangeduid, die belast worden met het opsporen en vaststellen van overtredingen van sommige reglementeringen op het vervoer van personen.
2. Eens het besluit gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en de betrokkenen beëdigd zijn, zullen zij hun taak aanvangen.
3. Als criterium voor de aanduiding gold de verantwoordelijkheid voor een rechtstreekse betrokkenheid bij de exploitatie.

Vraag nr. 16 van 8 december 1992 van de heer D. RAMOUDT

Kruispunt Bosweg en Verenigde Natieslaan in Oostende — Criteria voor plaatsen verkeerslichten

Uit het antwoord op een vraag aan het college van burgemeester en schepenen in verband met de verkeersveiligheid op het kruispunt **Bosweg** en de Verenigde Natieslaan in Oostende, vernam ik dat er op dat kruispunt sinds begin 1987 48 ongevallen zijn gebeurd, waarvan acht met zwaargewonden en één met een dodelijk slachtoffer.

Uit hetzelfde antwoord blijkt dat het stadsbestuur aan het Bestuur der Wegen reeds meermaals heeft gevraagd om verkeerslichten op het kruispunt aan te brengen, en dit ter beveiliging van overstekende voetgangers en fietsers.

Het Bestuur der Wegen voerde een telling uit naar de verkeersdensiteit op het kruispunt. Deze bleek evenwel niet te voldoen aan de normen voor de plaatsing van verkeerslichten.

1. Is de verkeersdensiteit het enige criterium waarop wordt gesteund voor het nemen van initiatieven ?
2. Zijn dodelijke slachtoffers en zwaargewonden het criterium om tot besluitvorming over te gaan ?
3. Aan welke criteria dient er te worden voldaan voor er op bovengenoemd kruispunt verkeerslichten komen ?

Antwoord

De heer T. Kelchtermans, Vlaams minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden is bevoegd in deze aangelegenheid.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGHEIDEN

Vraag nr. 8 van 23 november 1992 van de heer J. GABRIELS

Opleidingscentra werklozen in Limburg — Gegevens

Limburg heeft verschillende opleidingscentra voor werklozen.

Kan de minister me medelen :

1. waar die opleidingscentra gelegen zijn ;
2. welke opleidingen waar gegeven worden ;
3. hoeveel personeelsleden er per opleidingscentrum tewerkgesteld zijn ;
4. welk budget per jaar én per opleidingscentrum uitgetrokken wordt voor aankoop van allerhande materialen ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens, zullen ze rechtstreeks aan het lid worden toegestuurd.

Vraag nr. 9 van 30 november 1992 van de heer L. BARBE

Ziekte van Alzheimer — Studie over verband met blootstelling aan aluminium

De ziekte van Alzheimer is een langzaam erger wordende vorm van dementie die meestal bij oudere mensen voorkomt. In ons land zouden zo'n 100.000 mensen erdoor getroffen zijn. De oorzaken zijn nog niet bekend. Eén van de hypothesen is dat de ziekte zou veroorzaakt zijn door een overmatige blootstelling aan aluminium. In dat kader werd in samenwerking met **het Instituut** voor Hygiëne en Epidemiologie een studie gestart over de ziekte van Alzheimer in de Kempen en de eventuele band met concentraties van aluminium in het leefmilieu. De keuze van de Kempen is terecht, want uit verschillende onderzoeken bleek dat door de verzurende invloed van luchtvervuiling verhoogde concentraties aluminium in het Kempense milieu vastgesteld werden.

1. Wat zijn de doelstellingen van dit onderzoek ?
2. Welke gebieden worden onderzocht ?
3. Wat is de duur en de kostprijs van dit onderzoek ?
4. Werden er al besluiten getrokken uit het onderzoek ? Welke ?

Antwoord

De studie waarnaar het lid verwijst is mij onbekend. Het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie zelf kon mij ook niet meedelen of een dergelijke studie wordt uitgevoerd.

**Vraag nr. 10
van 3 december 1992
van de heer J. VALKENIERS**

Kledingsindustrie in nood — Initiatieven Vlaamse overheid

Verschiedende maatregelen op nationaal vlak verhogen de onrust bij de Belgische kledingsindustrie, die voor het overgrote gedeelte in Vlaanderen is gevestigd. Die sector staat sinds enkele jaren onder zware druk door de concurrentie uit Aziatische landen. Nu is er nog de druk uit de Oostbloklanden bijgekomen en weldra krijgt de sector van de eigen nationale overheid een loonkostenverhoging voorgeschoteld van ruim 5 procent in een tijdspanne van twee maanden. Naast de CAO-akkoorden voor de sector zullen van overheidswege de volgende maatregelen van toepassing zijn :

- de meer dan halvering van de Maribel-aftrek (van 17.000 naar 7.500 frank) ;
- de verhoging van de bijdragen tot financiering van het stelsel van de tijdelijke werkloosheid met 0,28 percent ;
- de indexering van de lonen met 2 percent ;
- de inwerkingtreding van het sectorieel akkoord op 1 maart 1993, waardoor de lonen stijgen met 5 frank per uur.

De Belgische kledingsindustrie zal uit de markt geprijsd worden door maatregelen van de overheid die de werkgelegenheid vernietigen. Als een **werkgelegenheidsbeleid** op nationaal niveau niet meer mogelijk zou zijn wegens Maastricht-imperatieven, dan stelt die industrietak zijn hoop op regionale initiatieven, zoals bijvoorbeeld een Vlaamse Maribel-operatie voor industriële sectoren die in dit land momenteel niet voldoende naar waarde worden geschat. Graag had ik vernomen of de minister overweegt in die zin initiatieven te nemen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

Voor wat de economische aspecten van de vraag betreft dien ik het lid te verwijzen naar het antwoord verstrekt door mijn collega, de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, Kleine en Middelgrote Ondernemingen, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Wat mijn bevoegdheidsdomein betreft, wens ik vooreerst te onderstrepen dat het tewerkstelling+ en opleidingsbeleid ingebed moet zijn in een algemeen werkgelegenheids- en economisch beleid. In die zin treed ik het standpunt van de geciteerde collega bij.

Dit neemt niet weg dat ik initiatieven heb genomen om de voorgestane sectoriële benadering ook te integreren in het beleid van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding. Gevolggevend aan de aanbeveling van de sectoriële commissie Textiel en Confectie, opgericht in de schoot van de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen, heeft de VDAB de opdracht gekregen om de naar de sector gerichte opleidingsinitiatieven voorafgaand te laten adviseren door de betrokken sector. Tegelijkertijd zal in overleg met de sector onderzocht worden in welke mate de sectoriële verbintenissen aangegaan in het kader van het recente interprofessionele akkoord voor de jaren 1993 en 1994, mee kunnen vervuld en ondersteund worden door de Vlaamse overheid. In concreto denken wij hier aan de vormingsinitiatieven voor de risicogroepen op de arbeidsmarkt.

**Vraag nr. 12
van 8 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte

Sommige ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen blijken over gratis parkeerruimte in de nabijheid van hun kantoor te beschikken.

Kan de minister mij meedelen hoeveel parkeerplaatsen er voor de ambtenaren van zijn administratie beschikbaar zijn, evenals de kosten die daaraan zijn verbonden ?

Kan de minister die inlichtingen eveneens verstrekken voor de parastatalen die onder zijn bevoegdheid vallen ?

Welke ambtenaren krijgen gratis parkeerruimte ?

Overweegt de minister maatregelen om het openbaar vervoer bij die ambtenaren op een of andere wijze te stimuleren ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding is de parastatale instelling die onder mijn bevoegdheid ressorteert. In verband met die instelling kan ik het lid volgende gegevens verstrekken.

1. VDAB — gebouweninfrastructuur

De diensten van de VDAB zijn gehuisvest in ongeveer 220 permanente lokaties, verspreid over het Vlaamse landsgedeelte. Naargelang het dienstenaanbod kunnen deze vestigingen als volgt worden gegroepeerd :

Dienstaanbod	Aantal
Enkel arbeidsbemiddeling (plaatsingsbureaus)	62
Administratie en arbeidsbemiddeling	18
Administratie (Hoofdbestuur)	3
Enkel Beroepsopleiding	61
Enkel Jobclub	3
Enkel Weer-Werk	17
Enkel T-Interim	15
Enkel Psychologische Dienst	4
Heterogeen dienstenaanbod in een zelfde gebouw	38
Totaal	221

Ongeveer 75 percent van het aantal lokaties worden gehuurd. De gebouwen in eigendom (= 25 percent) zijn hoofdzakelijk grote beroepsopleidingscentra en sommige plaatsingsbureaus.

2. VDAB — personeel en cliënteel

De VDAB heeft ongeveer 3.500 personeelsleden in dienst, met inbegrip van het contractueel instructiepersoneel. Dagelijks begeven zich duizenden werkzoekenden naar de VDAB-lokaties, voor een arbeidsbemiddeling, een tewerkstellingsbegeleiding of het volgen van een beroepsopleiding.

3. Parkeermogelijkheden

1. Gebouwen in eigendom

1.1. Beroepsopleidingscentra

- Zijn meestal gevestigd op industrieterreinen ; gebrekkige bereikbaarheid met openbaar vervoer ;
- Het stedenbouwkundig vereiste aantal parkeerplaatsen (=1 parking per 50 m² gebouwoppervlakte) is telkens aanwezig op het VDAB-perceel ;
- De parking wordt grotendeels ter beschikking gesteld aan de cursisten ; enkele plaatsen zijn (niet nominatief) voorbehouden aan eigen personeel en bezoekers.

1.2. Plaatsingsbureaus

- Zijn gesitueerd in of nabij het centrum van de stad/gemeente ;
- Zijn meestal niet voorzien van een eigen parking ; er wordt geen bijkomende parkeergelegenheid gehuurd.

2. Gebouwen in huur

- Vaak geen parking aanwezig ;

- Voor een paar lokaties is een beperkte parkeergelegenheid ondeelbaar in de huurovereenkomst opgenomen ; in die gevallen wordt de parkeergelegenheid voorbehouden voor het VDAB-clieënteel (werkzoekenden) en/of het parkeren van de dienstwagens.
- Slechts zes specifieke huurcontracten werden afgesloten voor (bijkomende) parkeerplaatsen ;

Adres	Dienstenaanbod	Aantal plaatsen	Huur (in frank per jaar)	Bestemming
Antwerpen Bleekhofstraat 22	Beroepsopleiding	17	264.504	Eigen personeel
Brussel Lemonnierlaan 131	Hoofdbestuur	5	205.600	Eigen personeel
Brussel Gasthuisstraat 31	Hoofdbestuur	7	245.000	Eigen personeel
Herentals Boerenkrijglaan	Beroepsopleiding	64	72.000	Cursisten BO
Kortrijk Meerstraat 12	Administratie	1	9.332	Dienstwagen
Leuven Binnenhof	Administratie	3	12.690	Dienstwagen en bezoekers

3. Hoofdbestuur – Brussel

- Ongeveer 400 personeelsleden ondergebracht in 3 huurgebouwen :
 - Keizerslaan 11, volledige gebouw inclusief 25 parkeerplaatsen ;
 - Lemonnierlaan 131, afzonderlijke huur van 5 parkeerplaatsen ;
 - Gasthuisstraat 31, afzonderlijke huur van 7 parkeerplaatsen
- Gezien de gunstige ligging in de nabijheid van het centraal station komen minstens 90 percent van de personeelsleden met openbaar vervoer. De beschikbare parkeerplaatsen zijn voorbehouden voor :
 - het parkeren van de dienstwagens ;
 - het parkeren van het voertuig van de personeelsleden (onafgezien van het statuut en rang) die zich (bijna) dagelijks met de wagen naar het werk begeven.
- Het personeel dat zich met eigen wagen naar het werk begeeft, doet dit :
 - uit eigen persoonlijke (familiale) overwegingen ;
 - uit dienstnoodwendigheden (regelmatige dienstopdrachten met eigen wagen).

Vraag nr. 13
van 11 december 1992
van de heer F. DEWINTER

Brugpensioenen Mercantile- Beliard – Maatregelen

Onlangs raakte bekend dat 350 bruggepensioneerden van het scheepsherstellingsbedrijf Mercantile-Beliard in Antwerpen, vanaf 1 januari 1993 een deel van hun inkomen zullen verliezen.

Voor de bijpassingen van het brugpensioen zou vanaf 1 januari 1993 geen geld meer ter beschikking zijn in het fonds van de scheepsbouwers. Dit betekent dat die bruggepensioneerden, tegen alle afspraken in, 8.000 frank per maand minder zullen ontvangen en zullen terugvallen op een werkloosheidsuitkering.

Kan de minister mij meedelen welke maatregelen zij ter zake overweegt ?

In hoeverre overweegt de minister om eventueel gelden bij te passen of om overheidsgeld te lenen aan de scheepsbouwsector ?

Antwoord

Deze materie behoort tot de bevoegdheid van mevr. Smet, federale minister van Tewerkstelling en Arbeid.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN F'INANCIEN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 6
van 30 november 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Opvang Bosnische vluchtelingen – Initiatieven Vlaamse regering

VN-rapporteur Mazowiecki heeft de Europese landen gevraagd tijdelijk onderkomen te bieden aan bedreigde Bosniërs. Mazowiecki deed de oproep bij de voorstelling van zijn rapport op 24 november 1992 in New York.

Hoe speelt de Vlaamse regering in op dit nieuwe verzoek ?

Antwoord

De oproep van de VN-rapporteur Mazowiecki is gericht aan de federale regering, die bevoegd is voor het vluchtelingenbeleid. Een vraag om actieve medewerking is door de federale regering nog niet gesteld aan de Vlaamse regering. Wel hebben wij de federale regering een lijst overhandigd van de beschikbare infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap. Verder hebben

wij aan alle gezinnen die zich aangeboden hebben voor het onthaal van de zieke kinderen en hun begeleiders, evenals aan de vele vrijwilligers, een lijst doorgegeven van de betrokken hulpverleningsorganisaties. Zo kunnen zijn, als zij dit willen, die organisaties rechtstreeks contacteren. Het zou namelijk jammer zijn indien dit vrijwillige engagement zomaar verloren zou gaan.

Het spreekt vanzelf dat de Vlaamse regering steeds bereid is met de federale regering te overleggen omtrent een mogelijke samenwerking indien deze erom zou verzoeken.

Vraag nr. 11
van 18 december 1992
van de heer F. DEWINTER

Klinische laboratoria – Onderzoek HI V-virus

Conform artikel 153 paragraaf 6 van de wet van 9 augustus 1963 moet men, om recht te hebben op terugbetaling door het ziekenfonds van de kosten van een klinisch onderzoek, dit onderzoek laten uitvoeren door een erkend laboratorium. Onderzoeken bij een niet-erkend laboratorium betaalt het Riziv niet terug.

De erkenning van een klinisch laboratorium kan een universeel karakter hebben (voor alle in de nomenclatuur vermelde prestaties) of een partieel karakter. De verschillende prestaties zijn daarom onderverdeeld in verschillende groepen. De lijst van groepen van analyses van klinische biologie is opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 29 mei 1989 en vermeldt acht verschillende groepen.

De externe controle van de kwaliteit van de analyses van klinische biologie wordt geregeld in het koninklijk besluit van 29 mei 1989. Die controle wordt georganiseerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie en door het Comité van Experts. De controle wordt uitgevoerd door hooggespecialiseerde laboratoria, die verbonden zijn aan een universiteit en die in de wet worden opgesomd, per deelgroep.

Kan de minister mij mededelen :

1. tot welke groep van analyses het onderzoek naar het HIV-virus behoort ;
2. welke laboratoria bevoegd en erkend zijn om de analyses inzake het HIV-virus te verrichten ;
3. of de onderzoeken naar het HIV-virus ook kunnen gebeuren door een niet-erkend laboratorium ;
4. door welk hooggespecialiseerd laboratorium de externe controle op de kwaliteit van de analyses inzake het HIV-virus verricht wordt ?

Antwoord

Op generlei wijze ben ik bevoegd inzake het onderzoek naar het HIV-virus.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 4
van 28 oktober 1992
van de heer J. DE MOL

Bedrijveninformatiesysteem – Gegevens

De voorganger van de minister besliste om een bedrijveninformatiesysteem in te voeren. Intussen wordt aan dit systeem sinds twee jaar gewerkt.

1. In welke mate hebben de verschillende GOM's hieraan tot nog toe meegewerkt ?
2. In dit geautomatiseerd systeem kan men per arrondissement gegevens opvragen. Kan de minister per arrondissement meedelen hoeveel hectare industrieterrein of ambachtelijke zone bouwrijp of onteigend zijn en welke reserves er nog zijn op basis van de bestemming op het gewestplan ?
3. Wie kan gegevens van de databank opvragen ?
4. Hoe zullen de data geactualiseerd worden ?
5. Welke controle wordt uitgeoefend op de juistheid van de gegevens ?

Antwoord

1. Bij de ontwikkeling van het informatiesysteem In-

dustrieterreinen werd een contract afgesloten met de GOM's. Dit contract houdt een periodieke verzameling van de gegevens in en het manueel inbrengen van die gegevens in de ontwikkelde databank.

In dit kader werd dan ook een extra budget aan de GOM's ter beschikking gesteld voor de aankoop van een PC en het loon van een tijdelijk medewerker voor de inzameling van de gegevens.

2. Het systeem Industrieterreinen verstrekt enerzijds informatie betreffende de nog beschikbare gronden voor de vestiging van industrieën en anderzijds informatie inzake de bestaande en de te realiseren infrastructuur op bepaalde terreinen.

Het informaticasysteem Industrieterreinen is eveneens bedoeld om bij de uitbouw van de bestaande industrieterreinen en de planning van nieuwe zones tot een verantwoord advies te komen. De nood aan nieuwe industrieterreinen in bepaalde regio's zal hieruit blijken. In bijlage bevinden zich de gevraagde gegevens per arrondissement.

3. De informatie wordt verstrekt aan alle geïnteresseerden, zoals intercommunales, bedrijven, administraties, kabinetten, nationale en internationale organisaties enzovoort. Wat de vraag vanuit de bedrijven betreft, moet evenwel vermeld worden dat de gevraagde informatie verstrekt wordt door de GOM's.
4. Halfjaarlijks wordt een up to date-versie van de databanken door de GOM's ter beschikking van de administratie Economie gesteld. De administratie Economie kreeg hierbij twee opdrachten. Enerzijds de coördinatie en het samenvloeiën van de gegevens van de vijf GOM's ter verdeling naar de andere gebruikers van de overheid, en anderzijds het technisch onderhoud van het programma zelf.
5. De juistheid van de gegevens wordt gecontroleerd door de GOM's.

Arrondissement – Toestand van de bedrijventerreinen op 12 oktober 1992

Benaming bedrijventerrein	Totale oppervlakte (onteigendbaar, incl. reeds verworven) (in ha)	Reeds aangekochte oppervlakte (in ha)	Ingenomen oppervlakte (incl. wegen openbaar domein) (in ha)	Nog beschikbaar (in eigendom)			
				Bouwrijp (in ha)	Nog uit te rusten (in ha)	Waarvan in optie (in ha)	Nog onteigendbare oppervlakte (nog bouwrijp te maken) (in ha)
Antwerpen	3.478	3.215	3.078	23	114	10	263
Mechelen	2.038	1.798	1.719	42	37	0	240
Turnhout	2.710	2.525	2.311	160	54	26	185
Halle-Vilvoorde	2.538	2.520	2.360	82	78	31	18
Leuven	1.632	1.470	1.374	95	1	0	162
Brugge	2.204	2.141	896	1.198	47	525	63
Diksmuide	151	131	122	6	3	3	20
Ieper	410	365	318	20	27	16	45
Oostende	662	504	352	84	68	5	158
Roeselaere	629	469	427	39	3	9	160
Tielt	350	337	304	18	15	21	13
Veurne	182	182	148	14	20	13	0
Aalst	600	540	494	23	23	0	60
Dendermonde	489	436	430	7	0	9	53
Eeklo	301	240	218	4	18	0	61
Gent	5.578	4.158	3.958	75	125	0	1.420
Oudenaarde	530	442	437	3	0	0	88
Sint-Niklaas	7.751	5.250	2.470	54	2.720	0	2.501
Hasselt	5.621	5.355	3.085	1.513	757	134	266
Maaseik	3.053	2.216	1.348	580	288	21	837
Tongeren	1.263	879	401	364	114	7	384
Kortrijk	1.222	1.152	1.027	54	71	35	70

Vraag nr. 6
van 5 november 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Congres neerlandistiek in Michigan (USA) — Afwezigheid Vlaamse vertegenwoordigers

De American Association for Netherlandic Studies zet om de twee jaar een groots interdisciplinair congres op. Dit jaar gebeurde dit te Michigan in het Calvin College van Grand Rapids, waar een bloeiende afdeling neerlandistiek bestaat.

Vanuit Nederland was er een vertegenwoordiging van twintig personen, onder leiding van de Nederlandse ambassadeur in de States. Vanuit Vlaanderen was er geen officiële vertegenwoordiging. Dit is des te verwonderlijk, omdat het geschetste initiatief in vakkringen van de neerlandistiek als zeer belangrijk wordt aanzien.

Ik wil de minister vragen of hij via diplomatieke kanalen of via de Neerlandia-docenten ter plaatse niet werd ingelicht over dit initiatief. Is het niet zo dat het **samenwerkings**akkoord tussen de federale instellingen, in casu de ambassades, en de Vlaamse Gemeenschap, in dergelijke informatieverplichting voorziet? Als het anders is, moet dat akkoord dan niet worden aangevuld?

Ik zou van de minister eveneens willen vernemen hoeveel docenten Nederlands in Michigan aanwezig zijn en of er, ten opzichte van dergelijke belangrijke evenementen in algemene zin dan, afspraken zijn gemaakt met degene die de Externe Betrekkingen in de Vlaamse Gemeenschap regelt.

Antwoord

In Michigan hebben gelijktijdig twee congressen plaatsgevonden.

Eenzijds werd in het Calvin College van Grand Rapids een Inderdisciplinary Congress Netherlandic Studies (ICNS) georganiseerd door de American Association for Netherlandic Studies (AANS) van 10 tot 13 juni 1992. Daaraan hebben een honderdtal docenten Nederlands, die doceren in de USA, deelgenomen. Dit waren hoofdzakelijk Amerikanen, Nederlanders en Vlamingen. Van Vlaamse zijde waren er vertegenwoordigers van onder meer de KUL en de VUB. Alle docenten Nederlands in de USA, zowel Vlamingen als Nederlanders werden door de Nederlandse Taalunie officieel uitgenodigd. Op dit congres was er geen officiële vertegenwoordiging vanuit Nederland onder leiding van de Nederlandse ambassadeur in de States.

Anderzijds had op 10 juni 1992, eveneens in Michigan, een Pers-en-Culturele-Zaken conferentie (PCZ) plaats. Dit is een diplomatieke conferentie voor diplomaten in dienst van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken op een buitenlandse post. De neerlandistiek is daar slechts een onderdeel van de besproken thema's. Deze conferentie is uitsluitend een initiatief van het Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken voor haar eigen diplomaten en bijgevolg werden er geen Vlamingen uitgenodigd. Hier was wel een officiële vertegenwoordiging van twintig personen onder leiding van de Nederlandse ambassadeur voor

Internationale Culturele Samenwerking, de heer P. Brouwer. De toenmalige secretaris-generaal van de Nederlandse Taalunie nam hieraan deel. Op 10 juni was er een informele ontmoeting tussen deze officiële Nederlandse groep en AANS-leden.

In het verleden werden de congressen georganiseerd door de American Association for Netherlandic Studies bijgewoond door de gemeenschapsattaché van de Vlaamse Gemeenschap te Washington. Gelet op het feit dat er in 1992 geen gemeenschapsattaché is te Washington, werd deze keer niet officieel aan het congres geparticipeerd. Ik kan het lid echter verzekeren dat bij de aanduiding van de nieuwe gemeenschapsattaché, die weldra wordt verwacht, dit congres dat voor de zevende maal zal plaatshebben van 1 tot 5 juni 1994, opnieuw onder de aandacht zal worden gebracht.

De administratie Externe Betrekkingen werd over de organisatie van het inderdisciplinair congres door de American Association for Netherlandic Studies in het Calvin College van Grand Rapis op de hoogte gebracht door het AANS zelf op 13 maart 1992. Deze informatie werd zoals gebruikelijk doorgestuurd naar het departement Onderwijsadministratie Algemene Onderwijsdiensten en Voorlichting. Het is aan dit departement te bepalen aan welke congressen zij al dan niet participeert, waarbij budgettaire overwegingen niet vreemd zijn. Bovendien is het lid er zeker van op de hoogte dat de neerlandistiek extra muros een materie is die uitsluitend tot de bevoegdheid van de Nederlandse Taalunie behoort. Het beheer van de dossiers van de docenten Nederlands in het buitenland berust in zijn geheel bij de Nederlandse Taalunie, sinds 1985 wat Europa betreft, sinds 1986 voor de rest van de wereld.

De samenwerking tussen de federale instellingen en de gemeenschappen, in casu tussen de ambassades en de gemeenschap, administratie Externe Betrekkingen, is van die aard dat de informatiestroom op een geregelde en goed georganiseerde manier gebeurt.

Op dit moment zijn er te Michigan volgende docenten Nederlands aanwezig: één in Ann Arbor, één in Grand Rapids en één in het Hope College (Holland).

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
 VLAAMSE REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
 HUISVESTING

Vraag nr. 16
van 16 november 1992
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

*Oppervlaktewaterwingebied Meetjesland-Zelzate-Asse-
 nede — Collectoren en persleiding onder kanaal Gent-
 Terneuzen*

Het is niet aangewezen zich te beperken tot het voortdurend zuiveren van de waterlopen, de vervuiling moet aan de bron worden bestreden. Dit geldt zeker voor streken waar het drinkwater uit het oppervlaktewater wordt genomen.

In het gebied Meetjesland, Zelzate en Assenede behoren de meeste gemeenten tot een oppervlaktewaterwingebed. Een aantal prioritaire werken dringen zich op.

Kan de minister mij meedelen hoever de plannen staan om een waterzuiveringsstation met collectoren te bouwen in Eeklo en Maldegem ?

Denkt de minister binnen afzienbare tijd te kunnen starten met de bouw van een persleiding onder het kanaal Gent-Terneuzen, die de afvalwaters van de linkeroever (Assenede en ZelzateWest) naar het zuiveringsstation van Zelzate-Oost moet brengen ?

Antwoord

De RWZI's Maldegem en Eeklo zijn beide opgenomen in het goedgekeurde investeringsprogramma 1991 ter uitvoering opgedragen aan de n.v. Aquafin.

De collector ten noorden van de expresweg voor aansluiting van het bestaande collectorennet op de geplande zuiveringsinstallatie van Maldegem maakt het onderwerp uit van een protocoldossier dat ter uitvoering opgedragen is aan het bestuur Milieu-investeringen (behorende tot de Administratie voor Milieu, Natuur en Landinrichting).

In het investeringsprogramma 1990 is eveneens een project in Zelzate opgenomen, met name het protocoldossier collector Zelzate Linkeroever met doorsteek naar de Rechteroever.

In bijlage vindt het lid per investeringsjaar een lijst met de projecten opgenomen in de goedgekeurde investeringsprogramma's 1991-1992-1993-1994-1995 (deel) en opgedragen aan de n.v. Aquafin.

De uitvoering van het protocoldossier collector Zelzate Linkeroever met doorsteek naar de Rechteroever is reeds gestart en de voltooiing van de werken is gepland voor oktober 1993.

Overzichtslijst investeringsprogramma Aquafin Zone Eeklo-Maldegem 1991-1992-1993-1994-1995 (deel)

Nummer	Gemeente en omschrijving	Aard en raming	
Investeringsprogramma 1991			
91001	Eeklo RWZI Eeklo	RWZI	197.300.000
91002	Maldegem RWZI – Maldegem	RWZI	76.800.000
91047	Waarschoot Collector Waarschoot-Eeklo	Collectoren	24.500.000
91408	Waarschoot Riolering Hoekje-Bellebargie	Prioritaire riolering	39.000.000
91389	Zomergem Wijk Beke : uitbouw riool sanering Kluisen II	Prioritaire riolering	10.000.000
Totale raming voor de investeringen voor het jaar 1991			347600.000
Investeringsprogramma 1992			
92530	Eeklo Collector Veldekens-Eeklo	Pomp + persl.	4.700.000
92694	Eeklo (Dullaert) Riolering Moeie – Zuidmoerstraat	Prioritaire riolering	40.000.000
92569	Kaprijke Collector Kaprijke – Lembeke	Coll. + pl + ps	31.200.000
92570	Kaprijke Collector Lembeke – Eeklo	Coll. + pl + ps	16.700.000
92674	Kaprijke (Bentille) Moerriool St.-Jansstraat – Graaf Jansdijk	Prioritaire riolering	3.000.000
92675	Kaprijke (Lembeke) Moerriool Lembeke	Prioritaire riolering	6.000.000
92531	Kaprijke – St. -Laureins Collector Bentille-Kaprijke	Pomp + persl.	7.900.000
92532	Sint-Laurens Collector St. -Laureins	Pomp + persl.	8.000.000
92676	Sint-Laurens Moerriool St.-Laureins – (zie opmerking)	Prioritaire riolering	4.000.000

Nummer	Gemeente en omschrijving	Aard en raming	
92677	Sint-Laurens Moershoofde pompstation en persleiding	Prioritaire riolering	2.000.000
92533	Zomergem Collector Oostwinkel-Veldekens – (zie opmerking)	Pomp + persl.	3.200.000
Totale raming voor de investeringen voor het jaar 1992			126.700.000
Investeringsprogramma 1993			
93484	Kaprijke (Lembeke) PR Lembekedorp en Aveschoot – PR Kerkstraat	Prioritaire riolering	30.000.000
93489	Sint-Laureins Riolering St. -Laureins 2e Fase	Prioritaire riolering	30.000.000
93491	Waarschoot Riolering Kapellestraat	Prioritaire riolering	7.000.000
93457	Zomergem Collector Oostwinkel – Veldekens 2e fase	Collectoren	8.000.000
Totale raming voor de investeringen voor het jaar 1993			75.000.000
Investeringsprogramma 1994			
94486	Maldegem Prioritaire riolering Aardenburgse Kalseide + diverse aansluitingen	Verbindingsriolering	22.000.000
Totale raming voor de investeringen voor het jaar 1994			22.000.000

Vraag nr. 18
van 23 november 1992
van de heer L. BARBE

Afvalwater van Hamme – Bedreiging voor natuurgebied

Momenteel wordt het huishoudelijk afvalwater van de Hamse deelgemeenten Moerzeke en Kastel, alsook het afvalwater van het industriepark Zwaarveld, via een collector in de Schelde geloosd zonder enige zuivering.

Het afvalwater van Hamme zelf wordt maar voor een deel in een rioolwaterzuiveringsinstallatie behandeld. Een belangrijk deel belandt via rioleringen in het natuurgebied Den Bunt en zo verder in de Durme. Den Bunt is één van de meest waardevolle natuurgebieden in de streek, maar de toevoer van ongezuiverd huishoudelijk afvalwater vormt een zware belasting. Men zou dit vrij eenvoudig kunnen oplossen door de rioleringen die nu afvalwater in Den Bunt lozen, aan te sluiten op de rioolwaterzuiveringsinstallatie.

1. Welke maatregelen neemt de minister om het natuurgebied Den Bunt te vrijwaren van huishoudelijk afvalwater ?
2. Welke maatregelen neemt de minister om het afvalwater van Moerzeke en Kastel te zuiveren ?

Antwoord

Een niet onbelangrijke vuilvrucht van Hamme loost via meerdere lozingspunten in het natuurgebied Den Bunt en zo verder in de Durme. Dit veroorzaakt een

zware belasting voor het gebied, die door de aanleg van een prioritaire riolering kan worden weggewerkt. Ik heb aan de Vlaamse Milieumaatschappij de opdracht gegeven dit project te evalueren in het kader van de opmaak van het investeringsprogramma 1995-1999. Hierbij worden volgende algemene principes en krachtlijnen gehanteerd :

- a. prioritaire uitvoering van het waterzuiveringsprogramma in de drinkwaterwinningsgebieden, het Dender-, IJzer, Demer- en Netebekken en in de bovenloop van de Schelde ;
- b. stopzetting van alle rechtstreekse lozingen van afvalwater in de Noordzee ;
- c. aandacht voor kleinschalige waterzuiveringsprojecten in landelijke gebieden ;
- d. aandacht voor fundamentele schakels ter vervollediging van de reeds bestaande infrastructuur en/of goedgekeurde projecten van de investeringsprogramma's ;
- e. voorrang voor projecten die tegen de laagst mogelijke kost de grootst mogelijke (huishoudelijke) vuilvrucht op bestaande of reeds in goedgekeurde investeringsprogramma's opgenomen projecten aansluiten.

In deze evaluatie zal tevens worden onderzocht om de vuilvrucht van Moerzeke en Kastel, die nu geloosd wordt via een pompstation en een persleiding in de Schelde, aan te sluiten op de bestaande rioolwaterzuiveringsinstallatie van Hamme. Hiervoor zal het hele zuiveringsgebied in ogeschouw worden genomen, op-

dat de toevoer via bedoelde collector van een belangrijke hoeveelheid huishoudelijk en industrieel afvalwater op de **RWZI Hamme** niet mag resulteren in een slecht functioneren van de bestaande zuiveringsinstallatie in exploitatie bij de Vlaamse Milieumaatschappij.

Vraag nr. 19
van 23 november 1992
van de heer L. BARBE

Milieuproblemen — Aluminium

De laatste jaren krijgt aluminium meer en meer aandacht als probleemstof voor het leefmilieu en de volksgezondheid. Het gebruik van aluminium in verschillende industriële activiteiten is gestegen (medicatie, voeding, cosmetica). In een studie van het VITO : Aluminium in de omgeving : risico voor de gezondheid ? (september 1991), komt men tot enkele opvallende besluiten :

- “Bovendien is er een plaatselijke verhoogde mobiliteit van het natuurlijk voorkomend aluminium in de bodem als gevolg van verzuring van het milieu waardoor eventueel blootstelling via grondwater gebruikt als drinkwater een risico zou zijn.”
- “Uitgaande van bovenstaande gegevens lijkt een nauwgezette controle van het voorkomen van aluminium in het milieu een noodzaak te worden.”
- “Op het vlak van de wetgeving dient aluminium erkend te worden als neurotoxisch element in het vooruitzicht van het opstellen of herzien van normen voor maximaal toelaatbare concentraties in de atmosfeer, bodemwater, oppervlaktewater.”

In de Kempische vennen zouden reeds sterk verhoogde aluminiumconcentraties vastgesteld zijn.

Ik zou dan ook aan de minister de volgende vragen willen stellen.

1. Wat zijn de belangrijkste resultaten van de controles van de drinkwatermaatschappijen inzake aluminium ? (Verplicht volgens besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989).
2. Welke onderzoeken werden er in Vlaanderen ingesteld in verband met de invloed van verzuring op de mobiliteit van aluminium in de bodem ? Wat zijn daarvan de belangrijkste resultaten ?
3. Welke initiatieven heeft de minister genomen om de milieuwetgeving te wijzigen door bijkomende normen voor aluminium in te voeren ?

Antwoord

De Vlaamse Maatschappij van Watervoorziening voert conform het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 betreffende de technische reglementering van drinkwater op alle analyses van het type C 3 (= **periodische** controle) een analyse uit voor de bepaling van het element aluminium. De minimaal vereiste analysefrequentie wordt hierbij tevens gerespecteerd.

Teneinde een degelijk overzicht te geven van de resultaten werd de databank geraadpleegd. De resultaten van 1982 tot en met 1992 werden gebundeld, waarbij 1485 analyses van het rein water in de beoordeling worden betrokken.

De resultaten zijn samengevat in de hiernavolgende tabel :

Monsters met Al-gehalte van . . . tot . . .	Aantal monsters	Percent
0 — 50 ug/l	1.196	80,54
51 — 100 ug/l	235	15,82
101 — 150 ug/l	39	2,63
151 — 200 ug/l	10	0,67
groter dan 200 ug/l	5	0,33

Ten aanzien van de geldende reglementering voor aluminium (gemiddelde waarde op jaarbasis is 100 ug/l en maximaal toegelaten concentratie 200 ug/l) worden volgende conclusies medegedeeld :

1. In 96,36 percent van de monsters ligt het aluminiumgehalte lager dan 100 ug/l.
2. In 3,64 percent van de monsters ligt het aluminiumgehalte hoger dan 100 ug/l en lager dan 200 ug/l. In bepaalde waterbehandelingsinstallaties wordt gebruik gemaakt van aluminiumzouten voor de zuivering van het water. Hierbij worden soms waarden aangetroffen die de 100 ug/l overschrijden doch gemiddeld wordt hierbij de norm van 100 ug/l op jaarbasis niet overschreden.
3. In 0,33 percent van de monsters (5 monsters) werden aluminiumconcentraties aangetroffen hoger dan 200 mg/l. Deze cijfers werden bij een tweede controle niet bevestigd en moeten worden toegeschreven aan toevallige omstandigheden (analyses, monstername, enzovoort).

Vraag nr. 20
van 24 november 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Affligem — Illegale stortplaatsen

Zopas stelde de werkgroep Verkeer en Milieu de brochure over de Okaabeek in Affligem voor.

In een eerste deel gaan de samenstellers op zoek naar wat het Mina-plan 2000 vermeldt over de Okaabeekvallei.

In het tweede deel wordt de Okaabeekvallei verkend. Zo komt men te weten dat op de biologische waardeeringskaart van België de Okaai vooral bestaat uit zeer waardevolle stukken.

Ook de problematiek van de storten wordt beschreven. Een uitgebreid hoofdstuk gaat over het stort De Meuter, een klasse III-stort voor inerte materialen. Sedert vorig jaar verviel de vergunning, maar toch wordt er nog regelmatig gestort en staat het stort geregeld in brand. Een deel van het afval van de tunnelwerken aan de Koekelbergse basiliek werd er gestort.

Een eindje verder is er een nieuw illegaal stort, dat vooral door de firma AWO wordt gebruikt. Nog iets verder ligt het oude overgroeide stort van Brussels huishoudelijk afval.

Kan de minister mij mededelen :

1. of hij op de hoogte is van het feit dat firma's nog steeds storten in Affligem, zonder vergunning ;
2. welke sancties hij zal nemen ten aanzien van overtreders ;
3. welke maatregelen hij zal nemen om een einde te maken aan de illegale stortplaatsen ?

Antwoord

1. Wat de stortplaats van de firma De Meuter G & A n.v. uit Ternat betreft, is het mij bekend dat na het verlopen van de vergunning nog bijkomende natte grond is gestort, wat niet valt onder de vergunningsplicht conform het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen. Tevens is het mij bekend dat er in de loop van 1992 hout werd verbrand. Hiertegen werd door de rijkswacht van Affligem een proces-verbaal opgesteld. De laatste controle van het bestuur Milieu-inspectie dateert van april 1992. Een nieuw onderzoek ter plaatse zal uitmaken in hoeverre nieuwe overtredingen zich voordoen.
2. Het nieuw illegaal stort, gebruikt door de firma AWO is onbekend bij het bestuur Milieu-Inspectie. Een onderzoek ter plaatse zal worden verricht. Zo bij die gelegenheid overtredingen worden vastgesteld, zal een proces-verbaal worden opgesteld en zullen de nodige maatregelen worden genomen.
3. Het nu beplante vroegere stort van Brussels huisvuil was reeds volgestort voor de inwerkingtreding van het afvalstoffendecreet van 1981 zodat hier moeilijk van illegaliteit kan worden gesproken.

Vraag nr. 21 van 26 november 1992 van de heer M. MAERTENS

Illegale varkenshouderijen — Gegevens

Als antwoord op mijn interpellatie van 17 november jongstleden over deze aangelegenheid verklaarde de minister dat er tot op heden 111 illegale varkenshouderijen werden genoteerd, dat er tegen 102 hiervan proces-verbaal werd opgesteld en dat daarbij 180.000 varkens illegaal werden bevonden.

Ter vervollediging van deze gegevens had ik van de minister het volgende willen vernemen.

1. Hoeveel varkenshouderijen hebben enkel boventalig illegale varkens en hoeveel volledig illegaal ?
2. Over hoeveel zeugen en mestvarkens gaat het daarbij telkens ?
3. Hoe is de spreiding van deze boventalig illegale of volledig illegale varkenshouderijen per gemeente ?
4. Welke gemeenten werden nog onvolledig en welke nog helemaal niet gecontroleerd ?

Antwoord

Het bleek onmogelijk de gevraagde gegevens binnen de vooropgestelde termijn ter beschikking te stellen.

Het antwoord zal met een afzonderlijk schrijven worden bezorgd.

Vraag nr. 22 van 26 november 1992 van de heer M. MAERTENS

N.v. Avasco Industrie in Diksmuide — Reukhinder

Sedert 3 jaar worden de bewoners van de woonwijken rond het industrieterrein van Diksmuide, waaronder een school met 500 leerlingen, gehinderd door een prikkelende verfgeur bij noordoostenwind, afkomstig van n.v. Avasco Industrie. Herhaalde onderhandelingen met het stadbestuur — dossier VL 92/-83 over het aanwenden van andere verfsolventen — en tientallen contacten met het gemeentelijke milieuc comité brachten in de situatie geen enkele wijziging.

1. Is de Aminoal-milieu-inspectie van deze situatie op de hoogte ? Zo ja, welke maatregelen werden tegen de firma getroffen ?
2. Beschikt de milieu-inspectie over de nodige apparatuur om de sterkte en de aard van de geurhinder vast te stellen ? Zo ja, werden deze metingen verricht ? Met welk resultaat ?
3. Welke middelen staan de omwonenden ter beschikking om een einde te maken aan deze milieuhinder ?

Antwoord

- 1, 2, en 3. Het bestuur Milieu-inspectie van mijn administratie Aminoal is zeer zeker van de situatie op de hoogte. Genoemde geurhinder wordt veroorzaakt door de emissie van xyleen en toluen, verdunners voor de gebruikte verven. De verfafdeling, bestaande uit een dompelbad en droogoven, is deels omgebouwd voor het gebruik van epoxyverven en een elektrostatische techniek.

In samenwerking met de verffabrikant wordt een techniek ontwikkeld voor het gebruik van een met water verdunde verf, waardoor alle geurhinder zou verdwijnen. Begin 1993 zal deze nieuwe techniek kunnen worden toegepast.

Het bedrijf dient het bestuur Milieu-inspectie, buitendienst Brugge, te melden wanneer het nieuwe systeem in gebruik wordt genomen.

De meting van emissies in de atmosfeer gebeurt door hiertoe erkende laboratoria die over geschikte meetapparatuur beschikken. Deze apparatuur meet de concentraties aan verontreinigende stoffen, waardoor een relatie met de geurhinder kan worden gelegd. Geurhinder zelf is een subjectief gegeven dat wordt bepaald door de gevoeligheid van de waarnemer. Bepaling van de geurhinder vereist dus steeds een appreciatie van de gekende en/of vastgestelde waarde.

Op dat ogenblik dient het bedrijf een meetcampagne uit te voeren om de emissies na te gaan.

Vraag nr. 23
van 26 november 1992
van de heer M. MAERTENS

Duinengebied Home Theunis in Koksijde-Oostduinkerke – Bestemming

Op mijn actuele interpellatie van 17 november laatstleden over de invloed van het Mewar-plan van de IWVA op het behoud van de kustduinen, antwoordde de minister dat de vraag van het Instituut voor Natuurbehoud om het home af te breken en als natuurreservaat te behouden, wellicht voorbarig was, omdat dit inhoudt dat de Vlaamse Executieve afziet van het verder gebruik van dit gebouw voor ieder doel en wellicht ook de kosten van de afbraak op zich neemt. De minister stelde verder dat het wellicht raadzaam is het ontwerp en advies van de streekcommissie te volgen en het geheel als zone voor openbaar nut te bestendigen.

Bij het bezoek van de Gemeenschapscommissie van Leefmilieu en Natuurbehoud aan dit domein, een maand geleden, is nochtans gebleken dat de restauratie van dit immense gebouw zodanig hoge kosten zou meebrengen dat de afbraak ervan zich althans gedeeltelijk opdringt. Verder bleek de verruiging van het omringende duinengebied zulke vormen aan te nemen dat beheer dringend nodig bleek.

Ik zou in dat verband graag vernemen :

1. of het gebouw en de bijhorende duinen als één geheel worden beschouwd, dan wel van elkaar losgekoppeld zullen worden ;
2. of in het bevestigend geval, de duinen in beheer kunnen worden gegeven aan de v.z.w. Natuurreservaten, en afgesloten worden van het gebouw ;
3. of de mogelijkheid wordt overwogen om in een gedeelte van het gebouw een natuureducatief centrum onder te brengen, en zo ja, onder welke voorwaarden dit zou kunnen ;
4. hoe het begrip "als zone voor openbaar nut bestendigen" in het advies van de streekcommissie concreet ingevuld wordt.

Antwoord

Het antwoord op de actuele interpellatie van 17 november 1992 waarop het lid in zijn vraag alludeert, werd gegeven door de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening.

1. Wanneer deze vraag betrekking heeft op de toekomstige bestemmingen van het gebied, moet ik verwijzen naar de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening. Als minister bevoegd voor het leefmilieu ben ik van oordeel dat het gebouw deel uitmaakt van een duingebied met hoge natuurwaarden. De Biologische Waarderingskaart bestempelt het gebied als zeer waardevol. In het kader van een offensief natuurbeleid, waarbij het nodig is gro-

tere aaneengesloten natuureenheden te vrijwaren en/of te herstellen, bevestig ik mijn standpunt dat ik in een schrijven op 25 september 1992 aan mevrouw Demeester, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin heb meegedeeld, met name dat het om ecologische en economische redenen aangewezen is de natuurwaarden in het gebied volledig te vrijwaren en te herstellen door afbraak van het gebouw.

2. Dit duingebied maakt op zijn beurt deel uit van een groter duincomplex waarin onder meer andere eigendommen van het Vlaamse Gewest met het statuut van natuurreservaat gelegen zijn en waar de aankoop van andere waardevolle natuurgebieden door het Vlaamse Gewest wordt overwogen. Het lijkt mij voorbarig om mij nu al uit te spreken over de beheersvorm van dit gebied. Het beheer door de functionele diensten van Aminal behoort eveneens tot de mogelijkheden.
3. Het advies van de Mina-raad over het beleid inzake Milieu- en natuureducatie stelt dat er een meer planmatige en geïnteresseerde benadering moet zijn. Ik heb daarop mijn bevoegde diensten opdracht gegeven mij een lange-termijnplan en een activiteitenprogramma inzake natuureducatie voor de volgende jaren uit te werken.

Het voorstel van het lid is naar mijn oordeel geen voorbeeld van planmatig beleid en zou de kritiek van de Mina-raad op het gevoerde beleid alleen maar bevestigen. Wat de bestemming van het gebouw betreft verwijs ik naar mijn antwoord onder punt 1.

4. Vermits het lid verwijst naar een antwoord naar aanleiding van zijn actuele interpellatie gegeven door de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening, ben ik van oordeel dat deze vraag aan de betrokken minister dient te worden gesteld.

Vraag nr. 24
van 27 november 1992
van de heer L. BARBE

GFT-installatie in Geraardsbergen – Stand van zaken

De Intercommunale Land van Aalst (ILVA) gaat een **GFT-installatie** bouwen in Geraardsbergen. Volgens het Masterplan GFT en Groenafval van OVAM werd er beslist het percentage van subsidiëring aan ondergeschikte besturen (koninklijk besluit van 23 juli 1981) voor vaste investeringskosten van dergelijke installaties op 30 percent vast te stellen. Nog volgens dit Masterplan wordt op het niveau van het Vlaamse Gewest de keuze opengelaten "tussen hetzij participatie door de overheid in de verwerkingsinrichtingen of subsidiëring". Volgens recente berichten zou het dossier van ILVA niet opschieten omdat er onenigheid is tussen ILVA en OVAM inzake de subsidiëring.

1. Hoever staat het met de realisatie van de **GFT-installatie** van ILVA in Geraardsbergen ?
2. Welke capaciteit zal de installatie hebben ? Van welk gebied zal in Geraardsbergen het **GFT** worden verwerkt ?

3. Hoever staat het dossier inzake de financiering ?
Op welke manier wordt de installatie gefinancierd ?
Welke overheid participeert eventueel ?

Antwoord

1. Het dossier GFT-installatie voor de intercommunale Land van Aalst (ILVA) werd door de OVAM behandeld waarna het doorgestuurd werd naar de bevoegde instanties. Op 15 december 1992 heb ik beslist de composteringsinstallatie te Schendelbeke-Geraardsbergen te subsidiëren voor een bedrag van 148 miljoen frank.
2. De installatie zal een capaciteit hebben van 45.000 ton per jaar. De GFT van de gemeenten die aangesloten zijn bij de intercommunale Land van Aalst, zal in deze installatie worden verwerkt tot compost. Dit gebied vertegenwoordigt ongeveer 271.000 inwoners. Het inzamelgebied voor GFT kan worden uitgebreid naar omliggende regio's.
3. De financiering van deze installatie zal voor 30 procent gebeuren door het Vlaamse Gewest (subsidiering) en voor 70 procent zorgt de intercommunale Land van Aalst.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 313 (BZ 1992)
van 1 oktober 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Vlaamse wegen – Aanpassingen

Kan de minister een antwoord geven op volgende vragen in verband met enkele wegen ?

1. Wanneer krijgt de N 116 Ranst-Wommelgem een behoorlijk fietspad ?
2. Wanneer wordt het deficiënte wegdek N 116-Ranst-N 14 aangepakt ?
3. Wat behelzen de noodmaatregelen voor de E 313-Ranst-Limburg precies ? Wanneer zullen die afgevoerd zijn ?
4. Wordt er gedacht aan geluidsschermen ter hoogte van verkeerswisselaar E 313-E 34 ? Wanneer zouden die geplaatst zijn ?

Antwoord

1. N 116 : voor de aanleg van vrijliggende fietspaden zijn onteigeningen nodig. Is niet opgenomen in het voorstel van het rollend driejarenprogramma 1993-1995.
Raming : 190 miljoen frank.

2. N 116 : de sanering van de rijweg komt voor op het fysisch programma 1993.
Raming : 80 miljoen frank.

3. E 313 : de noodmaatregelen zijn :

1. Sanering van de rijweg, richting Hasselt, in Oevel (ca. 4 km).
Aanbesteed op 5 november 1992, laagste bieding : 98 miljoen frank.
2. Herbouwen van 6 bruggen.
Aanbesteed op 26 november 1992.
Laagste bieding lot 1 : 88 miljoen frank.
Laagste bieding lot 2 : 43 miljoen frank.
3. Vernieuwen van de vangrails naast de middenberm.
Aanbesteed op 8 oktober 1992.
Laagste bieding : 34 miljoen frank.
4. De klachten inzake geluidshinder langs de E 313 ter hoogte van de Vaartstraat zijn bekend bij de administratie. Aan het gemeentebestuur van Ranst werden op 24 maart 1992 inlichtingen gevraagd aangaande de data van de bouwvergunningen. Zodra die gegevens in bezit zijn van mijn administratie kan de kosten-batenanalyse vervolledigd worden om de prioriteit vast te leggen.

**Vraag nr. 314 (BZ 1992)
van 1 oktober 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Rijksweg Brussel-Asse-Aalst in Affligem – Verkeersveiligheid

Op 6 februari 1992 vernam ik dat er een herinrichtingsplan voor de Brusselbaan te Hekelgem (Affligem) in opmaak was. Het bepaalde dat de 3 rijstroken op 2 rijstroken zouden worden gebracht en dat een fietsstrook voor beide rijrichtingen zou worden aangelegd. Dit plan zou in de eerste helft van de maand april voor advies en akkoord worden voorgelegd aan het gemeentebestuur van Affligem.

De werken kaderen in een reeds goedgekeurde aanname die het terugbrengen van het rijwegprofiel van 3 naar 2 rijstroken met beperkte middelen (wegmarkeringen) behelst, evenals het aanbrengen van veiligheidszones naast fietsstroken, het accentueren van beveiligde oversteekplaatsen met veiligheidsafsluitingen enzovoort.

De minister zei : “Mits goedkeuring van de opgestelde plannen kan de uitvoering gebeuren vanaf mei 1992.”.

1. Bestond er in 1985 een plan, opgemaakt door het ministerie van Openbare Werken, van uit te voeren herstructureringswerken aan de Brusselbaan op het grondgebied Hekelgem en meer bepaald voor het traject tussen “Napoleon” en de Nieuwe Kassei ?

2. Is het plan reeds voor advies voorgelegd aan het gemeentebestuur van Affligem ?
3. Wanneer zal men eindelijk de beloofde herstructureringswerken uitvoeren ? Ze waren reeds gepland voor mei 1992.

Antwoord

1. Er bestond in 1985 geen plan, opgemaakt door het ministerie van Openbare Werken, van uit te voeren herstructureringswerken aan de Brusselbaan op het grondgebied Hekelgem.
2. Nadat het herinrichtingsplan op de trimesteriele vergaderingen met de plaatselijke rijkswachtheid werd besproken, werd dit op 10 november 1992 aan het gemeentebestuur van Affligem voorgelegd.
3. De bewuste herschikking van de wegindeling op het grondgebied van de gemeente Affligem door middel van het aanpassen der wegmarkering is opgenomen in de werken die het voorwerp uitmaken van het bestek KN 91 C 41 (aanvangsdatum op 9 juni 1992).

Aangezien de door de aannemer initieel voorgestelde wegenverf volgens het keuringsverslag niet aan alle gestelde eisen voldeed, werd een ander lot verf voorgesteld. De nodige laboproeven voor deze keuring zijn momenteel aan de gang. Dit brengt mee dat, gelet op de winterperiode, de uitvoering normaliter mag worden verwacht in het voorjaar van 1993.

Vraag nr. 315 (BZ 1992) van 1 oktober 1992 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gewestweg N 211 Grimbergen -Meise – Snoeien van hoogstammige bomen

Op de gewestelijke weg N 211 van Grimbergen naar Meise, de Vilvoordsesteenweg, staan hoogstammige bomen die in geen jaren werden gesnoeid. Het gevolg is dat de elektrische luchtleidingen regelmatig verward geraken vermits zij door de kruinen van de bomen lopen.

Het andere gevolg is dat de openbare verlichting volledig is overgroeid door de kruinen van de bomen. De openbare verlichting heeft dus geen enkele functie meer. De intercommunale Sibelgas, die ook voor de elektriciteitsbedeling instaat, heeft laten weten aan de gemeente Meise dat het plaatsen van een moderne straatverlichting geen zin heeft zolang de bomen langs de steenweg niet worden gesnoeid.

De bomen behoren toe aan het Vlaamse Gewest, terwijl de verlichting ten laste valt van de gemeente.

Na twee jaren is het bevoegde ministerie reeds zover geraakt dat het advies van de dienst Groen heeft gevraagd.

Wanneer zal men overgaan tot het uitvoeren van deze noodzakelijke snoeiwerken ?

Antwoord

De dienst Groen adviseert om over te gaan tot het kandelaren (= drastische snoei) van die bomen.

Bedoeling is om de werken uit te voeren in de huidige snoeiperiode. Derhalve zullen de werken beëindigd zijn vóór 1 april 1993.

Ik kan tevens melden dat ondertussen (namelijk op 3 november 1992) een zeer beperkte snoei werd uitgevoerd door de elektriciteitsmaatschappij Sibelgaz.

Vraag nr. 324 (BZ 1992) van 14 oktober 1992 van de heer J. DE MEYER

Gewestwegen – Vangrails

Goed geplaatste en niet versleten vangrails kunnen mensenlevens redden bij ernstige ongevallen op de wegen.

Kan de minister mij mededelen op welke gewestwegen vangrails bijgeplaatst zullen worden, over welke lengte en op welke plaatsen ? Wanneer worden die werken uitgevoerd ? Op hoeveel wordt de kostprijs geraamd ?

Kan de minister mij eveneens mededelen op welke gewestwegen de vangrails vernieuwd en hersteld zullen worden, over welke lengte en op welke plaatsen ? Wanneer worden de werken gepland ? Op hoeveel wordt de kostprijs geraamd ?

Antwoord

De gegevens worden verstrekt per buitendienst van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer en gesplitst naargelang het betreft : bij te plaatsen vangrails (punt 1) en te vernieuwen en te herstellen vangrails (punt 2).

Buitendienst Antwerpen

1. A 12 : Brussel – Boom – Antwerpen – Bergen-op-Zoom (NL)
7000 m (weglengte), Stabroek
1993
30 miljoen frank

2. E 313 (A 13) : Antwerpen-Hasselt
Op verscheidene plaatsen tussen Ranst en de grens Limburg
1993
38 miljoen frank

E 34 (A 21) : Antwerpen-Eindhoven
Op verscheidene plaatsen tussen Ranst en Lille
1993
Een raming is nog niet opgemaakt.

N 130 : Deurnebaan in Antwerpen
Merksem, Deurne
1993
Een raming is nog niet opgemaakt.

E 19 (A 1) : Brussel-Mechelen-Antwerpen-Breda (NL)

Op verschillende bruggen over de E 19 tussen Schoten en Nederlandse grens
1993
Een raming is nog niet opgemaakt.

Buitendienst Vlaams-Brabant

1. RO-E 40 (A 10) : Ring om Brussel — Brussel-Oostende
5.100 (weglengte) Verkeersknooppunt in Groot-Bijgaarden
1993
32 miljoen frank
2. Voor 1993 wordt voorzien in de vervanging van vangrails langs het hele gewestwegennet voor een bedrag van 15 miljoen frank.

Buitendienst West-Vlaanderen

1. N 31 : Oostkamp-Zeebrugge
5.000 m (weglengte) Brugge
1995
10 miljoen frank
 2. A 17 : Doornik-Kortrijk-Brugge
1.200 m (vangraillengte) tussen Kortrijk en Roeselare
1993
13,5 miljoen frank
- Voor 1993 wordt tevens voorzien in de vervanging van vangrails langs het hele gewestwegennet voor een bedrag van 15 à 20 miljoen frank.

Buitendienst Oost-Vlaanderen

1. E 17 (A 14) : Kortrijk-Gent-Antwerpen
3.300 m (weglengte) op het viaduct in Gentbrugge
1993
19 miljoen frank
- N 49 : Antwerpen-Knokke
— vak Zelzate-Eeklo (lengte 15.312 m)
1993
42 miljoen frank
- vak Eeklo-Maldegem (lengte 12.000 m)
1994
40 miljoen frank
- R 4 : Ring om Gent
2.800 m (weglengte), Kennedylaan in Gent
1993
4,1 miljoen frank
- N 44 : vak Maldegem-Knesselare
1995
10 miljoen frank
2. E 40/A 10 : Brussel — Oostende
35.850 m (vangraillengte) tussen Sint-Lievens-Houtem en Drongen
1993
66 miljoen frank
- R 4 — Ring om Gent : vak Kortrijksesteenweg-Zwijnaardsesteenweg
1994
15 miljoen frank

Buitendienst Limburg

1. E 314 (A 2) : Lummen-Heerlen (NL)
15.000 m (vangraillengte) : op de middenberm van de E 314
1993
20 miljoen frank
2. Voor 1993 wordt voorzien in de vervanging van vangrails langs het hele gewestwegennet voor een bedrag van 2,5 miljoen frank.

Vraag nr. 9
van 26 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Gewestwegen in Vlaanderen — Bewegwijzering en signalisatie

De bewegwijzering en signalisatie in Vlaanderen is vaak onesthetisch, niet-functioneel, zelfs verwarrend en soms gevaarlijk door de plaatsing en de flagrant onjuiste opgave van afstanden.

1. Wie is bevoegd voor het concrete concept, het plaatsen zelf en het onderhoud van signalisaties, respectievelijk bewegwijzering langs openbare wegen en op kruispunten ?
2. Wat dient als basis voor de opgave van de afstanden in de praktijk, bijvoorbeeld tot een afrit, een gemeentegrens of een dorpscentrum ?
3. Op welke soort wegen is de concrete afstandsopgave op de gemeentegrens, respectievelijk het dorps- of stadscentrum gebaseerd, eventueel met opgave van het percentage (naar weglengte) volgens welk systeem is bewegwijzerd ?
4. Hoeveel is het jongste jaar waarvoor de cijfers bekend zijn, besteed aan signalisatie en bewegwijzering (uitgesplitst over nieuwe aankopen en onderhoud) ?
5. Beschikt de eigen administratie over een dienst voor studie en ontwikkeling van signalisatie en bewegwijzering ? Zo ja, over welk personeel en over welke middelen beschikt die ? Zo nee, wie staat praktisch in voor de studie en ontwikkeling van een en ander ?

Antwoord

1. Langs de gewestwegen is het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — departement Leefmilieu en Infrastructuur — administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer bevoegd voor „het concrete concept, het plaatsen en het onderhoud van signalisaties, respectievelijke bewegwijzering”.
2. De afstandsopgave gebeurt zo nauwkeurig mogelijk, volgens de werkelijke afstanden vanaf de aanduidingen tot de kern van de aangeduide plaats. Gemeentegrenzen worden niet in afstand aangeduid. Voor de opritten en afritten van autosnelwegen kunnen er kleine afwijkingen ontstaan naargelang het begin of het einde van het verkeersknooppunt in overweging genomen wordt.

3. Voor de bewegwijzeringsplaats wordt steeds het centrum bedoeld. Deze centra zijn gedefinieerd in het boek van de wettelijke afstanden.

4. In 1991 werden volgende bedragen besteed aan signalisatie en bewegwijzering :

a. Klassieke borden :	
— aankoop :	79.413.000 frank
— onderhoud :	68.612.000 frank
Samen :	<u>148.025.000 frank</u>

b. Inwendig verlichte signalering :	
— aankoop :	27.000.000 frank
— Exploitatiekosten :	
1. onderhoud :	62.000.000 frank
2. Elektriciteitsverbruik :	60.000.000 frank

Totale exploitatiekosten : 1 2 2 . 0 frank

5. de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer beschikt over de Verkeerstechnische Dienst, onder meer belast met de „studie en ontwikkeling van signalisatie en bewegwijzering”.

In totaal zijn hier een **65-tal** ambtenaren tewerkgesteld voor alle verscheidene taken van de dienst.

Vraag nr. 11
van 26 oktober 1992
van de heer J. VALKENIERS

Verbreding E 40 Leuven-Brussel — Moeilijkheden

Het departement van de minister zou beslist hebben de autosnelweg E 40 van Leuven naar Brussel gedeeltelijk te verbreden. Dit is nodig wegens het intensieve verkeer gedurende de piekuren. Het onvermijdelijke gevolg zal zijn dat nog duizenden wagens meer voor moeilijkheden zullen zorgen. Onder meer de ingangen naar Brussel en het Keizersplein kennen nu reeds enorme opstoppingen.

Waarom wordt de tunnel voor trams niet verder gebouwd in de richting van de vaart ?

Waarom worden er geen maatregelen genomen om het verkeer ondergronds om te leggen ?

Indien deze toestand voortduurt zullen alle inwoners van de zogenaamd residentiële wijken verplicht zijn die openbare gaskamer te verlaten. De openbare gezondheid staat hier op het spel.

Hoe wil de minister die toestand verhelpen ?

Antwoord

De omvorming van de pechstrook tot volwaardige rijstrook in de resterende schakel van de A3/E 40 tussen Leuven en de Ring om Brussel, namelijk het vak Everberg-Sterrebeek (dat thans nog drie rijstroken heeft) zal voornamelijk tot gevolg hebben dat de verkeersstroom tussen de samenvloeiing van de A 2/A 3 in Leuven en de Ring om Brussel veel veiliger en vlotter zal verlopen tijdens de morgenspits Leuven-Brussel (meer dan 8.000 voertuigen/uur) wegens het wegwerken van de huidige flessehals in Everberg.

Gelet op het feit dat het aanbod van voertuigen ter hoogte van het Reyerscomplex (binnenkomen van Brussel) geconditioneerd wordt door het gedeelte van de A 3 op drie rijstroken tussen het verkeersknooppunt A3/RO in Zaventem (complex inbegrepen) en het complex in Kraainem (complex inbegrepen), en gezien dit vak ongewijzigd blijft, zal de verkeerssituatie aan het Reyerscomplex bijna niets veranderen ingevolge de eerder vermelde werken.

De overige vragen vallen onder de bevoegdheid van het Brusselse Gewest.

Vraag nr. 12
van 27 oktober 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Riolering Liersesteenweg in Booischot (Heist-op-den-Berg) — Stank en wateroverlast

Inwoners van Booischot (Heist-op-den-Berg) aan de Liersesteenweg klagen erover dat wellicht door een slechte nivellering van de rioleringsbuizen hun afvalwater niet kan wegvloeien. Dat heeft geregeld stank en wateroverlast tot gevolg.

De bevoegde diensten van Openbare Werken zouden hebben vastgesteld dat zij niet over het geschikte materiaal beschikken om dit te verhelpen en hebben de betrokken inwoners naar het gemeentebestuur verwezen. Dat zou zich evenwel onbevoegd verklaren vermits het geen gemeentelijke weg betreft.

1. Is de minister op de hoogte van die aangelegenheid ?
2. Welk materiaal is nodig om de toestand te verhelpen ?
3. Heeft de minister reeds maatregelen genomen om tegemoet te komen aan de klachten van de inwoners ?

Antwoord

De grachten waarvan sprake werden in het najaar van 1989 grondig gereinigd en geherprofileerd. De “rioleringsbuizen” waarvan sprake zijn particuliere inbuizingen van die grachten ten behoeve van de toegangen. De inbuizingen maken het voorwerp uit van een vergunning en blijven eigendom van de boordegenaar. Luidens de vergunning dient de particulier zelf in te staan voor het onderhoud ervan.

Bij deze gelegenheid wil ik er wel op wijzen dat er geen stankoverlast zou zijn als de gracht enkel gebruikt zou worden voor de opvang van het hemelwater.

Vraag nr. 15
van 29 oktober 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

E 17 traject Erpe-Mere en Aalst — Onderhoudswerken

Gebruikers van het genoemde traject op de E 17 signaleren me diepe slijtagegeulen. De geulen zijn zo diep dat men zelfs bij droog weer al de negatieve invloed

op de bestuurbaarheid van de wagen ondervindt op het eerste baanvak. Bij regenweer tref je daar twee beekjes aan met alle mogelijke negatieve gevolgen van dien voor de veiligheid.

Graag verneem ik wanneer dit traject Erpe-Mere en Aalst hersteld zal worden.

Wanneer komen andere trajecten van de E 17 aan bod?

Antwoord

Voor wat het structureel onderhoud en de directe veiligheidswerken betreft en dus ook het wegwerken van spoorvorming, heb ik als beleids optie genomen die te saneren over 4 jaar. De herstellingswerken van de spoorvorming op de E 40 op grondgebied Oost-Vlaanderen, waarnaar het lid in concreto verwijst, komen in dit programma als volgt voor :

- programma '92 : wegwerken van spoorvorming tussen grens Brabant en het verkeersknelpunt nr. 15 (E 40/E 17) in Gent. Hiervoor ging op 25 augustus 1992 een aanbesteding door met 2 loten, voor een gezamenlijk bedrag van 194,8 miljoen frank. De aanbestedingen werden ondertussen reeds goedgekeurd en er werd opdracht gegeven de nodige kredieten vast te leggen. De uitvoering is gepland voor het voorjaar van 1993.
- programma '93 : wegwerken spoorvorming op het vak Gent-Aalter ; ingeschreven bedrag 155 miljoen frank.
- programma '94 : wegwerken spoorvorming op vak Brabant – Gent (rest ten opzichte van geplande werken programma in 1992).

Vraag nr. 18 van 4 november 1992 van de heer L. PEETERS

Alsebergsesteenweg in Buizingen – Verkeersveiligheid

De Alsebergsesteenweg in Buizingen geeft aansluiting op de E 19 Brussel-Parijs. Veel vrachtwagenbestuurders in dienst van een nabijgelegen firma maken gebruik van die weg, maar bekommeren zich niet altijd om de maximum toegelaten snelheid, wat zekere risico's inhoudt.

Vanaf het kruispunt in Buizingen, dat de verbinding maakt tussen de Alsebergsesteenweg en de dwarsweg Halle-Beersel (waar verkeerslichten en zebra's zijn), zijn er geen oversteekmogelijkheden meer tot in Dworp dat zo'n 3 km verder ligt.

Waarom worden geen zebra's en eventueel verkeerslichten aangebracht (die de overstekenden kunnen bedienen) in het belang van de voetgangers en de schoolgaande jeugd die meestal op piekuren die gevaarlijke weg over moeten ?

Antwoord

Het betreft hier een provinciale baan die derhalve niet

onder de bevoegdheid valt van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 19 van 5 november 1992 van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

E 40 in Bierbeek – Geluidswerende schermen

Reeds geruime tijd vragen omwonenden van de E 40 in Bierbeek de plaatsing van geluidswerende schermen. Er werd steeds geantwoord dat wegens de SST-plannen het plaatsen van bedoelde schermen langs de zuiderkant thans voorbarig is.

Aangezien de SST-bedding in Bierbeek ten zuiden van de E 40 lager komt te liggen dan de autosnelweg zullen de geluidswerende maatregelen voor de SST geen oplossing bieden voor het lawaai van het autoverkeer en staan de SST-werken trouwens het aanbrengen van geluidswerende schermen ten noorden en ten zuiden van de E 40 niet in de weg.

Kan de minister mij meedelen wanneer bedoelde geluidsschermen langs de E 40 in Bierbeek worden aangebracht ?

Antwoord

In verband met de geplande aanleg van de HST (of SST) (de aanbesteding van de tussen onder de E 40/A 3 is reeds gepland voor april 1993) is het inderdaad voorbarig om langs de zuidzijde nu iets te ondernemen tegen de huidige geluidsoverlast.

Van de noordzijde van de E 40/A 3 werd na bijkomend geluidsonderzoek in eerste instantie gedacht om inderdaad geluidsabsorberende schermen te plaatsen ter hoogte van de woningen in de Korbeeklostraat, de Dreefstraat en de Lovenjoelstraat over de totale lengte van 2,292 m.

Gezien de vrije hoge kostprijs voor geluidsschermen en de gunstige resultaten qua rolgeluid verkregen via grinding (oppervlakkig afslijpen van de betonverharding) op een proefvak van 400 m ter hoogte van de Lovenjoelsestraat in Bierbeek is thans beslist om de grinding uit te breiden over een lengte van ± 4 km.

Deze werkzaamheden zijn opgenomen in het investeringsprogramma van 1993 (20 miljoen frank).

Vraag nr. 22 van 5 november 1992 van de heer J. EEMAN

E 40 omgeving Aalst – Spoorvorming

De laatste weken gebeurden op de E 40, meer bepaald in de omgeving van Erpe-Mere en Oordgem, meerdere dodelijke ongevallen (onder meer drie op zaterdag 24 oktober jongstleden). Het is bekend dat op de rechterrijstrook van de autosnelweg, vooral tussen Aalst en Wetteren, erge spoorvorming voorkomt, die bij regenachtig weer aquaplaning veroorzaakt.

In dit verband vernam ik graag :

1. of de geciteerde ongevallen onder meer aan aquaplanning te wijten kunnen zijn ;
2. of in dit verband burgerlijke gedingen aanhangig zijn ;
3. wanneer bedoelde baanvakken eindelijk hersteld worden.

Antwoord

1. Mijn diensten beschikken over geen gegevens die toelaten uit te maken of de ongevallen in kwestie aan of mede aan aquaplanning te wijten waren.
2. Het is mijn diensten niet bekend of in dit verband burgerlijke gedingen aanhangig zijn.
3. Voor wat het structureel onderhoud en de directe veiligheidswerken betreft en dus onder meer ook het wegwerken van spoorvorming, heb ik als beleids optie genomen deze te saneren over 4 jaar.

De herstellingswerken van de spoorvorming op de E 40 op grondgebied Oost-Vlaanderen, waarnaar het lid in concreto verwijst, komen in dit programma als volgt voor :

- programma '92 : wegwerken van spoorvorming tussen de grens Brabant en het verkeersknooppunt nr. 15 (E 40/E 17) in Gent. Hiervoor ging op 25 augustus 1992 een aanbesteding door met 2 loten, voor een gezamenlijk bedrag van 194,8 miljoen frank. Die aanbestedingen werden ondertussen reeds goedgekeurd en er werd opdracht gegeven de nodige kredieten vast te leggen. De uitvoering is gepland voor het voorjaar van 1993.
- programma '93 : wegwerken spoorvorming op het vak Gent-Aalter ; ingeschreven bedrag 155 miljoen frank.
- programma '94 : wegwerken spoorvorming op vak Brabant – Gent (rest ten opzichte van geplande werken programma in 1992).

Vraag nr. 24 van 6 november 1992 van de heer A. SCHELLENS

Kapitein Gilsonplein in Aarschot – Herinrichting

Door bemiddeling van de diensten van de provincie Brabant en in overleg met het gemeentebestuur Aarschot zal de steenweg Leuven-Aarschot tussen het verkeerspunt Kapitein Gilsonplein en de Grote Markt in Aarschot gerenoveerd worden. De renovatie zal gebeuren in de zin van de vigerende doortochten in de gemeenten.

Volgens de goedgekeurde plannen zou niets gewijzigd worden aan de verkeerssignalisatie van het kruispunt Kapitein Gilsonplein, alhoewel een herinrichting wel noodzakelijk lijkt. Dit verkeersknooppunt is gelegen aan de gewestweg Aarschot-Tienen (oprit A 2 autosnelweg) en aan de provincieweg Aarschot-Leuven.

Kan de minister mij meedelen of de bevoegde diensten van Openbare Werken reeds contact hebben opgenomen met de provinciale diensten om eventueel een rotonde aan te leggen op bovenvermeld verkeerspunt ?

Antwoord

Het kruispunt N 223-N 19 Kapitein Gilsonplein in Aarschot werd een tiental jaren geleden volledig gemoderniseerd en heringericht. Dit kruispunt is uitgerust met degelijk functionerende driekleurige lichten. Op dit kruispunt verloopt de verkeersafwikkeling zeer vlot en op een veilige wijze.

Daarenboven zijn er geen aanwijzingen dat de aanleg van een rotonde op dit kruispunt de verkeersveiligheid en -afwikkeling zou verbeteren.

Volgens de Wegenadministratie is de aanleg van een rotonde op dit kruispunt trouwens niet aangewezen wegens plaatsgebrek, enkelrichtingsstraten en hoogteverschillen.

Vraag nr. 25 van 6 november 1992 van de heer A. SCHELLENS

Verbinding oostelijke en westelijke ring in Aarschot – Afwerking

De stad Aarschot zit met ongeduld te wachten op de doortrekking van de verbinding tussen de oostelijke, en westelijke ring.

Met zijn beslissing van enkele weken geleden bevestigde het stadsbestuur zijn goedkeuring om de verkeersbeveiligde doortrekking van de Terheidelaan tot aan de Herseltsteenweg te realiseren. Met de aanleg van de westelijke omlegging werd een nieuw verkeersknooppunt geschapen aan de Terheidelaan met de aansluiting op de Lierssteenweg. De herinrichting van dit kruispunt is nu gerealiseerd en men heeft de garantie van de NMBS verkregen dat de spoorwegbocht niet verlengd wordt.

Op administratief vlak vormt de doortrekking geen enkel probleem en het uitvoeringsdossier bestaat reeds jaren.

1. In welk stadium bevindt zich het uitvoeringsdossier ?
2. In welk begrotingsjaar worden de noodzakelijke kredieten vastgelegd en wat zijn de intenties van de bevoegde diensten ?

Antwoord

Alhoewel er vanwege de NMBS nog geen bevestigingen werden ontvangen dat er definitief wordt afgezien van het vastleggen van de spoorwegbocht in Aarschot, werd er een aangepast schetsontwerp opgesteld. Vooraleer evenwel de definitieve uitvoeringsplannen opgesteld kunnen worden, dient er een consensus bereikt te worden omtrent de nodige voorzieningen in verband met spoorwegovergangen, overbruggingen en aansluitingen.

Gezien het hier de aanleg betreft van een nieuw wegvak zijn hiervoor geen kredieten ingeschreven op het rollend driejarenprogramma.

Vraag nr. 26
van 6 november 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Vlaamse gewestwegen — Spoorvorming

In de jongste programma's Wegeninfrastructuur en Vlaamse Gewestwegen werd melding gemaakt van plannen om de spoorvorming weg te werken. Ondertussen, en recent nog, gebeurden er verschillende ongevallen met doden en gewonden.

1. Hoe ziet de precieze planning voor het wegwerken van de spoorvorming op de E 40 eruit ?
2. Welke initiatieven of maatregelen werden tot nog toe genomen ter voorkoming van gevaarlijke spoorvorming op de Vlaamse gewestwegen ?
3. Wie voert preventieve controles uit ? Hoeveel, met welke middelen, sedert wanneer ?
4. Hoeveel kost een controle van bijvoorbeeld het gewicht van vrachtladingen (eventueel naar schatting) ?

Antwoord

1. Voor wat het structureel onderhoud en de directe veiligheidswerken betreft en dus ook het wegwerken van spoorvorming, heb ik als beleidsoptie genomen deze te saneren over 4 jaar.

De herstellingswerken van de spoorvorming op de E 40 op grondgebied Oost-Vlaanderen, waarnaar het lid in concreto verwijst, komen in dit programma als volgt voor :

- programma '92 : wegwerken van spoorvorming tussen de grens Brabant en het verkeersknelpunt nr. 15 (E 40/E 17) in Gent. Hiervoor ging op 25 augustus 1992 een aanbesteding door met 2 loten, voor een gezamenlijk bedrag van **194,8** miljoen frank. De aanbestedingen werden ondertussen reeds goedgekeurd en er werd opdracht gegeven de nodige kredieten vast te leggen. De uitvoering is gepland voor het voorjaar van 1993.
 - programma '93 : wegwerken spoorvorming op het vak Gent-Aalter ; ingeschreven bedrag 155 miljoen frank.
 - programma '94 : wegwerken spoorvorming op vak Brabant — Gent (rest ten opzichte van geplande werken programma in 1992).
2. De criteria voor de KWS-mengsels zijn regelmatig aangepast. Ook wordt er gezocht naar samenstellingen die niet kunnen vervormen, zoals drainerend asfalt, steenmestiekasfalt . Uiteraard hebben de betonwegen dit probleem niet.
 3. Tot 1989 werd de spoorvorming van de autosnelwegen en de belangrijke andere wegen regelmatig opgemeten met de Rutmeter. Dit toestel is bij de ge-

westvorming aan Wallonië toegewezen. Voor 1992 is de aanpassing van de Ultrasonie Rutmeter voor het Vlaamse Gewest gepland. In de lente van 1993 zullen de Vlaamse autosnelwegen opgemeten worden met de Aran (DWW — Rijkswaterstaat NL). Vanaf 1993 is een tweejaarlijkse controle door de dienst Structuren gepland voor alle Vlaamse autosnelwegen en gewestwegen, met de aangepaste Rutmeter. De planning voorziet in de meting van ongeveer **5.000** km rijstrook per jaar.

4. Deze controle worden uitgevoerd door de rijkswacht en het Bestuur van het Vervoer. Cijfers over de kostprijs dienen dan ook bij deze instanties te worden gevraagd.

Vraag nr. 27
van 9 november 1992
van de heer M. MAERTENS

A 17 en A 18 — Stand van zaken

Kan de minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Wanneer mag de aanleg van de afrit Torhout-A 17 verwacht worden ?
2. Bestaan er inderdaad nog plannen om de A 17 via Torhout te verbinden met Jabbeke, zoals in de voorontwerpen van de A 17 destijds was opgenomen ?
3. In het bevestigend geval, zal het natuurgebied en militair **domein Vloethemveld** in **ZedelgemSnellegem-Aatrijke** door deze aftakking geraakt of doorsneden worden ? Werd daartoe reeds een MER opgesteld ? Wat zijn de conclusies daarvan ?
4. Wat zal nu het definitieve traject zijn van de **A 18**-verbinding Jabbeke-Blauwe Toren ? Wanneer wordt de realisatie gepland ?
5. Werd voor een traject Jabbeke-Blauwe Toren een MER opgesteld ? Wat waren daarvan de conclusies ?

Antwoord

1. Op het ontwerp driejarenprogramma 93-95 is voor de R 34 tussen de A 17 en de N 32 Torhout-Brugge voor 1994 een krediet van 30 miljoen frank ingeschreven voor de bouw van een brug over de spoorlijn Lichtervelde-Brugge, terwijl voor 1995 een krediet van 100 miljoen frank ingeschreven is voor de wegwerken.
2. Er bestaat geen enkel plan om een nieuwe autosnelweg tussen Torhout en Jabbeke aan te leggen.
3. Zie punt 2.
4. Inzake de verbinding Jabbeke-Blauwe Toren werd door mijn bevoegde diensten een uitgebreide studie opgesteld in het kader van de **tracénota** over de verkeersontsluiting van de haven van Zeebrugge. Er werd echter nog geen definitieve beslissing genomen.
5. Er werd nog geen MER opgesteld voor de verbinding Jabbeke-Blauwe Toren.

Vraag nr. 28
van 9 november 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Arrondissement Halle- Vilvoorde — Zwarte punten in het verkeer

Verkeersveiligheid is één van de prioriteiten van de Vlaamse regering.

Kan de minister mij mededelen :

1. hoeveel zwarte punten inzake verkeersveiligheid er waren in Vlaams-Brabant (arrondissement Halle-Vilvoorde) in de periode 1989-1991 ;
2. waar die punten zich bevinden ;
3. wat het aantal ongevallen per punt is, het aantal

doden, zwaar- en lichtgewonden ;

4. welke maatregelen er de laatste 3 jaar werden genomen en welke er gepland worden om aan die situatie een einde te maken ?

Antwoord

1. Het totaal aantal zwarte punten in de periode 1989-1991 bedraagt voor het arrondissement Halle-Vilvoorde 126.
- 2 en 3. De situering van de zwarte punten, het aantal ongevallen, het aantal doden, zwaar- en lichtgewonden is terug te vinden in de volgende samenvattende tabel :

1	2	3	4	5(*)	6	7	8
Machelen	A 1	0.6		3	0	0	3
Machelen	A 1		N 211 (0.8)	3	0	1	3
Machelen	A 1	(203)		5	0	0	8
Kraainem	A3	4.1		3	0	1	4
Zaventem	A3	(201)		3	0	0	3
Overijse	A4	9.0	Hengstenbergstr.	3	0	0	5
St .-Pierters-Leeuw	A7	2.0		3	0	1	3
Beersel	A7	6.8		3	0	1	5
Dilbeek	A 10	1.9		8	0	2	12
Dilbeek	A 10	2.0		3	0	0	7
Dilbeek	A 10	(205)		4	1	0	4
Asse	A 10	3.3		3	0	0	4
Ternat	A 10	9.5	3	0	1	5	
Affligem	A 10	13.4	3	0	0	3	
Grimbergen	A 12	(204)		7	1	1	5
Hoeilaart	RO	17.0		4	0	0	6
Hoeilaart	RO	17.3		3	0	1	10
Hoeilaart	RO	18.1	N 275	4	0	0	5
Hoeilaart	RO	18.3		6	0	1	5
Hoeilaart	RO	18.4		3	0	0	4
Hoeilaart	RO	19.8		4	0	3	5
Wezembeek-Oppem	RO	27.1		6	1	2	4
Kraainem	RO	28.6		3	1	0	3
Kraainem	RO	29.1		3	1	3	2
Zaventem	RO	30.7		3	0	0	4
Zaventem	RO	30.5		4	0	0	4
Zaventem	RO	31.7		3	0	0	5
Zaventem	RO	32.1		3	0	0	9
Zaventem	RO	32.2		5	0	3	5
Zaventem	RO	(217)		3			3
Zaventem	RO	(403)	N 227	3	0	2	6
Machelen	RO	33.9		3	0	0	3
Machelen	RO	34.1		3	0	0	3
Vilvoorde	RO	39.4		3	0	1	2
Grimbergen	RO	43.4		3	0	0	13
Wemmel	RO	44.2		3	0	0	4
Wemmel	RO	45.2		3	2	1	2
Wemmel	RO	(269)		3	0	2	4
Asse	RO	46.0		3	0	0	5
Asse	RO	46.3		3	0	0	7
Asse	RO	46.6		3	2	1	2
Asse	RO	48.0		7	0	0	9
Asse	RO	48.2		9	1	3	8
Dilbeek	RO	52.6		3	0	1	3
Dilbeek	RO	(205F)		3	0	0	3
Dilbeek	RO	(327)		4	0	0	5

1	2	3	4	5(*)	6	7	8
Machelen	R22	15.5	Oude Woluwelaan	4	0	1	5
Machelen	R22		Kerklaan	7	0	1	9
Machelen	R22	18.6	Vilvoordelaan	7	0	1	7
Machelen	R22	20.0	Leuvense steenweg	6	0	4	5
Vilvoorde	R22		N 1	6	0	4	2
Vilvoorde	R22		0211	14	0	8	20
Vilvoorde	N 1		Broekstraat	4	0	2	9
Vilvoorde	N 1		Rooseveltplaan	3	0	2	1
Vilvoorde	N 1	6.8		4	0	0	5
Vilvoorde	N 1	7.1	Tinelstraat	3	0	2	2
Zemst	N 1	10.7		3	0	1	3
Zaventem	N2	6.3	R22	3	0	1	5
St.-Genesius-Rode	N 5	10.6		3	0	2	5
st.-Genesius-Rode	N 5	11.0	Zoniënwood- en Zoomlaan	3	0	0	3
Sint-Pieters-Leeuw	N6	8.6	Parking	3	0	0	4
Sint-Pieters-Leeuw	N6	10.0	Lot- en Stationstr.	7	0	2	10
Halle	N6	12.4	N 201	4	0	3	5
Halle	N6	14.7	N28	3	0	0	5
Halle	N7	0.6		3	0	0	4
Dilbeek	N8	4.1	RO-N 195	7	0	0	7
Dilbeek	N8	4.2		3	0	1	2
Dilbeek	N8	4.9	Spanjeberg- en Kaudenaardestr.	3	0	1	3
Dilbeek	N8	5.4	Kalenberg- en Verheydenstr.	3	0	2	3
Dilbeek	N8	6.8	Itterbeekse- en Bodegemstraat	8	0	2	14
Dilbeek	N 8	8.6	Ijsbergstraat	3	0	0	5
Dilbeek	N8		Kouterstraat	3	0	0	4
Dilbeek	N8	11.7	Schapenstraat	3	0	0	4
Roosdaal	N8	16.5	Daalbeek- en Ramerstraat	6	0	1	7
Roosdaal	N8	17.4	O. Devits- en Albertstraat	3	1	1	5
Roosdaal	N8	18.0	Tombergstraat	4	0	2	5
Asse	N9	0.0		3	0	0	3
Asse	N9		Gilliardlaan	4	0	0	8
Asse	N9	5.9	Zuiderlaan	3	0	1	4
Asse	N9	6.2		4	2	1	3
Asse	N9	8.9	Broekooi	3	0	1	3
Asse	N9	9.5		3	0	0	4
Asse	N9	9.9	Langestraat	3	0	0	3
Asse	N9	11.7	Keesdallaan en Langestraat	3	0	0	5
Asse	N9	12.2		3	0	0	3
Asse	N9	13.0	Huinegemstraat	3	0	0	7
Asse	N9	13.3		3	0	1	2
Affligem	N9	18.7	Koudenbergestraat	3	0	1	4
Affligem	N9	20.5	Boekhout- en Kerkstraat	3	1	0	3
Steenokkerzeel	N21	9.8	N 211	3	0	1	5
Steenokkerzeel	N21	12.8	Zonneboslant	3	0	0	10
Steenokkerzeel	N21	12.9	N 227	8	0	1	11
Steenokkerzeel	N21	14.0	Comellekenstr.	3	0	0	4
Steenokkerzeel	N21	14.5	Beukendreef	3	0	2	1
Kampenhout	N21	15.7	Bergstraat	6	0	1	10
Kampenhout	N21	16.8	Kerk- en Tiendeschuurstraat	3	0	1	3
Kampenhout	N21	17.3	Van Bellingenlaan en Warandestraat	11	3	3	14
Kampenhout	N21	17.5	Stationstraat	4	0	2	2
Kampenhout	N21	18.1	Zeype en Dorpelstr.	14	0	5	19
Kampenhout	N21	19.3	Hutteweg	3	0	0	3

	2	3	4	5(*)	6	7	8
Kumpenhout	N26	10.4	N21	3	0	0	5
Kumpenhout	N26	10.8	N21	3	0	1	8
Kumpenhout	N26	11.5		3	0	1	2
Pepingen	N28	23.3	Palokenstraat	8	0	3	7
Pepingen	N28	23.9	Steenweg op Elingen	3	0	0	3
Hooik	N28	27.7	N285	3	0	0	7
Opwijk	N47	5.1	Steenweg op Aalst	4	0	2	4
Halle	N 203	0.8	Kromstraat	3	0	1	2
Liedekerke	N 207	1.5		3	0	1	2
Liedekerke	N 207	2.2	Opper- en Lodderhoekstraat	7	0	5	9
Liedekerke	N 207	3.5	Muilemstraat	9	0	2	10
Machelen	N 211	0.3	NI	4	0	1	11
Machelen	N 211		Peutiestraat	3	0	0	3
Vilvoorde	N211	4.0		3	0	1	
Vilvoorde	N 211	4.7	Vlierkensstraat	5	0	1	6
Merchtem	N211	14.8	Linthoutstraat	4	0	0	8
Zemst	N 227	4.6	N 267	13	1	5	10
Zaventem	N 227	17.2	Vaningelgomstraat	3	0	0	5
Zaventem	N 227	18.2	Tramlaan	4	0	1	4
Wezembeek-Oppem	N 227	20.4	Leopold III laan	4	0	1	4
Zaventem	N 262	2.2		3	0	0	3
Zemst	N 267	4.0		3	0	0	4
Gooik	N 272	6.0	Ruyseveld	3	0	1	2
hoeilaart	N 275	4.1	RO	3	0	4	5
Ternat	N 285	4.3	Natte- en Steenvoordestraat	9	0	4	14
Lennik	N 285	14.0	Heymansstraat	4	0	0	5

(1) stad of gemeente

(2) rijweg

(3) kilometerpunt

(4) kruispunt of 2e weg

(5) aantal ongevallen op dat punt

(*) voor een zeer groot aantal ongevallen werd door de vaststellende overheid, voornamelijk de politie, geen juiste plaatsbedeling opgegeven ; deze ongevallen konden dan ook niet worden opgenomen in deze lijst.

(6) aantal doden

(7) aantal zwaargewonden

(8) aantal lichtgewonden

4 Regelmatig worden de zwarte punten en knelpunten langs gewestwegen besproken tijdens de trimestriële vergaderingen die mijn diensten hebben met de rijkswacht . Aldus worden kleine aanpassingen ter bevordering van de verkeersveiligheid soms onmiddellijk gerealiseerd, andere vragen een gedetailleerd onderzoek en studie, die bijvoorbeeld bij voorstellen tot het plaatsen van driekleurige lichten door de Adviesgroep voor de Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen (AWG) dienen te worden geadviseerd.

Enkele plaatsen die in de periode 1989-1991 werden aangepast zijn :

- R 22 Machelen — kruispunt met Kerkstraat ;
- R 22 Machelen — kruispunt met Vilvoordelaan ;
- R 22 Vilvoorde — kruispunt met Luchthavenlaan ;

- R 22 Vilvoorde — kruispunt met Mechelsesteenweg ;
- N 6 Halle — kruispunt met N 28 Halle-Ninove ;
- N 21 Kampenhout — kruispunt met Van Bellingenlaan.

Enkele plaatsen waar aanpassingen en wegenwerken voorgesteld zijn voor 1992,1993 en 1994 zijn :

- R 22 Zaventem — kruispunt met N 2 Brussel-Leuven ;
- N 8 Dilbeek — kruispunt met Spanjeberg- en Kaudenaerdsestraat
- N 8 Dilbeek — kruispunt met Itterbeeksebaan en Bodegemstraat
- N 9 Asse — kruispunt met Pontbeeklaan en Zuideriaan ;
- N 9 Asse — kruispunt met **Broekooid** ;

- N 21 Steenokkerzeel — kruispunt met Cornellekensstraat ;
- N 47 Opwijk — kruispunt met Steenweg op Aalst ;
- N 203 Halle — kruispunt met Kromstraat ;
- N 227 Zaventem — kruispunt met Tramlaan.

Vraag nr. 29
van 9 november 1992
van de heer L. PEETERS

Arrondissement Halle-Vilvoorde — Zwarte punten in het verkeer

Het arrondissement Halle-Vilvoorde is een van de dichtbevolkte gebieden van Vlaanderen. Het **mobili-**

teitsvraagstuk evenals de daaraan gekoppelde problematiek van verkeersveiligheid blijven er een belangrijk zorgen kind.

Graag ontving ik van de minister :

1. een lijst van de meest onveilige plaatsen (zwarte punten) in het vernoemde arrondissement op basis van de meest recente gegevens inzake ongevallen vastgesteld door politie en rijkswacht ;
2. de tabel met de evolutie van het aantal ongevallen op die plaatsen.

Antwoord

1. De zwarte punten. voor het arrondissement Halle-Vilvoorde, gedurende de periode 1989-1991 zijn weergegeven in de volgende tabel :

1	2	3	4	5(*)	6	7	8
Machelen	A 1	0.6		3	0	0	3
Machelen	A 1		N 211 (0.8)	3	0	1	3
Machelen	A 1	(203)		5	0	0	8
Kraainem	A3	4.1		3	0	1	4
Zaventem	A3	(201)		3	0	0	3
Overijse	A4	9.0	Hengstenbergstr.	3	0	0	5
St.-Pieters-Leeuw	A7	2.0		3	0	1	3
Beersel	A7	6.8		3	0	1	5
Dilbeek	A 10	1.9		8	0	2	12
Dilbeek	A 10	2.0		3	0	0	7
Dilbeek	A 10	(205)		4	1	0	4
Asse	A 10	3.3		3	0	0	4
Ternat	A 10	9.5		3	0	1	5
Affligem	A 10	13.4		3	0	0	3
Grimbergen	A 12	(204)		7	1	1	5
Hoeilaart	RO	17.0		4	0	0	6
Hoeilaart	RO	17.3		3	0	1	10
Hoeilaart	RO	18.1	N 275	4	0	0	5
Hoeilaart	RO	18.3		6	0	1	5
Hoeilaart	RO	18.4		3	0	0	4
Hoeilaart	RO	19.8		4	0	3	5
Wezembeek-Oppem	RO	27.1		6	1	2	4
Kraainem	RO	28.6		3	1	0	3
Kraainem	RO	29.1		3	1	3	2
Zaventem	RO	30.7		3	0	0	4
Zaventem	RO	30.5		4	0	0	4
Zaventem	RO	31.7		3	0	0	5
Zaventem	RO	32.1		3	0	0	9
Zaventem	RO	32.2		5	0	3	5
Zaventem	RO	(217)		3			3
Zaventem	RO	(403)	N 227	3	0	2	6
Machelen	RO	33.9		3	0	0	3
Machelen	RO	34.1		3	0	0	3
Vilvoorde	RO	39.4		3	0	1	2
Grimbergen	RO	43.4		3	0	0	13
Wemmel	RO	44.2		3	0	0	4
Wemmel	RO	45.2		3	2	1	2
Wemmel	RO	(269)		3	0	2	4
Asse	RO	46.0		3	0	0	5
Asse	RO	46.3		3	0	0	7
Asse	RO	46.6		3	2	1	2
Asse	RO	48.0		7	0	0	9
Asse	RO	48.2		9	1	3	8
Dilbeek	RO	52.6		3	0	1	3

1	2	3	4	5(*)	6	7	8
Dilbeek	RO	(205F)		3	0	0	3
Dilbeek	RO	(327)		4	0	0	5
Machelen	R22	15.5	Oude Woluwelaan	4	0	1	5
Machelen	R22		Kerklaan	7	0	1	9
Machelen	R22	18.6	Vilvoordelaan	7	0	1	7
Machelen	R22	20.0	Leuvense steenweg	6	0	4	5
Vilvoorde	R22		NI	6	0	4	2
Vilvoorde	R22		0211	14	0	8	20
Vilvoorde	N 1		Broekstraat	4	0	2	9
Vilvoorde	N 1		Rooseveltdaan	3	0	2	1
Vilvoorde	N 1	6.8		4	0	0	5
Vilvoorde	N 1	7.1	Tinelstraat	3	0	2	2
Zemst	N 1	10.7		3	0	1	3
Zaventem	N2	6.3	R22	3	0	1	5
St.-Genesius-Rode	N 5	10.6		3	0	2	5
St.-Genesius-Rode	N 5	11.0	Zoniënwood- en Zoomlaan	3	0	0	3
Sint-Pieters-Leeuw	N6	8.6	Parking	3	0	0	4
Sint-Pieters-Leeuw	N6	10.0	Lot- en Stationstr.	7	0	2	10
Halle	N6	12.4	N 201	4	0	3	5
Halle	N6	14.7	N28	3	0	0	5
Halle	N7	0.6		3	0	0	4
Dilbeek	N8	4.1	R 0 — N 195	7	0	0	7
Dilbeek	N8	4.2		3	0	1	2
Dilbeek	N8	4.9	Spanjeberg- en Kaudenaardestr.	3	0	1	3
Dilbeek	N8	5.4	Kalenberg- en Verheydenstr.	3	0	2	3
Dilbeek	N8	6.8	Itterbeekse- en Bodegemstraat	8	0	2	14
Dilbeek	N8	8.6	Ijsbergstraat	3	0	0	5
Dilbeek	N8		Kouterstraat	3	0	0	4
Dilbeek	N8	11.7	Schapenstraat	3	0	0	4
Roosdaal	N8	16.5	Daalbeek- en Ramerstraat	6	0	1	7
Roosdaal	N8	17.4	O. Devits- en Albertstraat	3	1	1	5
Roosdaal	N8	18.0	Tombergstraat	4	0	2	5
Asse	N9	0.0		3	0	0	3
Asse	N9		Gilliardlaan	4	0	0	8
Asse	N9	5.9	Zuiderlaan	3	0	1	4
Asse	N9	6.2		4	2	1	3
Asse	N9	8.9	Broekooi	3	0	1	3
Asse	N9	9.5		3	0	0	4
Asse	N9	9.9	Langestraat	3	0	0	3
Asse	N9	11.7	Keesdallaan en Langestraat	3	0	0	5
Asse	N9	12.2		3	0	0	3
Asse	N9	13.0	Huinegemstraat	3	0	0	7
Asse	N9	13.3		3	0	1	2
Affligem	N9	18.7	Koudenbergstraat	3	0	1	4
Affligem	N9	20.5	Boekhout- en Kerkstraat	3	1	0	3
Steenokkerzeel	N21	9.8	N 211	3	0	1	5
Steenokkerzeel	N21	12.8	Zonneboslaan	3	0	0	10
Steenokkerzeel	N21	12.9	N 227	8	0	1	11
Steenokkerzeel	N21	14.0	Comellekenstr.	3	0	0	4
Steenokkerzeel	N21	14.5	Beukendreef	3	0	2	1
Kampenhout	N21	15.7	Bergstraat	6	0	1	10
Kampenhout	N21	16.8	Kerk- en Tiendeschuurstraat	3	0	1	3
Kampenhout	N21	17.3	Van Bellingenlaan en Warandestraat	11	3	3	14
Kampenhout	N21	17.5	Stationstraat	4	0	2	2
Kampenhout	N21	18.1	Zeype en Dorpelstr.	14	0	5	19

1	2	3	4	5(*)	6	7	8
Kampenhout	N21	19.3	Hutteweg	3	0	0	3
Kampenhout	N26	10.4	N21	3	0	0	5
Kampenhout	N26	10.8	N21	3	0	1	8
Kampenhout	N26	11.5		3	0	1	2
Pepingen	N28	23.3	Palokenstraat	8	0	3	7
Pepingen	N28	23.9	Steenweg op Elingen	3	0	0	3
Gooik	N28	27.7	N285	3	0	0	7
Opwijk	N47	5.1	Steenweg op Aalst	4	0	2	4
Halle	N 203	0.8	Kromstraat	3	0	1	2
Liedekerke	N 207	1.5		3	0	1	2
Liedekerke	N 207	2.2	Opper- en Lodderhoekstraat	7	0	5	9
Liedekerke	N 207	3.5	Muilemstraat	9	0	2	10
Machelen	N 211	0.3	NI	4	0	1	11
Machelen	N 211		Peutiestraat	3	0	0	3
Vilvoorde	N 211	4.0		3	0	1	3
Vilvoorde	N 211	4.7	Vlierkensstraat	5	0	1	6
Merchtem	N 211	14.8	Linthoutstraat	4	0	0	8
Zemst	N 227	4.6	N 267	13	1	5	10
Zaventem	N 227	17.2	Vaningelgomstraat	3	0	0	5
Zaventem	N 227	18.2	Tramlaan	4	0	1	4
Wezembeek-Oppem	N 227	20.4	Leopold III-laan	4	0	1	4
Zaventem	N 262	2.2		3	0	0	3
Zemst	N 267	4.0		3	0	0	4
Gooik	N 272	6.0	Ruyseveld	3	0	1	2
Hoeilaart	N 275	4.1	RO	3	0	4	5
Ternat	N 285	4.3	Natte- en Steenvoordestraat	9	0	4	14
Lennik	N 285	14.0	Heymansstraat	4	0	0	5

(1) stad of gemeente

(2) rijweg

(3) kilometerpunt

(4) kruispunt of 2e weg

(5) aantal ongevallen op dat punt

(*) voor een zeer groot aantal ongevallen werd door de vaststellende overheid, voornamelijk de politie, geen juiste plaatsbedeling opgegeven ; deze ongevallen konden dan ook niet worden opgenomen in deze lijst.

(6) aantal doden

(7) aantal zwaargewonden

(8) aantal lichtgewonden

2. Een tabel met de evolutie van het aantal ongevallen is moeilijk te geven, ermee rekening gehouden dat het aantal ongevallen wisselt van jaar tot jaar.

Mijn dienst zal trachten samen met de rijkswacht een overzichtelijke tabel met alle ongevallen op te stellen. Die tabel zou dan om de zes maanden worden gepubliceerd.

Ik laat het lid ook weten dat regelmatig de zwarte punten en de knelpunten langs gewestwegen worden besproken tijdens de trimestriële vergaderingen die mijn diensten hebben met de rijkswacht. Aldus worden kleine aanpassingen ter bevordering van de verkeersveiligheid soms onmiddellijk gerealiseerd, andere vragen een gedetailleerd onderzoek en studie, die bijvoorbeeld bij voorstellen tot het plaatsen van driekleurige lichten door de Adviesgroep voor de Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen (AWG) dienen te worden geadviseerd.

Vraag nr. 30

van 10 november 1992

van de heer R. VAN HOOLAND

E 40 tussen Wetteren en Beernem – Stootbanden

Op de E 40 tussen Wetteren en Beernem vielen deze zomer naar verluidt 5 doden en 3 zwaargewonden in één maand tijd ten gevolge van botsingen van wagens die door de middenberm gingen, met tegenliggers op de andere rijrichting.

Veel vangrails langs de wegen zijn versleten en verroest. De gebogen betonnen boordjes langs de E 40 in Oost-Vlaanderen zijn hopeloos verouderd en uiterst onveilig in vergelijking met degelijke metalen stootbanden en betonnen New-Jersey beschermingsranden.

1. Hoeveel kilometer gebogen betonnen boordjes staan er nog en waar ?

2. Wanneer en waar worden deze vervangen, aan welk tempo, en vwr welke prijs ?
3. Waarom wordt de voorkeur gegeven aan metalen vangrails of aan betonnen stootbanden, boven eventueel andere vormen van beveiliging ?

Antwoord

1. De gebogen lage betonnen stootbanden type Dupuis dienen nog als bescherming langs beide zijden van de middenberm van de autosnelweg E 40, tussen kmp. 29,4 in Sint-Lievens-Houtem-Vlierzele en kmp. 51,4 in Gent-Drongen. Tussen die twee afstandspunten bestaan er nog 35.200 lopende meter lage betonnen stootbanden type Dupuis, namelijk aan beide zijden over een lengte van 17,6 km middenberm.

Vanaf Gent-Drongen (kmp. 51,4) tot de grens met de provincie Oost-Vlaanderen (kmp. 72,160) en verder, staan er langs beide zijden van de middenberm metalen vangrails met uitzondering van 1,9 km middenberm waar reeds hoge betonnen stootbanden type New-Jersey werden aangebracht. Op het grondgebied Oost-Vlaanderen stemt dit overeen met 37.720 lopende meter metalen vangrails.

2. Op de begroting 1993 is de aanbesteding ingeschreven voor de vervanging van de lage betonnen stootbanden type Dupuis door hoge betonnen stootbanden type New-Jersey langs de middenberm tussen Sint-Lievens-Houtem en Gent-Drongen (raming der werken 72,6 miljoen frank). De uitvoering van die werken kan verwacht worden vanaf de tweede helft van 1993. De geplande uitvoeringstermijn is 100 werkdagen.
3. De voorkeur gaat uit naar tweezijdig werkzame symmetrische hoge betonnen stootbanden type New-Jersey (hoogte 0,80 m — breedte aan de basis 0,60 m), omdat de ervaring (die loopt over een periode van meer dan 10 jaar) heeft uitgewezen dat de kans op overschrijden van een dergelijke beveiligingsconstructie door vrachtwagens praktisch onbestaande is, zeker in het geval beide zijden van de middenberm beveiligd worden door een dergelijke stootband. In doeltreffendheid komt na dit type beveiligingsconstructie de stalen vangrail (eveneens geplaatst aan beide zijden van de middenberm). Bij dit systeem is evenwel de kans op vervorming of beschadiging door de vrachtwagens veel groter dan bij de bovenvernoemde hoge betonnen stootband. Andere vormen van beveiligingsinstallaties die moeten beletten dat het tegenliggend verkeer doorheen de middenberm dringt, zijn niet gebruikelijk of bekend.

vraag nr. 36
van 13 november 1992
van de heer F. VERGOTE

Burgerlijk ingenieurs van voormalig Wegenfonds — Uitbetaling produktiviteitspremie

Het ministerieel besluit van 14 januari 1969 bepaalt dat aan de burgerlijke ingenieurs bij het ministerie van Openbare Werken produktiviteitspremies worden toegekend.

Dit besluit werd steeds stipt uitgevoerd tot op het ogenblik dat de personeelsleden van het Wegenfonds van ambtswege werden overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap, met behoud van hun graad, hun administratieve en geldelijke anciënniteit en met behoud van de toelagen, de vergoedingen of premies en andere voordelen waarvan zij bij het Wegenfonds, overeenkomstig de geldende reglementering, het genot hadden.

Ondanks dit behoud van alle voordelen worden aan de burgerlijke ingenieurs sinds 1989 geen produktiviteitspremies meer uitgekeerd, omdat — ondanks het feit dat het hier om een verworven recht gaat — een nieuwe wettelijke regeling tot toekenning van de premies ontbreekt. Daardoor weigert het Rekenhof zijn visum toe te kennen.

Na de regionalisering hebben het Waalse en het Brusselse Gewest deze problematiek opgelost door middel van een eigen Executievebesluit en werden de produktiviteitspremies uitbetaald.

Graag vernam ik van de minister :

1. of hij de opgesomde oorzaken van het niet-uitbetalen van produktiviteitspremies sinds 1989 aan de burgerlijke ingenieurs van het voormalige Wegenfonds, kan bevestigen ;
2. welke initiatieven de Vlaamse Executieve tot op heden reeds heeft genomen om de problematiek te regelen ;
3. wat de Vlaamse Executieve weerhoudt om in navolging van het Waalse en Brusselse Gewest een wettelijke regeling uit te werken ;
4. welke vooruitzichten er zijn opdat deze produktiviteitspremies weldra zouden kunnen worden uitbetaald ;
5. om welke achterstallige bedragen (opgedeeld per jaar) het hier gaat.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het lid naar het antwoord op vraag nummer 33 over hetzelfde onderwerp van de heer E. Pinoie (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 142).

vraag nr. 37
van 13 november 1992
van de heer W. CORTOIS

Gewestwegen arrondissement Halle-Vilvoorde — Verkeersveiligheid

Naar analogie met de vraag gesteld door collega A. Schellens voor het arrondissement Leuven (Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 12 van 5 oktober 1992, blz. 578) wens ik volgende vragen te stellen over de verkeersveiligheid op de gewestwegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde .

1. Hoeveel zwarte punten inzake verkeersveiligheid werden er genoteerd in de periode 1989-1991 ?

2. Waar zijn de punten gesitueerd ?
3. Wat is het aantal ongevallen op ieder punt, het aantal dodelijke slachtoffers, zwaar- en lichtgewonden, voor de periode 1989-1991 ?
4. Welke maatregelen werden tijdens de periode 1989-1991 reeds genomen en welke zijn gepland voor de jaren 1992, 1993, 1994 ?

Ook wens ik de volgende vragen te stellen die specifiek betrekking hebben op de Ring rond Brussel tussen de verkeersknooppunten van Groot-Bijgaarden en Diegem-Zaventem voor de periode 1989-1991.

1. Hoeveel ongevallen werden daar genoteerd, inclusief voornoemde verkeersknooppunten ?
2. Wat is het aantal dodelijke slachtoffers, zwaar- en lichtgewonden ?

3. Wat is de evolutie van de verkeersdrukte, uitgedrukt in aantal voertuigen per dag in beide richtingen voor de periode 1989-1991 ?

Antwoord

a. Arrondissement Halle-Vilvoorde

1. Het totaal aantal zwarte punten in de periode 1989-1991 bedraagt voor het arrondissement Halle-Vilvoorde 126.

- 2 en 3. De situering van de zwarte punten, het aantal ongevallen, het aantal doden, zwaar- en lichtgewonden is terug te vinden in de volgende samenvattende tabel :

1	2	3	4	5(*)	6	7	8
Machelen	A 1	0.6		3	0	0	3
Machelen	A 1		N 211(0.8)	3	0	1	3
Machelen	A 1	(203)		5	0	0	8
Kraainem	A3	4.1		3	0	1	4
Zaventem	A3	(201)		3	0	0	3
Overijse	A4	9.0	Hengstenbergstr.	3	0	0	5
St .-Pieters-Leeuw	A7	2.0		3	0	1	3
Beersel	A7	6.8		3	0	1	5
Dilbeek	A 10	1.9		8	0	2	12
Dilbeek	A 10	2.0		3	0	0	7
Dilbeek	A 10	(205)		4	1	0	4
Asse	A 10	3.3		3	0	0	4
Ternat	A 10	9.5		3	0	1	5
Affligem	A 10	13.4		3	0	0	3
Grimbergen	A 12	(204)		7	1	1	5
Hoeilaart	RO	17.0		4	0	0	6
Hoeilaart	RO	17.3		3	0	1	10
Hoeilaart	RO	18.1	N 275	4	0	0	5
Hoeilaart	RO	18.3		6	0	1	5
Hoeilaart	RO	18.4		3	0	0	4
Hoeilaart	RO	19.8		4	0	3	5
Wezembeek-Oppem	RO	27.1		6	1	2	4
Kraainem	RO	28.6		3	1	0	3
Kraainem	RO	29.1		3	1	3	2
Zaventem	RO	30.7		3	0	0	4
Zaventem	RO	30.5		4	0	0	4
Zaventem	RO	31.7		3	0	0	5
Zaventem	RO	32.1		3	0	0	9
Zaventem	RO	32.2		5	0	3	5
Zaventem	RO	(217)		3			3
Zaventem	RO	(403)	N 227	3	0	2	6
Machelen	RO	33.9		3	0	0	3
Machelen	RO	34.1		3	0	0	3
Vilvoorde	RO	39.4		3	0	1	2
Grimbergen	RO	43.4		3	0	0	13
Wemmel	RO	44.2		3	0	0	4
Wemmel	RO	45.2		3	2	1	2
Wemmel	RO	(269)		3	0	2	4
Asse	RO	46.0		3	0	0	5
Asse	RO	46.3		3	0	0	7
Asse	RO	46.6		3	2	1	2
Asse	RO	48.0		7	0	0	9
Asse	RO	48.2		9	1	3	8
Dilbeek	RO	52.6		3	0	1	3
Dilbeek	RO	(20SF)		3	0	0	3

1	2	3	4	5(*)	6	7	8
Dilbeek	RO	(327)		4	0	0	5
Machelen	R22	15.5	Oude Woluwelaan	4	0	1	5
Machelen	R22		Kerklaan	7	0	1	9
Machelen	R22	18.6	Vilvoordelaan	7	0	1	7
Machelen	R22	20.0	Leuvense steenweg	6	0	4	5
Vilvoorde	R22		NI	6	0	4	2
Vilvoorde	R22		0211	14	0	8	20
Vilvoorde	N1		Broekstraat	4	0	2	9
Vilvoorde	N1		Rooseveltlaan	3	0	2	1
Vilvoorde	N1	6.8		4	0	0	5
Vilvoorde	N1	7.1	Tinelstraat	3	0	2	2
Zemst	N1	10.7		3	0	1	3
Zaventem	N2	6.3	R22	3	0	1	5
St .-Genesius-Rode	NS	10.6		3	0	2	5
St .-Genesius-Rode	NS	11.0	Zoniënwoud- en Zoomlaan	3	0	0	3
Sint-PietersLeeuw	N6	8.6	Parking	3	0	0	4
Sint-PietersLeeuw	N6	10.0	Lot- en Stationstr.	7	0	2	10
Halle	N6	12.4	N201	4	0	3	5
Halle	N6	14.7	N28	3	0	0	5
Halle	N7	0.6		3	0	0	4
Dilbeek	N8	4.1	RO-N195	7	0	0	7
Dilbeek	N8	4.2		3	0	1	2
Dilbeek	N8	4.9	Spanjeberg- en Kaudenaardestr.	3	0	1	3
Dilbeek	N8	5.4	Kalenberg- en Verheydenstr.	3	0	2	3
Dilbeek	N8	6.8	Itterbeekse- en Bodegemstraat	8	0	2	14
Dilbeek	N8	8.6	Ijsbergstraat	3	0	0	5
Dilbeek	N8		Kouterstraat	3	0	0	4
Dilbeek	N8	11.7	Schapenstraat	3	0	0	4
Roosdaal	N8	16.5	Daalbeek- en Ramerstraat	6	0	1	7
Roosdaal	N8	17.4	0. Devits- en Albertstraat	3	1	1	5
Roosdaal	N8	18.0	Tombergstraat	4	0	2	5
Asse	N9	0.0		3	0	0	3
Asse	N9		Gilliardlaan	4	0	0	8
Asse	N9	5.9	Zuiderlaan	3	0	1	4
Asse	N9	6.2		4	2	1	3
Asse	N9	8.9	Broekooi	3	0	1	3
Asse	N9	9.5		3	0	0	4
Asse	N9	9.9	Langestraat	3	0	0	3
Asse	N9	11.7	Keesdallaan en Langestraat	3	0	0	5
Asse	N9	12.2		3	0	0	3
Asse	N9	13.0	Huinegemstraat	3	0	0	7
Asse	N9	13.3		3	0	1	2
Affligem	N9	18.7	Koudenbergsstraat	3	0	1	4
Affligem	N9	20.5	Boekhout- en Kerkstraat	3	1	0	3
Steenokkerzeel	N21	9.8	N 211	3	0	1	5
Steenokkerzeel	N21	12.8	Zonneboslaan	3	0	0	10
Steenokkerzeel	N21	12.9	N 227	8	0	1	11
Steenokkerzeel	N21	14.0	Cornellekenstr.	3	0	0	4
Steenokkerzeel	N21	14.5	Beukendreef	3	0	2	1
Kampenhout	N21	15.7	Bergstraat	6	0	1	10
Kampenhout	N21	16.8	Kerk- en Tiendeschuurstraat	3	0	1	3
Kampenhout	N21	17.3	Van Bellingenlaan en Warandestraat	11	3	3	14
Kampenhout	N21	17.5	Stationstraat	4	0	2	2
Kampenhout	N21	18.1	Zeype en Dorpelstr.	14	0	5	19

1	2	3	4	5(*)	6	7	8
Kampenhout	N21	19.3	Hutteweg	3	0	0	3
Kampenhout	N26	10.4	N21	3	0	0	5
Kampenhout	N26	10.8	N21	3	0	1	8
Kampenhout	N26	11.5		3	0	1	2
Pepingen	N28	23.3	Palokenstraat	8	0	3	7
Pepingen	N28	23.9	Steenweg op Elingen	3	0	0	3
Gook	N28	27.7	N 285	3	0	0	7
Opwijk	N47	5.1	Steenweg op Aalst	4	0	2	4
Halle	N 203	0.8	Kromstraat	3	0	1	2
Liedekerke	N 207	1.5		3	0	1	2
Liedekerke	N 207	2.2	Opper- en Lodderhoekstraat	7	0	5	9
Liedekerke	N 207	3.5	Muilemstraat	9	0	2	10
Machelen	N 211	0.3	NI	4	0	1	11
Machelen	N 211		Peutiestraat	3	0	0	3
Vilvoorde	N211	4.0		3	0	1	3
Vilvoorde	N 211	4.7	Vlierkensstraat	5	0	1	6
Merchtem	N 211	14.8	Linhoutstraat	4	0	0	8
Zemst	N 227	4.6	N 267	13	1	5	10
Zaventem	N 227	17.2	Vaningelgomstraat	3	0	0	5
Zaventem	N 227	18.2	Tramlaan	4	0	1	4
Wezembeek-Oppem	N 227	20.4	Leopold III-laan	4	0	1	4
Zaventem	N 262	2.2		3	0	0	3
Zemst	N 267	4.0		3	0	0	4
Gwik	N 272	6.0	Ruyseveld	3	0	1	2
Hoeilaart	N 275	4.1	RO	3	0	4	5
Ternat	N 285	4.3	Natte- en Steenvoordestraat	9	0	4	14
Lennik	N 285	14.0	Heymansstraat	4	0	0	5

(1) stad of gemeente

(2) rijweg

(3) kilometerpunt

(4) kruispunt of 2e weg

(5) aantal ongevallen op dat punt

(*) voor een zeer groot aantal ongevallen werd door de vaststellende overheid, voornamelijk de politie, geen juiste plaatsbedeling opgegeven ; deze ongevallen konden dan ook niet worden opgenomen in deze lijst.

(6) aantal doden

(7) aantal zwaargewonden

(8) aantal lichtgewonden

4. Regelmatig worden de zwarte punten en knelpunten langs gewestwegen besproken tijdens de trimestriële vergaderingen die mijn diensten hebben met de rijkswacht. Aldus worden kleine aanpassingen ter bevordering van de verkeersveiligheid soms onmiddellijk gerealiseerd, andere vragen een gedetailleerd onderzoek en studie, die bijvoorbeeld bij voorstellen tot het plaatsen van driekleurige lichten doorde Adviesgroep voor de Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen (AWG) dienen te worden geadviseerd.

Enkele plaatsen die in de periode 1989-1991 werden aangepast zijn :

— R 22 Machelen — kruispunt met Kerkstraat ;

— R 22 Machelen — kruispunt met Vilvoorde-laan ;

— R 22 Vilvoorde — kruispunt met **Luchthavenlaan** ;

— R 22 Vilvoorde — kruispunt met Mechelsesteenweg ;

— N 6 Halle — kruispunt met N 28 Halle-Ninove ;

— N 21 Kampenhout — kruispunt met Van Bellingenlaan .

Enkele plaatsen waar aanpassingen en wegenwerken voorgesteld zijn voor 1992, 1993 en 1994 zijn :

— R 22 Zaventem — kruispunt met N 2 Brussel-Leuven ;

— N 8 Dilbeek — kruispunt met Spanjeberg- en Kaudenaerdsestraat ;

- N 8 Dilbeek — kruispunt met **Itterbeeksebaan** en Bodegemstraat

— N 9 Asse — kruispunt met Pontbeeklaan en Zuiderlaan ;

- N 9 Asse — kruispunt met **Broekooi** ;
- N 21 Steenokkerzeel — kruispunt met **Cornellekensstraat** ;
- N 47 **Opwijk** — kruispunt met Steenweg op Aalst ;
- N 203 Halle — kruispunt met Kromstraat ;
- N 227 Zaventem — kruispunt met Tramlaan.

b. Ring om Brussel, van het verkeersknwppunt van Diegem-Zaventem tot Groot-Bijgaarden :

- 1 en 2. Het totaal aantal ongevallen op de Ring om Brussel van het verkeersknwppunt van Diegem-Zaventem tot Groot-Bijgaarden en het aantal doden, zwaar- en **lichtge-**

kwetsten, voor de periode 1989-1991, is terug te vinden in de hiernavolgende tabel :

Jaar	Ongevallen	Doden	Zwaar- gekwetsten	Licht- gekwetsten
1989	66	4	11	93
1990	69	0	12	82
1991	139	5	16	195

3. De evolutie van de dagelijkse verkeersdrukte op de Ring om Brussel van het verkeersknwppunt van Diegem-Zaventem tot Groot-Bijgaarden, voor de periode 1989-1991, is terug te vinden in de volgende tabel :

Vak	1989 gemiddelde ver- keersdrukte	1990 gemiddelde ver- keersdrukte	% +/- t.o. 1989	1991 gemiddelde ver- keersdrukte	% +/- t.o. 1990	% +/- t.o. 1991
Jette-Zellik tot A 12	106.900	115.147	+ 7.71	118.829	+ 3.20	+ 11.16
van A 12 tot E 40	94.288	95.109	+ 0.87	98.722	+ 2.75	+ 3.64

Het verschil in de verkeersdrukte tussen het weggedeelte Jette-Zellik-A 12 en A 12-E 40 is voornamelijk te wijten aan de werken aan de viaduct R 7. Hierdoor hebben vele weggebruikers andere (vlucht)wegen genomen om de verkeersdrukte te vermijden.

Vraag nr. 39
van 13 november 1992
van de heer L. BARBE

Diensten Openbare Werken — Gebruik van atrazine

Het pesticide atrazine wordt onder meer gebruikt als totaalverdelger op parkings en bermen. Dit pesticide is zeer resistent en belandt in het grond- en oppervlaktewater. Drinkwatermaatschappijen hebben de laatste jaren grote problemen met de aanwezigheid van atrazine in het water. Er werden zelfs — naar mijn mening — onwettelijke afwijkingen toegestaan op de kwaliteitsnorm voor atrazine. Een grote drinkwatermaatschappij investeert honderden miljoenen om atrazine (en een ander pesticide, simazine) uit het water te verwijderen. Vanzelfsprekend is dit enkel een end-of-the-pipe technologie en dringt een brongerichte aanpak zich op.

Het bermdecreet heeft het gebruik van pesticiden weliswaar beperkt, maar de administraties onder de verantwoordelijkheid van de minister zouden in bepaalde gevallen atrazine als totaalverdelger gebruiken.

1. Hoeveel ton atrazine wordt er jaarlijks door de diensten van de minister gebruikt ?
2. Door welke besturen wordt atrazine gebruikt ? (Ik denk in het bijzonder aan het bestuur Werken en Inspectie, het bestuur Binnenwateren en de dienst Albertkanaal). Voor welke doeleinden ?

3. Waarom wordt er niet gestopt met het gebruik van dit pesticide gezien de enorme problemen die het veroorzaakt voor het leefmilieu en zelfs voor de volksgezondheid ?

Antwoord

Het bestuur Werken en Inspectie gebruikt geen atrazine als totaalverdelger op parkings en bermen.

vraag nr. 44
van 18 november 1992
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Steden en gemeenten — Reglementen

Gemeentelijke en stadsreglementen leggen de relatie vast tussen de plaatselijke overheid en de burgers in die materies waarin de gemeente en de stad alleen of aanvullend kunnen optreden.

In de meeste Vlaamse gemeenten en steden ziet de burger vandaag door de bomen van reglementen het bos niet meer, omdat de plaatselijke besturen in de loop der jaren zorgden voor een overvloed aan reglementen. Sommige hiervan zijn duidelijk achterhaald, andere moeten dringend worden bijgeschaafd wil men ze nog goed en zinvol kunnen toepassen of wil men ze gewoonweg nog kunnen begrijpen. Een aantal ervan worden niet meer toegepast omdat de overheid zelf het bestaan ervan niet meer kent.

Dergelijke toestanden zijn niet bevorderlijk voor de goede relatie tussen de burgers en de plaatselijke overheid, zijn zeker niet goed voor de rechtszekerheid en werken soms de wrevel van de burger in de hand.

Daarom zou elke Vlaamse gemeente of stad moeten overgaan tot inventarisering, evaluering en **actualisering** van haar eigen reglementen. In een aantal gemeenten zoals Leuven, Mechelen, Vilvoorde en Hasselt wordt thans gewerkt aan of beschikt men reeds over een gemeentelijk reglementenboek, dat de vigerende reglementen groepeerd en weergeeft in een voor de burger verstaanbare taal en die diensten aanwijst waar de burger meer informatie over de reglementen kan vinden of verkrijgen.

1. Kregen de gemeenten en de steden de opdracht dergelijke actualisering en coördinering door te voeren ?
2. Welke gemeenten beschikken thans over een aangepast en bijgewerkt reglementenbestand, **desgevallend** over een gemeentelijk reglementenboek ?
3. Stelt de minister, wanneer hem thans een nieuw reglement of een reglementswijziging ter goedkeuring wordt voorgelegd, voorwaarden inzake **inventarisering, evaluering, actualisering en coördinering** van de bestaande reglementering ?

Zo neen, acht de minister dergelijke evaluering en coördinering dan niet noodzakelijk ?

4. Acht de minister het noodzakelijk dat de gemeenten aan de burgers een geactualiseerd en gecoördineerd bestand van de reglementen kunnen voorleggen ? Zal de minister hiertoe instructies aan de gemeentelijke en provinciale overheden geven ?

Antwoord

Vooreerst wens ik het lid erop te wijzen dat het streven naar overzichtelijkheid en duidelijkheid in wetgeving en reglementering een permanente zorg moet zijn voor elk beleidsniveau. Inzake de openbaarheid van gemeentelijke akten en reglementen bevat de nieuwe gemeentewet een aantal belangrijke waarborgen. Zo bepaalt artikel 112 van die wet : “De reglementen en verordeningen van de gemeenteraad van het college van burgemeester en schepenen en van de burgemeester worden door laatstgenoemde bekendgemaakt door middel van een aanplakbrief die het onderwerp van het reglement of de verordening vermeldt, de datum van de beslissing waarbij het reglement of de verordening werd aangenomen en, in voorkomend geval, de beslissing van de toezichthoudende overheid. De **aanplakbrief** vermeldt tevens de plaats of plaatsen waar de tekst van het reglement of de verordening ter inzage ligt van het publiek.”

Verder geeft artikel 102 van de nieuwe gemeentewet aan de inwoners van de gemeente het recht inzage te nemen van de besluiten van de gemeenteraad, in het kader van de openbaarheid.

Dat een gemeente een initiatief neemt tot **inventarisering, evaluering, actualisering en coördinering** van haar reglementen, acht ik lovenswaardig. Het komt evenwel aan de gemeenten zelf toe te beslissen of zij met het oog op een betere dienstverlening aan haar inwoners en in het kader van een daadwerkelijke openbaarheid initiatieven ontwikkelt tot inventarisering, evaluering, actualisering en coördinering van haar reglementen.

In de initiatieven die ik zelf neem met betrekking tot de lokale overheden, zal ik stelselmatig een grote aandacht besteden aan de openbaarheid van de bestuurs-handelingen voor de bestuurden.

Vraag nr. 51 van 23 november 1992 van mevrouw M. AELVOET

Leuvense gemeenteraadsbeslissing — Gratis busabonnement voor gemeentepersoneel

Enkele maanden geleden besliste de Leuvense gemeenteraad aan het stadspersoneel een gratis **busabonnement** op De Lijn te geven. Die beslissing kadert binnen de inspanningen die het Leuvense stadsbestuur momenteel levert om de verkeersoverlast in de binnenstad in te perken en de leefbaarheid te verhogen. Het Leuvense stadsbestuur kreeg hiervoor onder meer felicitaties van de Vlaamse Openbaarvervoermaatschappij en kan bij haar inspanningen rekenen op de sympathie van de bevolking.

De provinciale voogdij van haar kant vernietigde de beslissing wegens de supplementaire voordelen die daardoor aan het personeel worden toegekend, doch keurt — ironisch genoeg — de idee zelf goed.

Wegens de steeds zwaardere verkeersoverlast en de financiële weerslag hiervan op de stedelijke begroting is de maatregel eerder een besparingsmaatregel, dan wel het toekennen van een bijkomend voordeel te noemen.

Het Leuvense stadsbestuur kondigde aan tegen de beslissing van de provincie bij de minister in beroep te zullen gaan.

1. Meent de minister dat hier inderdaad sprake is van een bijkomend en ongeoorloofd voordeel ?
2. Dienen dergelijke initiatieven ten gunste van het openbaar vervoer niet veeleer gesteund en uitgebreid te worden in het belang van de leefbaarheid van onze steden ?
3. Welk gevolg zal de minister aan bovenvermeld beroep geven ?

Antwoord

In verband met de aangehaalde problematiek wil ik vooraf verwijzen naar de bepalingen van artikel 148 van de nieuwe gemeentewet. Dit artikel bepaalt dat aan het gemeentepersoneel geen enkele toelage of vergoeding mag worden toegekend dan binnen de grenzen van de door de Koning vastgestelde algemene bepalingen.

De tegemoetkoming in de verplaatsingskosten van het gemeentepersoneel werd geregeld bij koninklijk besluit van 1 oktober 1975 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de tegemoetkoming van de provincies, de gemeenten, de agglomeraties en federaties van gemeenten in sommige vervoerskosten van hun personeelsleden. Dit koninklijk besluit beperkt de tegemoetkoming tot deze die de personeelsleden zouden genieten indien zij in een ministerie werkzaam waren.

De regeling zoals die bij besluit van 22 juni 1992 door de gemeenteraad van Leuven werd uitgewerkt, is strijdig met deze bepalingen. Daarom is de **vice-gouverneur** van Brabant op 18 augustus 1992 overgegaan tot schorsing van het vermelde gemeenteraadsbesluit. De gemeenteraad van Leuven heeft op 28 september 1992 het geschorste besluit gehandhaafd. Na kennis te hebben genomen van de motivering van het stadsbestuur van Leuven die erin bestaat dat ingrijpende initiatieven gepland worden om de auto uit de stadskern te houden, heb ik aan het stadsbestuur van Leuven medegedeeld dat het gemeenteraadsbesluit van 22 juni 1992 uitvoering mag hebben.

Wel heb ik aan het college van burgemeester en schepenen gevraagd aan de gemeenteraad voor te stellen de toepassing van zijn besluit vooralsnog te beperken tot uiterlijk 1 januari 1995. Op 14 december 1992 heeft de gemeenteraad deze beslissing genomen.

In de tussentijdse periode zal worden gepoogd een wijziging in de wettelijke regeling te realiseren in het licht van een aangepast beleid inzake het woon-werkverkeer.

Het lijkt mij inderdaad juist dat het **gemeentpersoneel** op het vlak van het woon-werkverkeer niet zomaar kan worden gelijkgeschakeld met het personeel van de ministeries. De feitelijke situatie inzake woonplaats van het gemeentepersoneel is immers fundamenteel verschillend van die van het personeel van de ministeries.

Daar een belangrijk gedeelte van dit personeel inderdaad binnen de stadsgrenzen woont, komt het **stads**-personeel in de eerste plaats in aanmerking om, in het kader van het mobiliteitsbeleid, niet langer de auto te gebruiken voor het woon-werkverkeer in de binnenstad, maar gebruik te maken van het openbaar stadsvervoer.

Daarom zal ik dit probleem ter sprake brengen om in de bevoegde interministeriële conferentie om bij de federale minister van Binnenlandse Zaken een aangepaste wettelijke regeling te bepleiten.

**Vraag nr. 52
van 24 november 1992
van de heer J. VANDE LANOTTE**

N 3.5 in Kaaskerke (Diksmuide) — Snelheidsbeperking en aanleg fietspad

Sinds enige tijd doen zich problemen voor bij de interpretatie van de reglementering inzake de 50 km-zone. Een voorbeeld kan dit illustreren.

De gewestweg N 35 loopt dwars door de dorpskern van de vroegere gemeente Kaaskerke, nu deelgemeente van Diksmuide. Deze kern is vrij beperkt qua aantal woningen (40), maar strekt zich toch uit over een 400 meter. Vroeger gold vanaf de kerk, die het beginpunt is van de dorpskern, een snelheidsbeperking van 60 km per uur, omdat ter hoogte van de kerk de agglomeratie startte. Op die manier viel heel de dorpskern onder de snelheidsbeperking.

Niet zo lang geleden werd het bord verplaatst, dichterbij de stad Diksmuide. Daardoor werd een vroeger

nooit toegepaste beslissing van 1974 uitgevoerd. Voor Kaaskerke zou een snelheidsbeperking van 70 km per uur gelden. Terloops wil ik erop wijzen dat dit bord nog niet werd geplaatst, zodat vandaag de dag de snelheid er 90 km per uur mag zijn.

De inwoners vragen de zone 50 opnieuw te verplaatsen. Op gemeentelijk niveau wordt er blijkbaar vanuitgegaan dat een eigen beslissing om alsnog op een aantal plaatsen de 50 km-zone in te voeren niet meer kan. Nochtans meen ik dat dit wel degelijk mogelijk is. Terzake heeft de gemeente, zij het onder toezicht, toch ruime mogelijkheden.

Mijn concrete vraag is dus of er strikt juridische hindernissen zijn om voor een dorpskern als Kaaskerke een snelheidsbeperking van 50 km per uur op te leggen.

Bovendien had ik graag vernomen of er in voorkomend geval andere voorwaarden zijn, met name met betrekking tot de aard van de straat. Moeten er fysieke beperkingen aanwezig zijn, die de juridische regels ook in de realiteit afdwingen? Wordt, wat dit laatste betreft, niet gedacht aan een mogelijkheid om, zoals dat bijvoorbeeld in Woumen gebeurde, snelheidsremmende werken uit te voeren?

Daarbij wil ik niet zozeer voor een gelijksoortige ingreep als in Woumen pleiten. Ook meer bescheiden beperkingen zouden naar mijn oordeel onderzocht moeten worden. Bovendien eindigt in de dorpskern van Kaaskerke de toeristische fietsroute Diksmuide-Nieuwpoort. Daarom zou de aanleg van een fietspad, gezien de aanwezigheid van 'een groot schoolcomplex, een positieve maatregel kunnen zijn. De laatste maanden zijn er enkele ongevallen gebeurd, of maar net vermeden. Kan de minister meedelen of een ingreep eventueel overwogen wordt?

Antwoord

De bebouwde kom werd door de gemeenteraad van de gemeente Diksmuide vastgelegd in zitting van 5 april 1974, vanaf huisnummer 68 in de Kaaskerkestraat, dit is kmp. 22.100. Bij een controle van de signalisatie enkele jaren terug bleek dat het bord niet meer op de reglementaire plaats stond. Daarom werd het verplaatst.

Na overleg in de verkeerscommissie van Diksmuide, waarin afgevaardigden van het stadsbestuur, de rijkswacht, het nationaal ministerie van Verkeer en Infrastructuur en mijn diensten zetelden, werd overeengekomen dat de begrenzing van de bebouwde kom blijft op de huidige plaats, maar dat wk een snelheidsbeperking van 70 kilometer per uur wordt ingevoerd in Kaaskerke tot voorbij de kerk. De borden voor deze snelheidsbeperking zullen geplaatst worden na het uitvoeren van het ministerieel besluit. Hiervoor werd het advies gevraagd aan de stad Diksmuide.

Wat eventuele aanpassingen ter plaatse betreft is het mogelijk om gemarkeerde fietspaden aan te brengen tot aan de Hogebrug, ten koste van een parkeerzone. Deze ingreep kan zodanig zijn dat in de bebouwde kom de resterende parkeerstroken alternatief links en rechts aangelegd kunnen worden. Een voorstel in die zin zal dan ook aan de stad Diksmuide voorgelegd worden.

Vraag nr. 60
van 27 november 1992
van de heer E. BALDEWIJNS

Gemeenten — Belasting op de tweede verblijven

De laatste maanden hoort men steeds vaker klachten over gemeenten die de belasting op de tweede verblijven vrij arbitrair toepassen.

Richtinggevend voor het beleid ter zake is een omzendbrief van 16 augustus 1990 die een aantal — mijn inziens — te vage of onduidelijke directieven voor de gemeenten voorschrijft. Om meer duidelijkheid te krijgen in die vrij confuse materie vernam ik graag van de minister :

1. welke interpretatie gegeven moet worden aan de in de omzendbrief vermelde termen “. . . de met chalets gelijkgestelde caravans” en “. . . verplaatsbare caravans en woonaanhangwagens.. .” ;
2. of het niet verplicht stellen van de inschrijving in het bevolkingsregister in de desbetreffende gemeente om al dan niet uit te maken of het een tweede verblijf betreft, niet willekeurig is en aanleiding geeft tot arbitraire beoordelingen ;
3. hoeveel en welke gemeenten tot nu toe een gedifferentieerde taks toegepast hebben, rekening houdend met de ligging van het tweede verblijf zoals in genoemde omzendbrief mogelijk wordt gesteld ;
4. of de minister ook van mening is dat de aanslagvoet niet mag worden vastgesteld overeenkomstig het kadastraal inkomen, omdat dit tot een non bis in idem-toepassing zou leiden ;
5. hoeveel en welke gemeenten tot nu toe het forfaitaire maximum van 10.000 frank vwr de belasting op tweede verblijven overschreden hebben en of zij hierbij de strikte richtlijnen van de omzendbrief van 16 augustus 1990 gerespecteerd hebben ;
6. of het ontbreken van wettelijk bindende richtlijnen inzake belasting op tweede verblijven eigenlijk geen onrechtvaardige toestand schept, waarbij bezitters van een bescheiden tweede verblijf (caravan, kleine chalet . . .) even zwaar belast worden als de bezitters van een veel weelderiger tweede verblijf voor wie zo'n belasting een gemakkelijk te dragen last uitmaakt. Dit alles gesitueerd in een toch vrij ongedetermineerde beleidsschakel die gemeentelijke autonomie heet.

Antwoord

1. De interpretatie van de begrippen uit de omzendbrief is identiek met de toelichting die wordt gegeven in de omzendbrief van de federale minister van Binnenlandse Zaken van 7 oktober 1992 betreffende het houden van de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister. De “met chalets gelijkgestelde caravans” zijn woningen die niet dienen om door een voertuig te worden getrokken en al dan niet vast aan de grond geplaatst zijn. “Verplaatsbare caravans en woonwagens” zijn bestemd om door

een voertuig te worden getrokken. Indien deze laatste derwijze zijn omgebouwd of uitgerust om ter plaatse te blijven, behoren zij uiteraard tot de eerste categorie.

2. Wat het tweede deel van de vraag betreft, verwijs ik naar het antwoord dat door mijn voorganger werd gegeven op vraag nummer 68 van 28 mei 1991 gesteld door de heer P. Breyne en waarvan hem een kopie wordt toegezonden.
- 3 en 5. Over de vraag welke gemeenten een gedifferentieerd tarief toepassen in verhouding tot de ligging en welke gemeenten het forfaitair maximum van 10.000 frank overschrijden, deel ik mee dat die gegevens reeds voor de vraag nummer 161 van 30 april 1992 van de heer R. Van Hooland bij de provinciebesturen werden opgevraagd.

Deze gegevens worden rechtstreeks aan het lid bezorgd.

4. Indien men de belasting op de tweede verblijven koppelt aan het kadastraal inkomen, dan wordt de eigenaar voor hetzelfde gebouw op dezelfde grondslag belast als voor de opcentiemen op de onroerende voorheffing. Zulks leidt tot betwisting inzake de toepassing van het non-bis-in-idem principe.
6. Het uitvaardigen van zeer gedetailleerde wettelijke richtlijnen in verband met specifieke belastingen is niet aangewezen. De gemeenten zijn vrij in het bepalen van hun belastingen op voorwaarde dat de wet en het algemeen belang niet worden geschonden. Ook inzake het al dan niet toepassen van de differentiatie zoals voorgesteld in de omzendbrief van 16 augustus 1990, beslissen de gemeenten autonoom.

Ten slotte zijn er nog vele andere belastingen die niet gedifferentieerd zijn, bij voorbeeld radio- en televisietaks, hondenbelasting, belasting op het huisvuil en dergelijke, waarbij geen rekening wordt gehouden met het inkomen, de hoeveelheid huisvuil enzovoort.

Vraag nr. 67
van 4 december 1992
van mevrouw M. VOGELS

Ambachtelijke zone Luitersheide (Lint) — Bufferzone

Op het gewestplan Antwerpen, vastgelegd bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979, is rond de ambachtelijke zone Luitersheide op het grondgebied van de gemeente Lint een bufferzone aangeduid. Tussen de ambachtelijke zone en het gelijknamige noordelijk gelegen recreatiegebied is de bufferzone 30 meter.

In de gemeente Lint lopen sinds geruime tijd de procedures voor de ontsluiting in 2de fase van de ambachtelijke zone Luitersheide. Die ontsluiting grenst onder meer aan het noordelijk gelegen recreatiegebied.

Voor desbetreffende zone keurde de gemeenteraad op 30 juni 1992 een stratentracé en een rioleringsplan goed. Het college van burgemeester en schepenen heeft in zitting van 23 september 1992 een **indelingsplan** en bijhorende stedenbouwkundige voorschriften

opgesteld, waarbij de noordelijke bufferzone werd herleid tot 10 meter.

1. Hoe verklaart de minister dat de bevoegde gemachtigd ambtenaar bij schrijven van 26 juni 1992 aan de intercommunale Igean en het gemeentebestuur van Lint meldt dat “bijgevoegd indelingsplan en bijhorende stedenbouwkundige voorschriften ter realisatie van de 2de fase van de ambachtelijke zone Luitersheide geen aanleiding geven tot opmerkingen” ?
2. Wat is de juridische waarde van het door het schepencollege opgestelde indelingsplan met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften, voor de toekomstige verlening van bouwvergunningen, meer bepaald ook binnen de bedoelde bufferzone (zoals vastgelegd in het gewestplan) ?

Antwoord

Aangezien de vraag betrekking heeft op een lokaal geval en het niet tot de gewoonten behoort dat dit in openbare documenten wordt behandeld, zal ik het lid rechtstreeks antwoorden zodra de desbetreffende elementen zijn verzameld. De nodige schikkingen hiertoe werden reeds genomen.

II. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 9
van 9 november 1992
van de heer J. SPINNEWIJN

BRTN – Proces inzake recht van antwoord

Op 14 mei jongstleden verloor de BRTN een proces omtrent het recht van antwoord tegen collega Van den Eynde. Na raadpleging van een cassatieadvocaat werd besloten de uitspraak te aanvaarden.

Graag vernam ik van de minister hoeveel dit proces aan de BRTN gekost heeft, met vermelding van wat betaald werd aan de advocaten en aan rechtspleging-vergoeding.

Antwoord

De BRTN diende inderdaad een advocaat onder de arm te nemen nadat hij door volksvertegenwoordiger Van Den Eynde was gedagvaard in het kader van de gerechtelijke procedure waarvan sprake in de antwoordwet.

Het klopt wk dat de BRTN het advies heeft ingewonnen van een advocaat bij het Hof van Cassatie – tegen de uitspraak van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg is in het raam van de bedoelde procedure immers geen beroep mogelijk – om de kansen van een voorziening in cassatie te kunnen inschatten.

De BRTN werd door de rechtbank veroordeeld tot betaling van de kosten voor een totaal bedrag van 16.279 frank.

Vraag nr. 18
van 25 november 1992
van de heer J. EEMAN

Gemeentelijke culturele adviesraden – Bibliotheken

Het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, stelt dat de tien culturele materies, zoals bedoeld in artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, opgenomen worden in de gemeentelijke culturele adviesraden. Her en der schijnt enige betwisting te bestaan over het al dan niet moeten opnemen van de bibliotheken in die raden, gelet op het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk.

Graag vernam ik de visie van de minister hieromtrent.

Antwoord

De “bibliotheken, discotheken en soortgelijke diensten” behoren als één van de 10 culturele materies, inderdaad tot het toepassingsgebied van het decreet van 24 juli 1992. Dit is uitdrukkelijk bepaald in artikel 5 van het decreet.

Naast de algemene overleg- en inspraakregeling inzake het gemeentelijk cultuurbeleid, blijft artikel 9 van de cultuurpactwet van toepassing voor wat betreft het beheer van culturele infrastructuur, instellingen en diensten opgericht door of ressorterend onder de overheid, i.c. de openbare bibliotheek. Wat de concrete vertegenwoordiging van de gebruikers en de strekkingen betreft in het beheers- of adviesorgaan van de gemeentelijke plaatselijke openbare bibliotheek kan de gemeente zich eventueel baseren op de samenstelling van de gemeentelijke raad voor cultuurbeleid. Bij de keuze van de beheersformule a van artikel 9 van de cultuurpactwet kan de vaste commissie van advies eventueel beschouwd worden als een afzonderlijke raad voor cultuurbeleid, maar dan is in uitvoering van artikel 4 van het decreet van 24 juli 1991 in elk geval het geregeld gezamenlijk overleg tussen de afzonderlijke raden en de onderlinge informatieuitwisseling nader te regelen.

Vraag nr. 20
van 3 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Antwerpen Culturele Hoofdstad '93 – Richtlijnen voor benaming van Vlaamse steden

In de rand van de discussie over het blokkeren van de subsidies van de Vlaamse Gemeenschap aan Antwerpen Culturele Hoofdstad '93 verneem ik dat er richtlijnen zouden bestaan van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme om de namen van Vlaamse steden steeds te laten vergezellen door het woord België.

Kan de minister bevestigen dat die richtlijnen bestaan ?

Meent de minister niet dat het veeleer is aangewezen naam bekendheid aan Vlaanderen te geven ?

Heeft de minister aan het Commissariaat-Generaal voor Toerisme richtlijnen in die zin gegeven ?

Antwoord

Circa 15 jaar geleden is er door het toenmalige Commissariaat-Generaal voor Toerisme aan de VVV's het advies gegeven om op toeristische brochures in de bovenhoek van de omslag het woord België aan te brengen. Dit was bedoeld als classificatiehulp, aangezien was vastgesteld dat in buitenlandse reisbureaus onze toeristische brochures vaak bij Nederland of Duitsland werden gerangschikt. In reisbureaus wordt buitenlands brochuremateriaal gewoonlijk per land geklasseerd. Dit advies is sindsdien niet meer herhaald.

Het huidige Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme heeft uiteraard als opdracht het toerisme in Vlaanderen (inclusief Brussel) te promoten. Het verbeteren van de naambekendheid van Vlaanderen is daar een onderdeel van.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 15
van 10 november 1992
van de heer V. ANCIAUX

Deeltijds kunstonderwijs – Besparingen

Naar ik verneem zouden er besparingen worden doorgevoerd in het deeltijds kunstonderwijs in verband met het volgende schooljaar.

1. Op welke wijze werd of wordt de commissie ad hoc die de structurele hervormingen in het deeltijds onderwijs moet voorbereiden, samengesteld? Werden of worden de vakbonden en de personeelsleden ingelicht en geraadpleegd?
2. Zal de nieuw op het getouw gezette herstructurering niet leiden tot chaos, nu men nog moet wennen aan de herstructurering die in het schooljaar 1990-1991 werd doorgevoerd?
3. Wat wordt met de term ontradingseffect die door de leden van de Vlaamse regering wordt gebruikt, bedoeld?

Wil de minister een numerus clausus invoeren in het deeltijds kunstonderwijs?

Wil men het Vlaams deeltijds kunstonderwijs niet langer meer toegankelijk stellen voor alle geïnteresseerden?

4. Vindt de minister de norm van 6 leerlingen per uur in de individueel gegeven vakken pedagogisch verantwoord?
5. Hoewel er de jongste jaren reeds verregaande besparingen werden doorgevoerd in het deeltijds kunstonderwijs, wordt er dit jaar opnieuw een besparing van 188 miljoen voorgesteld op een totale begroting van 1,3 miljard frank. Komt door deze besparing de culturele opvoeding van de jeugd niet in het gedrang?

Wordt door die besparingspolitiek in het DKO de toekomst van het culturele leven in Vlaanderen, met name van de vele culturele verenigingen (harmonies, fanfares, koren, toneelgezelschappen), niet gehypothekeerd?

Antwoord

Het lid verneemt wellicht een en ander omtrent het deeltijds kunstonderwijs via de pers en allerlei mededelingen van actiegroepen allerhande. Ik maak van de gelegenheid gebruik om duidelijk te stellen dat ik het deeltijds kunstonderwijs graag erken als een belangrijk gegeven in het geven van onderwijs- en cultuurbestel in de Vlaamse Gemeenschap. Dat mag ons nochtans niet verhinderen met voldoende kritische blik de organisatie en het aanbod van het deeltijds kunstonderwijs te bekijken.

1. De commissie ad hoc werd samengesteld, rekening houdend met de verschillende richtingen in het deeltijds kunstonderwijs, door vertegenwoordigers aangeduid door de netten.
2. Niets laat op heden toe te stellen dat er een nieuwe herstructurering komt. Wel wordt de doorgevoerde herstructurering aan een kritisch onderzoek en aan een evaluatie onderworpen.
3. De term ontradingseffect staat in deze discussie perfect voor zijn gangbare betekenis. Niemand wenst een numerus clausus in te voeren in het deeltijds kunstonderwijs, noch de toegankelijkheid te beperken.
4. Zes leerlingen per uur in de individueel gegeven vakken vind ik pedagogisch onverantwoord. Vandaar dat ik er nooit aan gedacht heb dit door te voeren.
5. Er is geen besparing doorgevoerd op de globale begroting van het kunstonderwijs. In de begroting 1993 is, zoals nu blijkt nu de leerlingenaantallen bekend zijn, het juiste bedrag ingeschreven om het onderwijs in te richten voor alle ingeschreven leerlingen.

Vraag nr. 18
van 16 november 1992
van de heer J. EEMAN

Reaffectatie en wedertewerkstellingen – Gegevens voor 1992-1993

Reaffectatie en wedertewerkstellingen brengen elk schooljaar heel wat personeelwisselingen teweeg. Daarom vernam ik graag voor de verschillende netten:

1. het aantal gereffecteerde en wedertewerkgestelde leerkrachten, opgedeeld per niveau, per wervingsambt en per provincie;
2. het overeenstemmende besparingsbedrag.

Antwoord

Op dit ogenblik zijn al de elementen voor het verstrekken van de gewenste cijfergegevens nog niet in mijn bezit. Ze zijn derhalve ook nog niet verwerkt.

Ik zal niet nalaten, zodra dit wel het geval is, het lid de gewenste gegevens rechtstreeks toe te zenden.

Vraag nr. 19
van 18 november 1992
van de heer M. MAERTENS

Brugse Freinetschool in opbouw — Werkingstoelagen

Sinds 1 september 1991 is in Brugge de basisschool Klimop gebaseerd op de Freinetpedagogie, in opbouw. Tot op vandaag 13 november 1992 ontving de school nog geen frank aan werkingstoelagen. Op welke regeling en/of administratieve argumentatie men hiervoor ook steunt, dit is totaal onaanvaardbaar. Of is het de bedoeling van de minister binnen het onderwijs elke creatieve vernieuwing financieel te wurgen ?

Enkele concrete vragen :

1. Welke concrete stappen zet de minister om ervoor te zorgen dat ook scholen in opbouw snel hun werkingstoelagen kunnen ontvangen ? Tegen welke datum kan dit concreet in het vooruitzicht gesteld worden voor de betrokken school ?
2. Welke regeling is er op vandaag van kracht voor de berekening van de werkingstoelagen in het gewoon lager onderwijs voor scholen in opbouw, gezien het Arbitragehof het decreet van 31 juli 1990 strijdig met de Grondwet verklaarde ? Wordt hierbij het principe van terugwerkende kracht toegepast ?
3. Voor de berekening van het lestijdenpakket werd een regeling voorbereid waarbij een school slechts vier jaar lang als een school in opbouw beschouwd zou worden. Is de regeling al van kracht ? Waarop steunt de minister om een school, die zich gedurende zes jaar stap voor stap uitbouwt tot een volledige basisschool, reeds na vier jaar als een volledig uitgebouwde basisschool te behandelen ?
4. Kan de minister mij meedelen hoeveel basisscholen er op vandaag nog in opbouw zijn (en dus recht hebben op de bijzondere regeling voor de berekening van het lesurenpakket en/of de werkingstoelagen) ? Welke budgettaire weerslag hebben deze scholen op de onderwijsbegroting en welke extra kost kan een zesjarige regeling voor het lesurenpakket meebrengen tegenover een vierjarige regeling voor scholen in opbouw ?

Antwoord

1. In het onderwijsdecreet IV, dat eerstdaags aan de Vlaamse Raad zal worden voorgelegd, is een artikel opgenomen dat ertoe strekt de scholen in opbouw werkingstoelagen toe te kennen vanaf het eerste schooljaar dat ze in de subsidiëring worden opgenomen. Die werkingstoelagen zullen hen nog hetzelfde schooljaar worden uitgekeerd.
2. Het artikel in het onderwijsdecreet IV dat de berekening van de werkingstoelagen voor de scholen in opbouw voor het gewoon kleuter- en lager onderwijs, evenals voor de scholen voor buitengewoon onderwijs regelt, zal uitwerking hebben vanaf 1 januari 1993.

De thans nog van kracht zijnde regeling voor de betrokken scholen is deze die hen werkingstoelagen toekent op basis van hun schoolbevolking van het verstrekte schooljaar.

3. In het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1992, tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juni 1991 betreffende de organisatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket, is in artikel 2 een bepaling opgenomen, dat stelt dat het lestijdenpakket en de aanvullingen van een nieuwe school de eerste vier opeenvolgende schooljaren vastgesteld worden op 1 oktober van het lopende schooljaar en aangewend worden vanaf 1 september van dat schooljaar.

Deze regeling is van kracht sinds het schooljaar 1992-1993. Zoals hierboven gesteld, wordt voor de berekening van het lestijdenpakket een school gedurende vier jaar als een school in opbouw beschouwd, dit naar analogie met het koninklijk besluit van 2 augustus 1984 houdende rationalisatie en programmatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs. Volgens dit koninklijk besluit heeft een nieuwe school vier jaar de tijd om zich volledig uit te bouwen.

4. In antwoord op punt 4 kan ik het lid meedelen dat momenteel 36 scholen in opbouw zijn.

De budgettaire weerslag van nieuwe scholen op de onderwijsbegroting kan grosso modo gelijkgesteld worden met de bezoldiging van een directieambt omdat :

- de meeste nieuwe scholen niet echt nieuwe scholen zijn, maar autonoom geworden vestigingsplaatsen van bestaande scholen ; dit gebeurt slechts als die vestigingsplaatsen de hoogste programmatienorm bereiken. De meerkost is in dat geval gelijk aan de kost van het directieambt.
- de leerlingen van echt nieuw opgerichte scholen, zonder deze nieuwe oprichting, in andere scholen zouden hebben meegeteld voor de vaststelling van het lestijdenpakket en toelagen.

Voor de becijfering van de extra kost van een zesjarige regeling ten opzichte van een vierjarige geldt een gelijksoortige redenering :

- voor afgesplitste scholen is de weerslag nihil ;
- voor echte nieuwe scholen die na hun vierde bestaansjaar nog een aangroei kennen, zou er een meeruitgaven zijn : in het vijfde en zesde bestaansjaar zou het lestijdenpakket worden berekend op basis van de leerlingencijfers van 30 september van het lopende schooljaar in plaats van op deze van 1 februari van het vorige schooljaar.

Vraag nr. 20
van 20 november 1992
van de heer F. VERGOTE

Deeltijds kunstonderwijs — Hervormingen

Het rommelt reeds geruime tijd in het deeltijds kunstonderwijs (DKO).

Ingevolge het duidelijke succes van het deeltijds kunst- onderwijs en de daaruit voortvloeiende meerkost, werden een aantal besparingsmaatregelen genomen. De minister heeft verklaard dat verdere besparingen noodzakelijk zijn en dat grondige hervormingen op het getouw staan.

Tijdens de bespreking van de begroting Onderwijs heeft de minister daarenboven fel uitgehaald naar het **DKO** en de hoop uitgedrukt dat de hervormingen in een geest van samenwerking tot stand zouden kunnen komen.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. hoever het staat met de aangekondigde hervormingen ;
2. hoe de besprekingen verlopen en wie eraan **deel**- neemt ;
3. of er reeds concrete voorstellen zijn om de grote terugval van leerlingen tijdens het schooljaar tegen te gaan ?

Antwoord

Het lid verneemt wellicht één en ander omtrent het deeltijds kunstonderwijs via de pers en allerlei mededelingen van actiegroepen.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om duidelijk te stellen dat ik het deeltijds kunstonderwijs graag erken als een belangrijk onderdeel van het onderwijs- en cultuurbestel in de Vlaamse Gemeenschap. Dat mag ons nochtans niet verhinderen met voldoende kritische blik de organisatie en het aanbod van het deeltijds kunstonderwijs te bekijken.

1. Niets laat tot op heden toe te stellen dat er nieuwe hervormingen komen. Wel worden de in 1990 doorgevoerde hervormingen aan een kritisch onderzoek en aan een evaluatie onderworpen.
2. De enige besprekingen die lopen, zijn deze binnen de twee commissies ad hoc. De ene commissie behandelt het terrein van Muziek, Woord en Dans. De andere deze van de Beeldende kunsten. De leden van deze commissies werden aangeduid door de koepels van inrichtende machten. Zij maken mij hun bevindingen bekend op 8 januari 1993.
3. Voor het ogenblik bestaan geen concrete voorstellen om de terugval van leerlingen tijdens het schooljaar tegen te gaan. Ik wens er de aandacht op te vestigen dat die terugval overigens afhankelijk is van school tot school en van studiegebied tot studiegebied.

Vraag nr. 21
van 20 november 1992
van de heer T. VAN PARYS

Personeel gesubsidieerd onderwijs — Dienstanciënniteit

De bepalingen van het artikel 76 paragraaf 3 van het decreet betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerde onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra van 27 maart 1991, luiden als volgt :

“De personeelsleden voor wie de inwerkingtreding van dit decreet weddetoelagen worden uitgekeerd doch die voor een toepassing van het bepaalde in 1 niet in aanmerking komen, worden als tijdelijken in de zin van dit decreet beschouwd, met dien verstande dat na 1 september 1985 gepresteerde gesubsidieerde diensten mede in aanmerking komen voor de berekening van de anciënniteit bedoeld in de artikelen 6, 7, 23, 31, § 1 en 35, § 2.”

De decreetgever heeft de dienstanciënniteit geregeld voor de vastbenoemde en daarmee gelijkgestelde gesubsidieerde personeelsleden, voor dezelfde personeelsleden waarvoor de aanvraagprocedure tot benoeming lopende was, en voor de personeelsleden die een vacante betrekking in een wervingsambt bekleedden (respectievelijk punten 1, 2 en 3 van paragraaf 1 van hetzelfde artikel).

Artikel 76 paragraaf 3 kent duidelijk een dienstanciënniteit toe vanaf 1 september 1985 aan die personeelsleden die niet onder de bepalingen van paragraaf 1 vallen, uiteraard vanaf de datum van hun indiensttreding.

Aldus kan een verworven anciënniteit, weze het van voor 1 september 1985 en die alsdanig werd bezoldigd, op basis van voormelde bepalingen van het decreet van 27 maart 1991 niet ongedaan gemaakt worden.

Kan in die omstandigheden een inrichtende macht, die met eigen geldelijke middelen de dienstanciënniteit heeft toegepast voor 1 september 1985, de dienstanciënniteit van voor 1 september 1985 annuleren ?

Antwoord

De wijze van berekening van de dienstanciënniteit voor de door het lid geviseerde personeelsleden werd vastgelegd in artikel 6 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra.

Luidens punt f van artikel 6 worden als diensten in het gesubsidieerd onderwijs en de centra beschouwd, de gesubsidieerde diensten door het personeelslid gepresteerd onder de in dit punt bepaalde omstandigheden.

Behoudens de artikelen 85 en 86, heeft voormeld decreet uitwerking van 1 juni 1991.

Artikel 76 paragraaf 3 biedt de mogelijkheid voor het bepalen van de dienstanciënniteit de na 1 september 1985 gepresteerde gesubsidieerde diensten mee in aanmerking te nemen.

Uit het verslag namens de Commissie voor Onderwijs en Vorming met betrekking tot het ontwerp dat het voormeld decreet van 27 maart 1991 is geworden, blijkt dat bij artikel 77 een amendement werd ingediend dat ertoe strekt de zinsnede „voor zover deze diensten gepresteerd werden na 1 september 1985” te schrappen.

Het amendement werd als volgt verantwoord : „Door het voorliggend ontwerp van decreet wordt afbreuk gedaan aan de rechten van het personeel. Verworven rechten dienen behouden te worden.

Nu wordt er immers geen onderscheid gemaakt tussen gesubsidieerde en niet-gesubsidieerde personeelsleden. Ze hebben dezelfde wedde en dezelfde bevorderingskansen. Alleen de stedelijke of provinciale autonomie speelt hier een rol. Daarenboven is het onafhankelijk van hun wil of de personeelsleden gesubsidieerd zijn”.

De gemeenschapsminister wees erop dat artikel 77 handelt over de niet-gesubsidieerde personeelsleden. Eenzelfde regeling is in artikel 76 vastgesteld voor de gesubsidieerde personeelsleden. Er is dus geen discriminatie aanwezig.

Een indiener van het amendement vroeg waarom juist 1 september 1985 als limietdatum werd vooropgesteld. De minister antwoordde dat dit samenhangt met de telling en de verificatiemogelijkheden.

Het amendement werd verworpen met 9 stemmen tegen 2.

Gelet op het voorgaande geldt dus 1 september 1985 voor de toepassing van de bepalingen van genoemd decreet.

Vraag nr. 22
van 20 november 1992
van de heer D. RAMOUDT

Bijscholing aan hoger onderwijs – Bedrijven

Het bedrijfsleven stelt steeds vaker de vraag aan de overheid om bijscholing op hoger niveau te organiseren.

Momenteel zijn het voornamelijk de **vormingsinstituten** en avondleergangen die slechts voor een klein gedeelte aan de behoefte voldoen. Ook diverse federaties en organisaties exploiteren dit gat in de markt door het organiseren van bedrijfscursussen, dit soms onder het mom van colloquia. Hiervoor laten ze een hoog bedrag betalen. Dergelijke vormen van bijscholing zijn dan ook slechts voor een beperkt aantal personen weggelegd, omdat zij zelf het bedrag niet kunnen betalen of omdat hun werkgevers deze uitgave moeilijk kunnen dragen, vooral wanneer het om meerdere personen gaat.

Bovendien slaagt het onderwijzend personeel van het hoger en universitair onderwijs er niet in hun studenten een voldoende praktijkgerichte opleiding te verschaffen, onder meer door het gebrek aan contacten. Door dit gebrek aan contacten met de bedrijven zijn de noden van de industrie en de nijverheid in onvoldoende mate bekend.

Graag had ik dan ook van de minister vernomen :

1. waarom de overheid geen universitaire **bijscholingscursussen** voor ingenieurs, artsen, architecten, informatici enzovoort, organiseert, op regelmatige basis en voor het personeel van de in Vlaanderen gevestigde bedrijven ;
2. of hij van plan is de leerprogramma's aan te passen aan de realiteit en of hij het onderwijzend personeel op regelmatige wijze in contact kan brengen met het bedrijfsleven.

Antwoord

Wat vraag 1 betreft, wil ik het lid wijzen op de talrijke aanvullende opleidingen en specialisatieopleidingen die door onze Vlaamse universiteiten worden aangeboden. Een officieuze lijst van de aanvullende en **specialisatieopleidingen** zoals die in het academiejaar 1992-1993 worden aangeboden door de universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap, zal aan het lid op zijn **privé** adres worden toegezonden.

Daarnaast bestaan er programma's voor postacademische vorming. Die zijn korter van duur en kunnen recht geven op een getuigschrift. Het zijn korte opleidingen of seminaries tot bijscholing, herscholing of recyclage van de afgestudeerden. De decreetgever legt enkel vast dat de postacademische vorming tot de opdracht van de universiteiten behoort, dat zij hiervoor getuigschriften kunnen uitreiken en dat het gebruik van talen voor dit onderwijs volledig vrij is. Voor het overige wordt de postacademische vorming aan het vrije initiatief van de universiteiten overgelaten.

Voor een globaal overzicht van de postacademische vorming dient het lid bij iedere universiteit de brochure permanente vorming op te vragen. Dan zal blijken dat er aan de Vlaamse universiteiten een niet onbelangrijk aantal aanvullende opleidingen, **specialisatieopleidingen** en postacademische vorming wordt aangeboden.

Het is dus niet de centrale overheid maar de universiteiten zelf die inzake de voortgezette academische opleidingen bijna alle aanvullende en **specialisatieopleidingen** kunnen organiseren die aansluiten bij de hun toegewezen studiegebieden.

Als antwoord op de tweede vraag kan het volstaan de aandacht te vestigen op artikel 11 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap. Het bepalen van de inhoud van de verschillende academische en voortgezette academische opleidingen wordt door bovenvermeld decreet volledig overgelaten aan de autonomie van de afzonderlijke universiteiten.

De universiteiten zijn zich terdege bewust van het belang om goede contacten te onderhouden met het bedrijfsleven en meestal verloopt dit weliswaar vaak nog in een informeel kader. De universiteitsbesturen kunnen voortaan ook in hun personeelspolitiek belangrijke accenten leggen om de inbreng vanuit het bedrijfsleven te stimuleren. Zij kunnen onder meer personen met uitzonderlijke hoge wetenschappelijke kwaliteiten, mits uitvoerige motivering, direct in elke graad benoemen, bij elke benoeming na een openbare vacature **één** of meerdere anciënniteitstoeslagen toekennen om iemand met een hogere wedde uit de privé-sector of een buitenlandse universiteit aan te trekken.

Ook kan het zelfstandig academisch personeel vlot overstappen naar een deeltijdse betrekking buiten de universiteit, met mogelijkheid om binnen de termijn van zes jaar opnieuw voltijds te worden met behoud van alle rechten, inclusief de geldelijke **anciënniteitsrechten**.

Ten slotte kan het universiteitsbestuur contractueel en buiten de personeelsformatie voltijdse en deeltijdse gastprofessoren aanstellen voor een periode van maximum vijf jaar.

Het bedrijfsleven kan specifieke leerstoelen subsidiëren. Dit vormt mede met de andere mogelijkheden een belangrijke component in de versterking van de samenwerking en uitwisseling tussen bedrijfsleven en universiteiten op het gebied van de permanente educatie.

De hogescholen beschikken eveneens over een ruime mate van autonomie voor het bepalen van de inhoud van de door hen verstrekte opleidingen. Het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap verleent de hogescholen de bevoegdheid om voor elke opleiding een **opleidingsprogramma** vast te stellen. De hogescholen krijgen bovendien — zoals de universiteiten — de bevoegdheid om voortgezette opleidingen en navorming te organiseren.

De Vlaamse regering heeft bovendien het startsein gegeven voor een verdere herstructurering voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen. De overheid streeft naar grote autonome hogescholen die voldoende slagkracht kunnen ontwikkelen om kwaliteitsvol onderwijs te verstrekken. Zo zullen de hogescholen hun personeel in de toekomst meer ruimte en mogelijkheden kunnen geven voor het afstemmen van hun onderwijs op het bedrijfsleven. Voor de hogescholen die opleidingen aanbieden in de industriële en economische sfeer is trouwens de band met het bedrijfsleven essentieel. De hogescholen zijn grotendeels zelf verantwoordelijk voor het realiseren van die band. De kwaliteitscontrole in het hoger onderwijs moet door de instellingen zelf en door de overheid gebeuren samen met externe deskundigen. Hier kan het bedrijfsleven een belangrijke rol vervullen. In de hogescholen staat immers de wisselwerking tussen onderwijs en arbeidsmarkt centraal en moeten de opleidingen voortdurend worden getoetst aan de beroepsprofielen.

Vraag nr. 26
van 1 december 1992
van de heer H. DE CROO

Inspectie Europese scholen — Nieuwe titularis

Onlangs zou de inspectie van de Europese scholen aan een nieuwe titularis toegewezen zijn. Het zou gaan om een inspectielid dat wedertewerkgesteld is bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling (DOO).

De inspectie van de Europese scholen is een opdracht die, naar ik meen te weten, steeds bovenop de gewone werkzaamheden van de inspecteurs werd uitgevoerd.

1. Werd er voor de nieuwe titularis een uitzondering op die traditie gemaakt door het verlenen van enige vrijstelling van dienst ?
2. In bevestigend geval, hoe verantwoordt de minister die maatregel en wat zal de weerslag ervan zijn :
 - budgettair ;
 - op de personeelsformatie van de DOO ;
 - op de werking van de inspectiedienst bij het einde van de wedertewerkstelling van de betrokkene ?

Antwoord

1. De nieuwe titularis die belast is met inspectieopdrachten in het lager onderwijs van de Europese

Scholen, combineert de opdrachten als **wedertewerkgestelde** bij de Dienst voor **Onderwijsontwikkeling** samen met de inspectieopdrachten bij de Europese Scholen. Er werd geen dienstvrijstelling aan het betrokken personeelslid verleend.

2. Er is bijgevolg geen budgettaire weerslag en ook geen weerslag op de personeelsformatie van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling.

Bij een latere herindiensttreding in de inspectie zal het betrokken personeelslid de inspectieopdracht bij de Vlaamse Gemeenschap combineren met haar opdracht als inspecteur in de Europese Scholen.

Vraag nr. 27
van 4 december 1992
van de heer J. TAVERNIER

Hoger onderwijs — Recht op betaalde feestdagen

In artikel 4 van het besluit van 29 april 1992 van de Vlaamse Executieve, houdende het algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, worden de periodes van het academiejaar opgesomd. Sommige scholen interpreteren dit als volgt : onderwijsactiviteiten die normaal op een wettelijke feestdag vallen, moeten worden ingehaald door studenten en docenten.

Kan de minister mij een antwoord geven op volgende vragen :

1. In verband met de onderwijssituatie voor studenten : is het de bedoeling van de wetgever de studenten vrij te geven op een wettelijke feestdag, om naderhand de verloren lessen te recupereren ?
2. In verband met de arbeidsrechtelijke situatie voor docenten : biedt de wet op de feestdagen voor hen geen minimum bescherming en hebben zij geen recht op feestdagen die vallen tijdens het academiejaar ? Kunnen zij verplicht worden de verloren arbeidsuren in te halen op een andere dag ? De wet op de feestdagen stelt uitdrukkelijk dat de verloren arbeidsprestaties niet mogen worden gerecupeerd .

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 houdende het algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan stelt de regels vast met betrekking tot de organisatie van de studie en van de examens. Dit besluit wil de belangen van de student en van de onderwijsinstelling veiligstellen en de verhouding tussen beide regelen. Daarenboven **kaderde** het in de tendens naar responsabilisering van de instellingen. Zij verwierven inzake enkele domeinen van de onderwijsorganisatie een grotere autonomie.

Met het oog op de organisatie van de studie en een maximale bescherming van de rechten van de student, bepaalt dit besluit (artikel 4) dat de onderwijsactiviteiten — de vakken, de stages, de practica, — moeten worden georganiseerd tijdens de gewone werkdagen van een week en dus niet op zaterdag en zondagen,

tijdens de kerst-, paas- en zomervakantie, op de andere reglementaire verlofperiodes (de wettelijke feestdagen en de andere door de instellingen te bepalen verlofdagen), de examenzittijden en het zogenaamde **blokverlof**. De instelling moet voor de aanvang van het **academiejaar** meedelen hoe zij concreet het academiejaar invult (artikel 26).

Het besluit bepaalt het minimumaantal lestijden per studiejaar (750). Dit aantal moet voor de aanvang van het academiejaar door de inrichtende macht worden gespreid over het academiejaar. Indien de onderwijsinstelling haar programma spreidt over dertig weken, komt dit neer op 25 lestijden per week. Het **maximum**-aantal lestijden per week is voor de meeste opleidingen in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan 32 wekelijkse lestijden.

De interpretatie van een aantal onderwijsinstellingen waarnaar het lid refereert, is in die context dan ook niet correct. In het besluit is nergens sprake van een inhaaloperatie voor lessen die zouden wegvallen op een wettelijke feestdag, aangezien de onderwijsinstelling bij het bepalen van de organisatie van haar programma rekening kan en moet houden met deze feestdagen. In het hoger onderwijs is het trouwens de bedoeling om niet meer te werken met strakke wekelijkse lessenroosters.

Dit besluit legt de basis voor een soepele organisatie van het onderwijs met seminaries, projectweken, stages...

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 regelt trouwens **niet de** verlofregeling van de leraren. Daarvoor bestaat een geëigende reglementering. Daarenboven kan ik mij niet akkoord verklaren met het impliciete uitgangspunt van de vraagstelling, namelijk dat de prestatie en de arbeidsuren van een docent in het hoger onderwijs uitsluitend zouden bestaan uit zijn feitelijke lesopdracht.

Ik heb ervan overtuigd dat dit besluit de organisatie van het hoger onderwijs van het korte type ten goede komt en dat het de onderwijsinstellingen — de hogescholen — toelaat om op een kwalitatief en pedagogisch verantwoorde wijze hun opleidingen aan te bieden.

Voor een correcte interpretatie van het besluit verwijst ik ten slotte naar het verslag aan de Vlaamse Executieve (Belgisch Staatsblad van 3 oktober 1992) dat algemeen en artikelsgewijs nadere uitleg verschaft over dit besluit. Bovendien werden in de maand mei 1992 door het departement Onderwijs informatiedagen georganiseerd met betrekking tot dit besluit, waarop onder meer de organisatie van het academiejaar zeer uitvoerig aan bod kwam, evenals de mogelijke interpretaties van de reglementaire teksten. Op die informatiedagen, waar zowel directie, docenten als studenten waren uitgenodigd, is de vraag van het lid in extenso beantwoord.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 64 (BZ 1992)
van 7 augustus 1992
van de heer L. PEETERS

Administratie — Controle en inspectie

Met betrekking tot de onder de bevoegdheid van de minister ressorterende administratie, diensten en personeelsleden, wil ik de volgende vragen voorleggen in verband met de controle- en inspectiediensten.

1. Welke inspectie- en controletaken ressorteren onder de bevoegdheid van de minister ?
2. Wat zijn de huidige opdrachten van de diensten bevoegd voor deze taken ?
3. Wat zijn de strategische opties en de prioriteiten van deze diensten en door wie worden die vastgelegd ?
4. Hoe zijn de diensten gestructureerd ?
5. In hoeveel personeelsleden voorziet de formatie en in welke mate is dit effectief opgevuld ?
6. Hoeveel controles voeren de diensten jaarlijks uit ?
7. Hoeveel overtredingen werden hierbij vastgesteld ?
8. Hoeveel processen-verbaal werden hierbij opgesteld ?
9. Welke gevolgen werden aan die processen-verbaal gegeven ?
10. In welke mate dragen de controles, de vaststellingen van de overtredingen, de opgestelde processen-verbaal en de voorgestelde maatregelen en sancties bij tot de realisatie van de strategische opties van deze diensten ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

1. Onder mijn bevoegdheid ressorteert de controle op de naleving van de wet-, decreet- en regelgeving inzake de bescherming van monumenten en landschappen.
2. De inspecteurs van mijn bestuur Monumenten en Landschappen hebben de opdracht om inbreuken op de beschermingsvoorschriften vast te stellen en daarvan aangifte te doen en om verboden werken stil te leggen of te doen stilleggen.

3. Het doen naleven van wet en decreet vergt mijns inziens geen strategische opties noch prioriteiten.
4. Het bestuur Monumenten en Landschappen bestaat uit een hoofdbestuur (Brussel) en vijf **gedeconcentreerde** buitendiensten, één in elke provincie (Antwerpen, Leuven, Sint-Truiden, Gent en Brugge).
5. De personeelsformatie van voormeld bestuur omvat 82 betrekkingen. Er zijn 90 personeelsleden in dienst.
6. Omtrent het aantal controles die worden uitgevoerd zijn geen cijfers bekend.
7. Een vijftigtal overtredingen wordt jaarlijks vastgesteld.
8. Over elke overtreding wordt een verslag opgesteld.
9. Die verslagen worden gevoegd bij de aangiften aan de procureurs des Konings.
10. Het is niet de bedoeling dat mijn bestuur een afschrikingsbeleid voert. Veeleer is het de bedoeling de eigenaars van beschermde goederen te sensibiliseren en hen te helpen bij de naleving van de beschermingsvoorschriften. Wanneer bij inbreuken duidelijk kwaad opzet gemoeid is, wordt vanzelfsprekend opgetreden zoals door wet en decreet voorgeschreven.

Vraag nr. 81 (BZ 1992)
van 12 oktober 1992
van de heer L. BARBE

Donkmeer in Berlare — Beheersplan

Het bestuur Monumenten en Landschappen vroeg het gemeentebestuur van Berlare een beheersplan op te maken voor het Donkmeer. Enkele weken geleden keurde het Berlaarse gemeentebestuur het beheersplan goed. Naar verluidt zou de minister dit plan eerstdaags ondertekenen. Het blijkt echter dat het beheersplan op verschillende punten strijdig is met het gewestplan :

- het beheersplan bepaalt dat tijdelijke constructies kunnen worden opgericht op het meer, wat in strijd is met de bestemming van het gewestplan (natuurgebied) ;
- het beheersplan regulariseert de onwettige uitbreidingen van een horecabedrijf, uitbreidingen die volgens Aministratie moeten worden afgebroken ;
- de oeverversterigingswerken zoals bepaald in de plannen van 6 mei 1992 zouden ook mogelijk worden, wat me ook strijdig lijkt met de bestemming op het gewestplan (natuurgebied).

Bovendien lijken deze punten van het beheersplan ook in strijd met de beschermingsbesluiten van de Donk. Het is dan ook begrijpelijk dat omwonenden overwegen om bij de Raad van State de vernietiging van dit beheersplan te vragen.

1. Wanneer vroeg het bestuur Monumenten en Landschappen aan de gemeente Berlare de opmaak van een beheersplan voor het Donkmeer ? Tegen wanneer moest dit klaar zijn ?

2. Wat is de procedure inzake de opmaak en goedkeuring van dit plan ? Wat is er de juridische draagwijdte van ?
3. Op welke punten is dit beheersplan in strijd met het gewestplan en met de beschermingsbesluiten ?
4. Heeft de minister dit beheersplan reeds goedgekeurd ?
5. Welke maatregelen neemt de minister opdat de beschermingsbesluiten van het Donkmeer zouden worden nageleefd ?

Antwoord

1. Mijn bestuur Monumenten en Landschappen heeft sinds 1987 ervoor geijverd dat het gemeentebestuur een plan voor het beschermde landschap zou opstellen. Naar aanleiding van de bouw van het speelplateau op de Grote Donk heeft het schepencollege in zijn besluit van 6 september 1988 zich akkoord verklaard een beheersplan op te maken. Er werd geen datum vastgesteld waarop dit beheersplan afgewerkt moest zijn.
2. De procedure wordt geregeld door artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen. Op basis van dit artikel kan toelating (of weigering van toelating) verleend worden voor door het beschermingsbesluit verboden werken. Een zodanige toelating kan ook voorwaarden opleggen die in een beheersplan worden ingeschreven.
3. Een toelating wordt verleend onverminderd de bestaande wetten en reglementen ter zake. De uitvoering van bepaalde werken blijft derhalve onderworpen aan de vergunningsprocedure op grond van de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw. Zoals onder punt 2 vermeld, regelt artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 de procedure om van de oorspronkelijke beschermingsbepalingen af te wijken.
4. Dienaangaande zal ik eerlang een beslissing nemen.
5. De controle op de naleving van een beschermingsbesluit wordt eveneens geregeld door de wet van 7 augustus 1931. De inspecteurs landschapszorg van mijn bestuur Monumenten en Landschappen zijn door mij gemachtigd om op te treden wanneer verboden werken worden uitgevoerd zonder, of in strijd met, de toelating bepaald in artikel 6 van de wet.

Vraag nr. 4
van 5 november 1992
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Rechtshistorisch patrimonium — Bescherming

Vlaanderen bezit een rijk rechtshistorisch patrimonium dat niet alleen te weinig bekend is, maar dat bovendien te weinig bescherming geniet omdat het nog niet naar behoren is geïnventariseerd.

In het verleden deden eminente rechtshistorici zoals H. Pirenne, pater Meersseman en de professoren

Maes, Van Rompaey en Van Dievoet reeds oproepen tot inventarisering van bedoeld patrimonium en leverden zij zelf in de mate van het mogelijke hun bijdrage.

Hedendaagse rechtshistorici melden mij de snelle achteruitgang en het verdwijnen van ons Vlaams rechtshistorisch patrimonium en wijten dit, naast een gebrek aan belangstelling van de overheid, onder meer aan het nog steeds achterwege blijven van een volledige en behoorlijke inventarisering.

Kan de minister mij meedelen welke initiatieven zijn bevoegde diensten sedert 1980 namen met het oog op de bescherming, de vrijwaring en het herstel van ons rechtshistorisch patrimonium in het algemeen en meer specifiek inzake de inventarisering ?

Kan de minister mij tevens meedelen of bij zijn bevoegde diensten rechtshistorici of juristenhistorici werkzaam zijn, aangezien voornoemd patrimonium zich niet beperkt tot gebouwen, schandpalen of roepstenen, maar veel ruimer is en ook instrumenten en geschreven bronnen omvat die met recht, gerecht en berechting te maken hebben ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Antwoord

De bescherming, de vrijwaring en het herstel van het rechtshistorisch patrimonium kadert in de wet- en regelgeving tot bescherming van het (cultureel) patrimonium : de onroerende goederen of de goederen onroerend door bestemming overeenkomstig het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, en de roerende goederen overeenkomstig het decreet van 17 november 1982 houdende bescherming van het roerend cultureel patrimonium. De inventarisering van het erfgoed is beperkt tot het onroerend patrimonium.

In het kader van mijn bestuur Monumenten en Landschappen zijn geen specifieke betrekkingen voor rechtshistorici of juristen-historici gepland.

Vraag nr. 6 van 9 november 1992 van de heer H. VAN DIENDEREN

Monumenten — Milieuverontreiniging

Een recent onderzoek in Nederland door onafhankelijke bureaus heeft uitgewezen hoezeer het cultureel erfgoed bedreigd wordt door milieuverontreiniging. De buitenlucht is namelijk verzuurd door stikstof- en zwaveldioxyde, en die tast het historisch patrimonium in ernstige mate aan. Vandaar dat het ministerie van WVC het nodig vindt om bij hoogdringendheid de nodige maatregelen te nemen om het erfgoed tegen die aantasting te beschermen.

Aan de minister wensen wij naar aanleiding van dit onderzoek bij onze noorderburen het volgende te vragen.

1. Werd in Vlaanderen reeds een onderzoek ingesteld naar de invloed van de milieuverontreiniging op onze historische monumenten of wordt dit op korte termijn gepland ?

Indien er in Vlaanderen nog geen onderzoek gebeurde, is de minister op de hoogte van het Nederlandse onderzoek, en zijn volgens hem de Nederlandse conclusies ook voor ons land toepasbaar ?

2. Op welke wijze denkt de minister op te treden om het verval van historische monumenten door onder meer zure regen en andere milieu-invloeden tegen te gaan ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap heeft reeds in 1984 de opdracht gegeven een onderzoek in te stellen naar de invloed van de milieuverontreiniging op onze historische monumenten. Het onderzoeksproject werd toevertrouwd aan het departement Scheikunde van de Universitaire Instelling Antwerpen en stond onder leiding van prof. R. Van Grieken. Het eindverslag "Effecten van luchtpollutie op historische gebouwen" werd ingediend in april 1986.

Op 4 februari 1987 heeft de toenmalige Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu een studiedag georganiseerd waarop de onderzoeksresultaten van verschillende studies met betrekking tot zure regen, waaronder voormelde studie, werden bekendgemaakt en toegelicht.

Tevens kan ik het lid mededelen dat, wat de concrete toepassing van technieken betreft, het bestuur Monumenten en Landschappen permanent contact houdt met het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium dat over een gespecialiseerde afdeling voor steenbehandeling beschikt. Aldus blijft dit bestuur op de hoogte van de meest recente ontwikkelingen en technische toepassingen inzake de bestrijding van de effecten van milieuverontreiniging op historische monumenten, wat uiteraard van groot belang is bij de beoordeling van restauratiedossiers en de controle op de kwaliteit van de restauratiewerken.

L. DETEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 7 van 16 november 1992 van de heer L. GOUTRY

Tewerkstelling gehandicapten — Bemiddeling VDAB

In het SERV-advies van 23 juni 1992 betreffende de krachtlijnen met betrekking tot tewerkstelling van personen met een handicap, wordt gewezen op de belangrijke rol die de VDAB heeft bij de tewerkstelling van gehandicapten. Zowel in de bemiddeling en de beroepsopleiding als in de opvolging kan de expertise van de diensten van de VDAB een belangrijke rol spelen.

1. Hoeveel gehandicapte personen tussen 20 en 40 jaar waren in 1990, 1991 en 1992 bij de VDAB als werkzoekende ingeschreven ?
2. Hoeveel van hen konden via de VDAB-diensten effectief een baan vinden tijdens die periode ?
3. Wat zijn het beroepsprofiel en het opleidingsniveau van de reeds tewerkgestelden en van de werkzoekenden ?
4. Kan men eventueel een opsplitsing maken per leeftijd ?
5. Kan ik een overzicht krijgen van de woonplaatsen van die gehandicapten ?

Antwoord

Gezien het statistisch karakter van de vraag, moet ik het lid meedelen dat het onmogelijk is om binnen het toegemeten tijdsbestek een antwoord te verstrekken.

Het antwoord zal dan ook aan het lid rechtstreeks worden toegestuurd.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 2
van 9 november 1992
van de heer H. CANDRIES

Erkende centra ambulante welzijnswerk — Gegevens

Kan de minister mij betreffende de werking van de erkende centra in het ambulante welzijnswerk volgende gegevens meedelen :

1. de nominatieve identificatielijst (benaming en adres) van de erkende centra ;
2. per erkend centrum : het aantal erkende beroepskrachten en het aantal tewerkgestelden uitgedrukt in personeelseenheden en voltijdse equivalenten ;
3. het werkingsgebied van de respectievelijke centra ;

4. per erkend centrum : de eventuele aansluiting bij een federatie en/of koepel ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens, zullen die rechtstreeks aan het lid toegestuurd worden.

Vraag nr. 3
van 16 november 1992
van de heer L. GOUTRY

Dagcentra bejaardenzorg — Gegevens

De ambulante voorzieningen in de bejaardenzorg zijn erop gericht om zowel de mantel- en thuiszorg als de zelfredzaamheid van de doelgroep te bevorderen. Het belang van de dagcentra neemt in dit verband alsmaar toe.

1. Hoeveel dagcentra zijn er in Vlaanderen operationeel en waar ? Hoeveel daarvan zijn er ingebed in een rusthuis ?
2. Hoeveel plaatsen telt elk dagcentrum ?
3. Wat is de bezettingsgraad ?
4. Hoeveel omkaderingspersoneel is er in die dagcentra tewerkgesteld ?
5. Hoeveel **samenwerkingsakkoorden** bestaan er tussen de thuiszorg en de dagcentra, en waar ?

Antwoord

Hieronder volgt de lijst van de bij ministerieel besluit van 9 juli 1992 erkende dagverzorgingscentra. Hierbij zijn de volgende gegevens vermeld :

- de vestigingsplaats ;
- de verantwoordelijke beheersinstantie (v.z.w. of OCMW) ;
- het aantal erkende verblijfseenheden (capaciteit) ;
- de integratie in een andere bejaardenvoorziening ;
- de gemiddelde bezetting in 1991 ;
- de personeelsformatie ;
- de samenwerking met de thuiszorg.

Overzichtstabel van de erkende dagverzorgingscentra

Vestigingsplaats	Beheersinstantie	Capaciteit	Bij een rusthuis	Bezetting	Personeelsformatie	Samenwerking thuiszorg
Waregem	OCMW	11	RVT (1)	11	2	Informeel
Puurs	OCMW	1	Rusthuis	1	0	Informeel
Roeselare	OCMW	1	Rusthuis	1,75	1,5	Informeel
Dilbeek	OCMW	1	Rusthuis	1,7	0	Informeel
Tielt	OCMW	2	DC (2)	9	1	Informeel
Hemiksem	OCMW	21	Rusthuis	17	1,5	Informeel
Kortrijk	OCMW	7	RVT (1)	6	1,8	Informeel
Assenede	V.Z.W.	14	RVT (1)	16	2	Informeel
Wijnegem	V.Z.W.	4	Rusthuis	4	3	Informeel
Essen	V.Z.W.	4	RVT (1)	4	1,13	Geen
Moorslede	V.Z.W.	6	Rusthuis	5,7	2	Geen
Brugge	V.Z.W.	9	RVT (1)	11	2	Informeel
Leuven	V.Z.W.	5	RVT (1)	5	1,5	Geen
Heist-op-den-Berg	V.Z.W.	28	RVT (1)	29	10	Informeel
Izegem	V.Z.W.	12	SFG (3)	9,5	1	Informeel
St.-Michiels	V.Z.W.	10	RVT (1)	7	2,5	Informeel
Tienen	V.Z.W.	6	Rusthuis	1,5	2	Informeel
Kortrijk	V.Z.W.	2	Rusthuis	6	3,5	Overeenkomst
Oostende	V.Z.W.	5	RVT (1)	7	2	Informeel
Borsbeek	V.Z.W.	5	Rusthuis	5	2	Informeel

1. Momenteel zijn er 20 dagverzorgingscentra erkend, 7 daarvan worden georganiseerd door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en 13 door een vereniging zonder winstoogmerk.

De volgende OCMW's organiseren een dagverzorgingscentrum : Waregem, Puurs, Roeselare, Dilbeek, Tielt, Hemiksem en Kortrijk.

De v.z.w.'s zijn gelegen in : Assenede, Wijnegem, Essen, Moorslede, Brugge, Leuven, Heist-op-den-Berg, Izegem, St.-Michiels-Brugge, Tienen, Kortrijk, Oostende en Borsbeek.

18 dagverzorgingscentra zijn geïntegreerd of sluiten nauw aan bij een rusthuis of een rust- en verzorgingstehuis.

2. De totale opnamecapaciteit van de centra bedraagt 154 verblijfseenheden. Voor het aantal verblijfseenheden per centrum ben ik zo vrij naar de overzichtstabel te verwijzen.
3. De gemiddelde dagelijkse bezetting in 1991 is 7,9 bejaarden per centrum. Dit komt overeen met een gemiddelde bezettingsgraad van 102,7 procent. Voor de gemiddelde bezetting per centrum verwijs ik naar de overzichtstabel.
4. In de dagverzorgingscentra zijn er 44,5 personeelsleden werkzaam of gemiddeld 2,2 personeelsleden per centrum. Voor de personeelsbezetting per centrum verwijs ik naar de overzichtstabel.
5. 16 van de 20 dagverzorgingscentra werken op een informele, pragmatische wijze samen met een thuisverzorgingsdienst. Een centrum heeft een formeel samenwerkingsakkoord afgesloten met een thuisverzorgingsdienst. Drie centra werken op geen enkele wijze samen met dergelijke diensten. In de overzichtstabel vindt het lid de situatie per centrum.

Vraag nr. 5

van 25 november 1992

van de heer B. VANDENDRIESSCHE

OCMW-rusthuizen – Beheer gelden en goederen van bejaarden

Artikel 1.8 van de erkenningsnormen voor rusthuizen, zoals opgenomen in bijlage B bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 bepaalt :

“De bejaarde mag in geen geval bij opneming, noch nadien verplicht worden het beheer van zijn gelden en/of goederen of het bewaren ervan aan de inrichting, een beheerder van de inrichting, de dagelijkse verantwoordelijke of een personeelslid toe te vertrouwen.

Alleen indien dit schriftelijk met de bejaarde werd overeengekomen en mits toezicht van een commissie voorgezeten door een magistraat, een notaris of een bedrijfsrevisor kan het beheer van de gelden en/of goederen van de bejaarde of het bewaren ervan uitsluitend aan de dagelijkse verantwoordelijke van de inrichting worden toevertrouwd, onverminderd de normen vermeld onder punt 6 van deze bijlage.

De leden van deze commissie zijn tot geheimhouding verplicht. De eventuele kosten die dit toezicht meebrengt, mogen onder geen enkel beding, individueel ten laste worden gelegd van de bejaarde. Zij kunnen desgevallend alleen in de dagprijs worden berekend.

Indien de inrichting kan aantonen dat de bejaarde niet in staat is een schriftelijke overeenkomst te sluiten, dient zij overleg te plegen met de naaste familie. Deze regel is niet van toepassing wanneer de bejaarde opgenomen is in een inrichting van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ten laste van dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.”

Door artikel 35 van de wet van 5 augustus 1992 houdende bepalingen betreffende de OCMW's werd in artikel 60 van de OCMW-wet een paragraaf 8 toegevoegd, luidend als volgt :

" 8. De raad voor maatschappelijk welzijn organiseert, bij huishoudelijk reglement, het in bewaring geven, de bewaring en de teruggave van waarden hetzij op vrijwillige of noodzakelijke basis, die hem ingevolge de artikelen 1915 tot 1954quater van het Burgerlijk Wetboek, kunnen worden toevertrouwd door personen opgenomen in een van zijn instellingen.

De ontvanger is met de inbewaarneming belast en duidt in overleg met de secretaris eventueel de personen aan die, onder zijn verantwoordelijkheid, gelast zijn deze deposito's te ontvangen, te bewaren en terug te geven."

1. a. Impliceert een en ander dat voortaan de OCMW-ontvanger en niet langer de dagelijkse verantwoordelijke van het OCMW-rusthuis in voorkomend geval bevoegd en verantwoordelijk is voor de bewaring van gelden en goederen van de opgenomen bejaarden ?
- b. Is de bewaring door de OCMW-ontvanger in casu onderworpen aan het toezicht van de commissie ad hoc, zoals bepaald in voormelde norm 1.8, of wordt de verantwoordelijkheid ter zake van de ontvanger uitsluitend beheerd door de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek ?
2. In welke mate is de bewaring van gelden en/of goederen van opgenomen bejaarden door de dagelijkse verantwoordelijke van het rusthuis of de OCMW-ontvanger al dan niet verenigbaar met artikel 5 van de wet van 18 juli 1991 betreffende de bescherming van de goederen van personen die wegens hun lichaams- of geestestoestand geheel of gedeeltelijk onbekwaam zijn om die te beheren, en waarin onder andere gestipuleerd wordt dat de voorlopige bewindvoerder niet mag worden gekozen onder de bestuurs- of personeelsleden van de instelling, waarin de te beschermen persoon zich bevindt ?

Antwoord

1. a. Artikel 60 paragraaf 8 tweede lid is duidelijk : "De ontvanger is met de inbewaarneming belast of duidt in overleg met de secretaris eventueel de personen aan die, onder zijn verantwoordelijkheid, gelast zijn deze deposito's te ontvangen, te bewaren en terug te geven." Paragraaf 8 van artikel 60 van de organieke wet werd gelicht uit het wetsvoorstel Hancké (Stukken, Kamer, nr. 341/1, BZ 91-92, artikel 16). In de bespreking ervan leest men : "Om praktische redenen, bijvoorbeeld . . . , is het onmogelijk steeds de ontvanger zelf hiermee te belasten. In dit geval zal de ontvanger, in overleg met de secretaris en onder zijn verantwoordelijkheid, een ander persoon, bij voorkeur de directeur of de verantwoordelijke van de instelling met deze opdracht gelasten." (Stukken, Kamer, op. cit., blz. 7).
- b. Bij het vervullen van die wettelijke opdracht staat de ontvanger niet onder toezicht van de commissie bedoeld in de erkenningsnormen voor rusthuizen.

2. Artikel 60 paragraaf 8 is niet van toepassing op die bejaarden ten aanzien van wie beschermingsmaatregelen genomen zijn op grond van de wet van 18 juli 1991 betreffende de bescherming van de goederen van personen die wegens hun lichaams- of geestestoestand geheel of gedeeltelijk onbekwaam zijn die te beheren.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 74,5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 9
van 2 december 1992
van de heer K. VAN OVERMEIRE

Publikaties ministerie — Silhouet van Vlaanderen zonder Voeren

Van de zomer werd aan de leden van de Vlaamse Raad een "Gids van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse instellingen van openbaar nut" en "Jaarbeeld 91" toegestuurd. Op de kaft van die publikaties prijkt naast de titel en een Vlaamse leeuw ook een regenboog die eindigt op een tekening die wellicht een silhouet van Vlaanderen voorstelt. De gemeente Voeren, op een kaart en zelfs op een silhouet van Vlaanderen gemakkelijk terug te vinden, ontbreekt hier echter. Nochtans mag de Vlaamse Executieve over de onaantastbaarheid van de grenzen van Vlaanderen op geen enkele manier twijfel laten bestaan.

Zal het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de regenboog met silhouet nog verder gebruiken ? Is het silhouet ondertussen aangepast ?

Vraag nr. 12
van 3 december 1992
van de heer J. VALKENIERS

Kledingsindustrie in nood — Initiatieven Vlaamse overheid

Verskillende maatregelen op nationaal vlak verhogen de onrust bij de Belgische kledingsindustrie, die voor het overgrote gedeelte in Vlaanderen is gevestigd. Die sector staat sinds enkele jaren onder zware druk door de concurrentie uit Aziatische landen. Nu is er nog de druk uit de Oostbloklanden bijgekomen en weldra krijgt de sector van de eigen nationale overheid een loonkostenverhoging voorgeschoteld van ruim 5 procent in een tijdspanne van twee maanden. Naast de CAO-akkoorden voor de sector zullen van overheidswege de volgende maatregelen van toepassing zijn :

- de meer dan halvering van de Maribel-af trek (van 17.000 naar 7.500 frank) ;
- de verhoging van de bijdragen tot financiering van het stelsel van de tijdelijke werkloosheid met 0,28 percent ;
- de indexering van de lonen met 2 percent ;
- de inwerkingtreding van het sectorieel akkoord op 1 maart 1993, waardoor de lonen stijgen met 5 frank per uur.

De Belgische kledingsindustrie zal uit de markt geprijsd worden door maatregelen van de overheid die de werkgelegenheid vernietigen. Als een werkgelegenheidsbeleid op nationaal niveau niet meer mogelijk zou zijn wegens Maastricht-imperatieven, dan stelt die industrietak zijn hoop 'op regionale initiatieven, zoals bijvoorbeeld een Vlaamse Maribel-operatie voor industriële sectoren die in dit land momenteel niet voldoende naar waarde worden geschat. Graag had ik vernomen of de minister overweegt in die zin initiatieven te nemen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw L. **Detiège**, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Vraag nr. 13
van 4 december 1992
van de heer M. MAERTENS

Semi-overheidsbedrijf Barco — Verkoop van wapentechnologie

Het Vlaamse Gewest heeft via de GIMV een meerderheidsparticipatie in de firma Barco Display Systems. Deze firma was met een verkoopspromotiestand voor high-techwapenonderdelen aanwezig op de wapenbeurs AFCEA (Armed Force Communications and Electronics Association) in Brussel op 21, 22 en 23 oktober laatstleden en op de militaire luchtvaartschow van Le Bourget en Famborough.

De Barco-zaakvoerder verklaarde op 21 oktober op het BRTN-nieuws niet op de hoogte te zijn van het feit dat de AFCEA een wapenbeurs is, ook al stelt Barco zich in de AFCEA-folder voor met de volgende zinsnede : "The products can be used for military applications in benign and military environments". De federale minister van Defensie verklaarde op 29 oktober in de Senaat dat de AFCEA-beurs geen wapenbeurs is, ook al hield een officier van zijn departement er een toespraak over : "Veiligheid door wapenbeheersing en vertrouwenwekkende maatregelen".

Het Vlaamse Gewest baat dus via haar GIMV-participatie een militair toeleveringsbedrijf van high-techwapens uit, in strijd met de geest en de letter van de Wapenwet van 5 augustus 1991, waar in meerdere artikelen de tekst "voor militair gebruik dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie" (artikel 2) voorkomt. Het Vlaamse Gewest steunt derhalve financieel de Vlaamse wapenindustrie.

Bij brief van 29 oktober 1992 gericht aan het Forum voor Vredesactie heeft minister Van den Brande verklaard : "de aanwezigheid van Vlaamse ondernemin-

gen op beurzen is immers volledig de verantwoordelijkheid van hun management". Vorig jaar reageerde zijn collega, de toenmalige Vlaamse minister van Economische Zaken, De Batselier, echter verbolgen op de aanwezigheid van Barco op die beurs. Hij schreef daarover een brief naar Barco waarin hij het bedrijf eraan herinnert "dat hij geen overheidsmiddelen wenste ter beschikking te stellen met het oog op de verwezenlijking van militair georiënteerde projecten".

1. Kan de minister ermee akkoord gaan dat het semi-overheidsbedrijf Barco high-techmateriaal produceert en verkoopt, dat voor zuiver militaire doeleinden wordt gebruikt ?
2. Gaat de minister ermee akkoord dat dit indruist tegen de wet van 5 augustus 1991 op de wapenhandel ?
3. Hoeveel overheidsmiddelen werden in de jaren '91, '92 en '93 aan Barco ter beschikking gesteld ?
4. Om welke redenen voert de minister een ander beleid ten opzicht van dit bedrijf dan zijn voorganger ?
5. Heeft de minister het management erop gewezen dat de verkoop van militaire high tech in strijd is met de geest van de Wapenwet, en zo neen, waarom is dit niet gebeurd ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 41
van 16 november 1992
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Gentse binnen wateren — Sanering en baggerwerken

De Gentse binnenwateren zijn sterk vervuild. Op heel wat plaatsen slijbt de waterweg gewoon dicht. Bovendien verspreidt het water een stank, wat vooral in het toeristische hoogseizoen niet van die aard is om toeristen aan te trekken.

Het uitbaggeren van de binnenwateren zou uiteraard al een groot deel van het probleem oplossen. Men beweert dat er sinds meer dan 20 jaar geen baggerwerken meer gebeurd zijn. Dit is uiteraard nefast voor dit bijna stilstaande water.

1. Kan de minister mij meedelen wanneer er baggerwerken gepland zijn ?
2. Welke waterlopen zijn in die werken begrepen ?
3. Hoeveel middelen zijn er ingeschreven in de uitgavenbegroting om de werken tot een goed einde te brengen ?
4. Overweegt de minister om opnieuw stroming te laten brengen in het water ? Zo ja, op welke wijze ?

Vraag nr. 42
van 16 november 1992
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Schipdonkkanaal — Verbreding

Het Schipdonkkanaal is gelegen in een landschappelijk waardevol gebied, namelijk een waardevol **kanaalland**-schap.

De plaatselijke bevolking en de gemeentebesturen zijn bijzonder ongerust over de plannen om het Schipdonkkanaal te verbreden.

Voor het gebied is het belangrijk dat het rioolwater en het oppervlaktewater gescheiden gehouden wordt. Een goede oplossing zou erin bestaan het rioolwater van Sint-Laureins naar het Schipdonkkanaal (**Balgershoeke**) af te voeren en het oppervlaktewater naar het Leopoldskanaal te doen stromen.

Kan de minister meedelen of het project om het Schipdonkkanaal te verbreden definitief is afgevoerd ?

Is de minister voorstander van de voorgestelde scheiding tussen rioolwater en oppervlaktewater ? Zo niet, waarom niet ?

Vraag nr. 46
van 19 november 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Haven van Zeebrugge — Evolutie geul in de zeebodem

Een Belgisch tijdschrift maakte in maart 1992 melding van het feit dat een put in de zeebodem voor de haven van Zeebrugge zich langzaam maar zeker verplaatste naar de westelijke havendam waarachter de Flanders Container Terminal ligt.

De inzinking in de bodem reikte toen tot op 100, soms tot op 60 meter van de buitenkant van de strekdam. De limietdrempel voor de veiligheid van de haven zou liggen op circa 50 meter voor de dam.

Kan de minister meedelen :

1. hoe de put in de zeebodem inmiddels geëvolueerd is ;
2. of er al reparatiewerkzaamheden hebben plaatsgevonden en zo ja, voor welk bedrag (op welke post van de begroting) ;
3. of de reparatiewerkzaamheden een permanent karakter hebben ?

vraag nr. 47
van 19 november 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Haven van Zeebrugge — Verzanding van het strand van Heist

De tonnen zand die door het zeewater voor onze kust worden meegevoerd, hebben al geleid tot een groeiende verzanding en aanslibbing van het strand van Heist .

Kan de minister meedelen :

1. of de verzanding blijft voortduren en met welke gemeten intensiteit ;
2. welke speciale maatregelen worden genomen teneinde de aanslibbing te voorkomen en zo ja, voor welk bedrag (op welke post van de begroting) ?

Vraag nr. 48
van 19 november 1992
van de heer W. PEETERS

Provinciale weg Schoten-Brasschaat — Vernieuwing brug over Kempisch Kanaal

In de gemeente Schoten wordt het Kempisch Kanaal, langs de provinciale weg die Schoten verbindt met Brasschaat, overbrugd door de brug nummer 12. Het betreft hier een zeer primitief, quasi middeleeuws bruggetje met slechts Cén rijstrook. Toch wordt die provinciale weg zeer druk gebruikt en dagelijks staan er dan ook ellenlange files aan beide zijden van dit bruggetje.

Ik vernam dat er reeds lang plannen bestaan om op die plaats een nieuwe moderne brug met dubbele rijstrook te bouwen, en vroeger zelfs zouden reeds budgetten voor die werken gepland en/of toegezegd zijn.

Vandaar mijn vragen aan de minister :

1. Indien het juist is dat de vernieuwing van brug nummer 12 in Schoten reeds meermaals in de planning werd opgenomen, waarom werden die werken dan telkens weer afgevoerd ?
2. Is de minister op de hoogte van studies of rapporten over de verkeers-, **geluids-** en milieuhinder die de files, tengevolge van deze flessehals op een verkeersdrukke provinciale baan, dagelijks veroorzaken in een woonbuurt ?
3. Wordt de vernieuwing binnen zeer afzienbare tijd gepland ? Zo ja, wanneer ? Welke garanties zijn er dat die plannen niet opnieuw op de lange baan zullen worden geschoven ?

Vraag nr. 49
van 20 november 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Duffel — Verkeersomleggingen

In de buurt van Lier worden vier bruggen over het Netekanaal vervangen. In de gemeente Duffel heeft het gewest verkeersomleggingen uitgevoerd over gemeentewegen. Het gaat om de verbindingen Duffel-Lier, Lier- Aarschot , Berlaar-Lier en Kessel-Lier.

Is het juist dat hierover geen voorafgaandelijk overleg met het gemeentebestuur werd gehouden ?

Is het juist dat de omlegging gebeurt via smalle wegen, zonder fietspad of voetpad ? Worden er in dat geval voorlopige fietspaden en voetpaden aangelegd ?

Welke veiligheidsmaatregelen werden in het algemeen getroffen voor de verkeersomleggingen ?

Vraag nr. 53
van 24 november 1992
van de heer J. VANDE LANOTTE

Strandconcessies — Vragen

De laatste maanden rijzen nogal wat vragen over de strandconcessies. Sommige gemeenten menen dat het systeem van jaarlijkse concessies veel nadelen heeft. Voor andere gemeenten gelden beperkingen qua aantal, die niet meer up to date zijn. Ten slotte doet zich het probleem voor van de prijsvorming. Graag had ik hierover een aantal precieze vragen gesteld.

1. Wordt de strandconcessie altijd per jaar gegeven aan de gemeente ? Zijn er uitzonderingen hierop ?
2. Zijn er beperkingen aan de gemeenten opgelegd inzake de wijze waarop ze het gebruik van het strand toewijzen, hetzij rechtstreeks hetzij onrechtstreeks via een onderconcessie ?
3. Legt het gewest beperkingen op aan de gemeenten inzake de prijs aan de verbruiker ?
4. Hoe wordt het maximum aantal percelen dat in concessie worden gegeven, bepaald ? Zo zouden voor Oostende en Mariakerke samen 800 percelen vrijgegeven worden. Wie bepaalt het aantal ? Diende het gemeentebestuur al een vraag in tot verhoging ?
5. Gelden er prijsbeperkingen en zou het gewest bij het in concessie geven juridische prijsbeperkingen kunnen opleggen ?
6. Wie is verantwoordelijk voor de publieke toiletten op het strand ? Kan de minister meedelen hoeveel openbare toiletten er per gemeente beschikbaar zijn op het strand of in de zeer nabije omgeving ? Acht de minister dit aantal voldoende ?

Vraag nr. 54
van 25 november 1992
van de heer E. FLAMANT

Expresweg N 49 tussen Westkapelle en Maldegem — Snelheidsbeperking

Enkele maanden geleden werd een algemene snelheidsbeperking ingevoerd op de expresweg N 49 tussen Westkapelle en Maldegem. Het gaat hier om een weg van tweemaal twee rijstroken, goed gescheiden van elkaar en ik vermoed dat er slechts weinig ongevallen gebeuren. Op een afstand van 11 km staan er slechts 12 woningen.

V66r het invoeren van de maatregel was er slechts bij het naderen van een kruispunt een snelheidsbeperking tot 90 km per uur.

1. Waarom werd die maatregel tot het beperken van de snelheid op de N 49 doorgevoerd ?
2. Hoeveel ongevallen wegens te hoge snelheid hadden plaats op die weg in de loop van 1991 en 1992 ?
3. a. Hoeveel snelheidsovertredingen werden op dit traject in dezelfde periode vastgesteld ?

- b. Hoeveel overtredingen door het niet-respecteren van de verkeerslichten aan de kruispunten werden op dit traject in dezelfde periode vastgesteld ?

Vraag nr. 55
van 26 november 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Kluizendokcomplex in Gent — Gegevens

Kan ik van de minister het volgende vernemen ?

1. Welke beslissingen werden tot nog toe, en vooral de laatste jaren, genomen in het kader van het zogenaamde Kluizendokcomplex in Gent ?
2. Welke initiatieven tot effectief overleg met de diverse betrokken besturen werden er genomen ?
3. Hoe ziet de programmatie van initiatieven, beslissingen en acties er uit, met hun voorwerp, financiële, sociale, economische en ecologische implicaties ?
4. Is de raadpleging van de Havencommissie gepland, of welke adviezen heeft de Havencommissie al gegeven ?
5. Welke wetenschappelijke of adviserende studies zijn er uitgevoerd of in opdracht gegeven of gepland ? Hoeveel kosten die ?

Vraag nr. 56
van 26 november 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Sluis van Terneuzen — Gegevens

Kan ik van de minister het volgende vernemen ?

1. Welke beslissingen werden tot nog toe, en vooral de laatste jaren, genomen betreffende de sluis in Terneuzen ?
2. Welke initiatieven werden er genomen tot effectief overleg met Nederland en de diverse betrokken besturen ?
3. Hoe ziet de programmatie van initiatieven, beslissingen en acties er uit, met hun voorwerp, hun financiële, sociale, economische en ecologische implicaties ?
4. Is de raadpleging van de Havencommissie gepland, of welke de adviezen heeft de Havencommissie al gegeven ?
5. Welke wetenschappelijke of adviserende studies zijn er uitgevoerd, gepland of in opdracht gegeven ? Hoeveel kosten die ?

Vraag nr. 57
van 26 november 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Gronden duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet — Tracé IJzeren Rijn-lijn

Met de regelmaat van een klok komen de gronden

bestemd voor het duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet in het nieuws. Recent was dit zo toen de NMBS haar plan uitlegde om over de reservatiestrook voor het duwvaartkanaal de "Ijzeren Rijn"-lijn te laten aanleggen.

Dit project heeft ten minste deze twee voordelen :

1. Het waanidee van een duwvaartkanaal zal daarmee volledig en voorgoed uitgevaagd worden.
2. Nadat het tracé zal zijn vastgelegd, zal de reservatiestrook worden opgeheven. Of men nu voor of tegen open ruimten is, dit kan in geen enkel opzicht gerechtvaardigen dat sommige gronden reeds sinds 1961 gehypothekeerd worden, doordat ze **geen** bestemming hebben en dus ten onrechte en zonder vergoeding een permanente waardevermindering ondergaan.

Een werkgroep zou onder meer voor dat soort problemen een oplossing zoeken. Toen ik op 12 april 1991 de voorganger van de minister daarover ondervroeg, zei hij dat vooral geen overhaaste beslissingen mochten worden genomen.

Mag ik de minister vragen hoever de werkgroep staat en of er geen prioriteit kan worden gegeven (zonder overhaasting) aan gronden die meer dan dertig jaar gehypothekeerd zijn ? Zij hebben immers geen duidelijke bestemming, gelet op hun reservatie voor gemeenschapsinfrastructuur die nooit wordt uitgevoerd.

Vraag nr. 61
van 27 november 1992
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Dijkwerken in Lillo — Planning

In het kader van het Sigma-plan zijn ter hoogte van Lillo de nodige dij kverhogings- en verstevigingswerken gepland. Uit het antwoord van de vorige minister van Openbare Werken, J. Sauwens, op de parlementaire vraag nummer 132 van 8 maart 1990 van mevrouw O. Lefebver (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 14 van 28 mei 1990, blz. 744) kon worden afgeleid dat spoedig werk zou worden gemaakt van de noodzakelijke verstevigingswerken.

We kunnen echter ter plaatse vaststellen dat de toestand ondertussen onveranderd is gebleven. Die de overstromingsramp van 1953 nog niet zijn vergeten, vrezende dan ook voor een nieuwe dijkbreuk, met veel menselijk leed tot gevolg, indien niet spoedig werk wordt gemaakt van de uitvoering van het Sigma-plan ter hoogte van het dorp.

Onlangs bleef de waterstand slechts ± 15 cm onder de dijk. Bij noordwestenwind en giertij was een tweede ramp onvermijdelijk geweest. Vooral de vestingsdijk gelegen achter het haventje geeft reden tot ongerustheid. De dijk heeft slechts een kruinbreedte van maximum 1,5 meter.

De breuk in de dijk in 1953 was trouwens de oorzaak van de overstroming van Lillo. Het water kwam toen via de haven, over de vestingsdijk, langs de vestingsgracht het dorp binnengelopen.

De in 1990 beloofde dijkwerken ter hoogte van de Liefkenshoektunnel en de aanpalende bedrijven zijn wel in uitvoering. Het achterblijven van de noodzakelijke bescherming van Lillofort veroorzaakt echter ongerustheid en ontevredenheid.

1. Is de versteviging en verhoging van de dijken ter hoogte van Lillo nog opgenomen in de planning ?
2. Wanneer zouden de werken een aanvang kunnen nemen teneinde de gevaren voor de plaatselijke bevolking weg te nemen ?
3. Zijn de geruchten die ons bereiken, als zou om financiële redenen slechts binnen vier à vijf jaar met deze werken kunnen worden gestart, juist ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 14
van 23 november 1992
van de heer H. VAN WAMBEKE

TV-nieuwsgeving — Zitting Noordatlantische Assemblée

Het was acht jaar geleden dat ons land nog eens de eer had de zitting van de Noordatlantische Assemblée te organiseren. Van 16 tot 19 november 1992 waren 199 parlementsleden uit de 16 NAVO-lidstaten en 46 uit de geassocieerde (ex-communistische) landen te gast in Brugge, de parel uit het Noorden. Het provinciebestuur van West-Vlaanderen had het mooie Provinciaal Hof ter beschikking gesteld voor de diverse activiteiten, het stadsbestuur van Brugge de historische Hallen.

Op de slotplechtigheid van deze 38ste zitting, op 19 november, werd onder meer het woord gevoerd door eerste minister Dehaene en NAVO-secretaris-generaal Wörner, in de indrukwekkende Pickeryzaal.

Wie daarop totaal afwezig was, waren de twee Vlaamse TV-zenders.

Ik zou het op prijs stellen te vernemen welke redenen de zenders ertoe hebben aangezet om die parlementaire zitting toch wel belangrijke manifestatie totaal uit hun nieuwsgeving te houden.

Vraag nr. 15
van 24 november 1992
van de heer A. DENYS

BRTN — Personeel van facilitaire bedrijven

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag nummer 76 van 15 september laatstleden in verband met het personeelsbestand van de BRTN.

De minister beantwoordde slechts een gedeelte van mijn vragen en beweerde dat hij op de overige vragen niet kon antwoorden omdat er geen gegevens beschikbaar zijn.

Mijn vragen zijn er echter precies op gericht om aan te tonen dat het beleid van de BRTN faalt omdat zij de beschikbare middelen niet efficiënt aanwendt.

Met een (gekende) personeelsformatie van meer dan 2.700 werknemers is het algemeen geweten dat de BRTN zich zeer frequent beroept op facilitaire bedrijven. Uit haar boekhouding moet minstens blijken wat de kost hiervan is.

1. Daarom herhaal ik mijn vraag : hoeveel personen die niet tot de personeelsformatie behoren en diensten verlenen uit hoofde van een facilitair bedrijf, leveren regelmatig prestaties voor de BRTN ?
2. Bijkomende vraag : wat is de kostprijs hiervan ?

Vraag nr. 16
van 24 november 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

BRTN — Natuur- en milieuprogramma's

In vergelijking met andere TV-stations, zoals bijvoorbeeld het Franse TF 1, brengt de BRTN-TV weinig natuur- en milieuprogramma's. De Vlaamse TV had meer aandacht voor dit onderwerp in de jaren '60 en '70. Toch haalt een programma als "De Wereld der Dieren" behoorlijke kijkcijfers. Eén en ander blijkt uit een studie van de Bond Beter Leefmilieu.

1. Waarom besteedt de BRTN-TV zo weinig aandacht aan natuur en milieu ?
2. Waarom is het aandeel van dergelijke programma's achteruitgegaan ?
3. Waarom worden natuur- en milieuprogramma's buiten prime time getoond ?

Vraag nr. 19
van 26 november 1992
van de heer L. VAN MEUWENHUYSEN

BRTN — Stellingname presentatoren

Op dinsdag 24 november jongstleden vond de presentator van het Radio 1-programma "Neem je tijd" het nodig om 24 november 1991 te bestempelen als de "dag dat onverdraagzaamheid met twee voeten het parlement instapte". Die opmerking werd geopperd naar aanleiding van de aankondiging van twee concerten georganiseerd door ultra-linkse groeperingen in Antwerpen.

Het komt me dan ook voor dat de geciteerde opmerking niet doelde op diegenen die zich niet hebben kunnen neerleggen bij de wil van de kiezer.

Meent de minister dat presentatoren van de openbare omroep tijdens de uitzendingen zonder meer stelling mogen nemen omtrent de uitspraak van de kiezer ?

Welke stappen heeft de minister reeds gezet om dit in de toekomst uit te sluiten ?

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 29
van 4 december 1992
van de heer F. VERMEIREN

Administratieve organisatie — Werking en contact met de burger

Dagelijks worden de burgers geconfronteerd met de gevolgen van de loomheid van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap. De gewestvorming heeft tot nog toe zeker niet geleid tot een vlotter contact tussen de administratie en de burgers, integendeel.

Voor het kleinste en onbelangrijkste dossier moeten adviezen aangevraagd worden, die enkel de administratieve lijdensweg vergroten en het economisch leven in Vlaanderen verlammen. Er wordt zelfs in bepaalde gevallen gewacht met een advies omdat "de diensten vernomen hebben dat er een nieuwe richtlijn op komst zou zijn die het inwinnen van een advies van Stedebouw zal opleggen".

Dossiers die worden doorgegeven blijken na enkele maanden zoek te zijn. Aan de betrokkenen wordt dan gevraagd — na 19 maanden — om een nieuw dossier te willen bezorgen.

Welke maatregelen heeft de Executieve reeds getroffen om een vlottere werking te verzekeren van de Vlaamse administratie en om het contact met de burgers te verbeteren ?

Vraag nr. 34
van 10 december 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Lagere school De Buurt in Gent — Deelname aan betoging tegen racisme

Verschillende kranten maken gewag van het feit dat de lagere school De Buurt officieel deelnam aan de betoging die op 24 november in Gent doorging tegen de verkiezingsuitslag van 24 november 1991. Het dagblad De Gentenaar bracht zelfs een foto met de volgende commentaar : "De jonge garde : leerlingen van de lagere school De Buurt stalen de show en scandeerden als volleerde betogers".

Op een mondelinge vraag die ik op 26 november in de Kamer van Volksvertegenwoordigers aan de minister van Justitie stelde omtrent de incidenten naar aanleiding van die betoging, antwoordde deze laatste : "In Gent werden voertuigen beschadigd, ruiten ingegooid, schoolmateriaal beschadigd en een leraar met een mes bedreigd. Er werd tot administratieve aanhoudingen overgegaan."

De minister van Onderwijs is ongetwijfeld van één en ander op de hoogte, en meer in het bijzonder van het officieel mee optrekken van een gesubsidieerde lagere school in een demonstratie.

Is de minister van mening dat het doen deelnemen van kinderen tussen de 6 en de 12 jaar aan een politieke demonstratie overeenstemt met de normale deontologie van een onderwijsinstelling, en meer bepaald met wat omtrent politiek in de school decretaal bepaald werd ?

Is de minister niet van mening dat de betrokken school haar bevoegdheid zeer ver te buiten gaat, wanneer zij haar kinderen stuurt naar een betoging waarvan op voorhand geweten kon zijn dat zij tot ernstige incidenten kon leiden ?

Wie is volgens de minister verantwoordelijk indien één van de kinderen van die school op één of andere wijze bij de incidenten betrokken zou zijn geraakt of verwondingen had opgelopen ?

Welke maatregelen heeft de minister getroffen ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 8
van 16 november 1992
van de heer L. VAN MEUWENHUYSEN

Investering MIVB — Tegemoetkoming Vlaams Gewest

Blijkens een artikel in Le Soir zou de Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer van Brussel erop staan dat het Vlaamse Gewest voor 50 percent zou tegemoetkomen in een investering van 300 miljoen frank voor de vervanging van 12 kilometer spoor van lijn 58.

Wat is de houding van de minister hierin ?

Vraag nr. 9
van 16 november 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Busverbinding Zeeuws- Vlaanderen-Breda — Stop in Antwerpen

De busverbinding tussen Zeeuws-Vlaanderen en Breda loopt over Antwerpen. Omdat de NMBS cliënteel zou kunnen verliezen, verzet zij er zich tegen dat reizigers op- en afstappen in Antwerpen.

Het cliënteelverlies is zeer hypothetisch en de goed functionerende busverbinding in het Nederlands-Vlaamse grensgebied krijgt een flinke deuk door de in niets gerechtvaardigde opstelling van de NMBS. De mogelijkheden voor het openbaar vervoer worden eens te meer geboycot. Daar is geen ander woord voor.

Wat is het standpunt van de minister ? Neemt hij daarover contact op met de NMBS ?

Vraag nr. 10
van 24 november 1992
van mevrouw M. VOGELS

Restauratiesubsidies beschermde woningen — Overschakeling van subsidiedossiers naar premieaanvragen

Heel wat eigenaars van een als monument beschermde woning hebben een lange lijdensweg achter de rug voor het honoreren van hun subsidiedossiers. Het principe van het monumentenbeleid tot nu toe was dat het beleid heel wat verplichtingen oplegt aan de eigenaars, maar dat ze kunnen genieten van een overheidstegevoetkoming voor restauratiewerken. Om de subsidie te verkrijgen moet de eigenaar wel een hele procedure doorlopen, die op haar beurt heel wat kosten met zich brengt (schattingen, kosten architect . . .).

Groot was dan ook de ontgoocheling toen in oktober 1992 een aantal eigenaars een schrijven ontvingen vanwege de diensten. Een schrijven dat meldt dat : "De bevoegde minister thans niet langer subsidiedossiers wil honoreren en enkel nog premieaanvragen zal toekennen".

De minister stelt voor om over te schakelen naar het premiesysteem. Verschillende betrokkenen hebben jaren briefwisseling, dossiersamenstelling achter de rug en hun dossier was beslissingsrijp. Nu wordt gevraagd een nieuw dossier te starten op basis van het gecoördineerd besluit van 16 september laatstleden, dat nog steeds niet in het Belgisch Staatsblad verscheen. Belofte over snelle uitbetaling klinken dan ook erg hol en ongeloofwaardig. Heel wat dossiers zijn hangende sinds '85 en er wordt snelle uitbetaling verwacht.

1. Wanneer verschijnt het gecoördineerd besluit van 16 september inzake restauratiewerken in het Belgisch Staatsblad ?
2. Is het waar dat ook eigenaars die een beslissingsrijp subsidiedossier hebben, geen kredieten zullen krijgen en moeten overschakelen naar de nieuwe restauratiepremies ? Of zijn er overgangsmaatregelen bepaald ?
3. Zal schadevergoeding worden uitbetaald voor de dossierkosten die de betrokkenen maakten ?

Vraag nr. 11
van 27 november 1992
van de heer L. PIERCO

De Lijn — Ingebruikname van aardgasvoertuigen

De Waalse vervoermaatschappij, de SRWT, verklaarde enige maanden geleden dat zij de intentie had om in het kader van het vervangingsprogramma voor stadsbussen een dertigtal lijnbussen rijdend op aardgas aan te kopen voor de steden Luik en Charleroi. Dit in navolging van de Brusselse vervoermaatschappij, de MIVB, die voor begin 1993 een twintigtal dergelijke voertuigen heeft besteld.

Het uitgangspunt hierbij is duidelijk. Aardgas biedt tegenover diesel belangrijke voordelen : het is minder

vervuilend en veroorzaakt minder lawaaihinder. Technisch blijkt men de bouw van grotere motoren voor vrachtvervoer te beheersen.

Wegens rendabiliteitsproblemen zijn geïsoleerde initiatieven echter niet aangewezen. Het vullen van de tanks noodzaakt immers zware investeringen. Het systeem "traag-vulling" dat gedurende de nacht gebeurt, heeft zeer veel nadelen, zodat er zal moeten worden geopteerd voor het "quick-filling" systeem (1/4 uur). Dit systeem vergt een zware industriële compressor die meerdere miljoenen kost en is dus niet aangewezen voor individuele initiatieven.

Samenwerking met bijvoorbeeld gemeenten en intercommunales lijkt dus aangewezen om de investering in en de exploitatie van dergelijke compressiestations rendabel te maken.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. waarom een eventueel gebruik van aardgasvoertuigen niet bij de Lijn overwogen wordt ;
2. of er reeds mogelijkheden tot samenwerking onderzocht werden met stadsbesturen, intercommunales en andere, om eventueel rendabiliteitsproblemen op te vangen.

Vraag nr. 13
van 1 december 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Ministerieel Comité Mobiliteit — Stand van zaken

De Vlaamse regering heeft een Ministerieel Comité Mobiliteit opgericht.

1. Hoe dikwijls is dit comité bijeengewees :
 - a. op het niveau van kabinetsmedewerkers ;
 - b. op het niveau van ministers ?
2. Welke resultaten zijn er tot nog toe inzake integratie van mobiliteit in sectoren zoals economie, energie, toerisme, leefmilieu, ruimtelijke ordening, binnenlandse aangelegenheden ?
3. Welke geïntegreerde acties heeft het comité in voorbereiding ?
4. In hoeverre raken de verschillende administraties op elkaar afgestemd in het mobiteitsdossier ?

Vraag nr. 14
van 4 december 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Belgische delegatie in Mexico — Protocollaire volgorde

Tijdens de officiële plechtigheden bij het bezoek van een economische delegatie onder leiding van Prins Albert aan Mexico, zouden de afgevaardigden van de gewesten, dus ook van het Vlaamse Gewest, pas na de afgevaardigden van de beroepsfederaties geplaatst zijn in de protocollaire volgorde.

Kan de minister dit bevestigen ?

Werd er desgevallend geprotesteerd tegen die gang van zaken ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 4
van 20 november 1992
van de heer W. SEEUWS

Gehandicaptenzorg — Tehuizen voor kort verblijf

Tehuizen voor kort verblijf organiseren dag- en nacht-opvang voor zowel minderjarige als meerderjarige gehandicapte personen. De verblijfsduur is beperkt tot 3 maanden per kalenderjaar. Het is in de eerste plaats de bedoeling het eigen gezin te ontlasten in moeilijke perioden.

Alhoewel de behoefte aan een dergelijke adempauze voor gezinnen die zwaar motorisch of mentaal gehandicapten verzorgen, ontzettend groot is, worden er momenteel in Vlaanderen slechts 3 tehuizen voor kort verblijf erkend en gesubsidieerd.

1. Wat zijn de voorwaarden of normen om voor erkenning en subsidiëring in aanmerking te komen ?
2. Wat behelst de subsidie ?
3. Bestaan er andere niet-erkende gelijksoortige initiatieven ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
4	28.10.1992	J. De Mol	<i>Bedrijveninformatiesysteem – Gegevens</i>	204
6	05.11.1992	H. Suykerbuyk	<i>Congres neerlandistiek in Michigan (USA) – Afwezigheid Vlaamse vertegen woordigers</i>	205
8	30.11.1992	V. Anciaux	<i>Imago van Vlaanderen in het buitenland – Expo 92</i>	179
9	0 02.12.1992	K. Van Overmeire	<i>Publikaties ministerie – Silhouet van Vlaanderen zonder Voeren</i>	243
10	03.12.1992	K. Van Overmeire	<i>Week voor democratie en verdraagzaamheid – Gegevens</i>	179
11	03.12.1992	H. Suykerbuyk	<i>Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie KMO – Krediet voor vestigingswijzigingen om milieuredenen</i>	180
12	0 03.12.1992	J. Valkeniers	<i>Kledingsindustrie in nood – Initiatieven Vlaamse overheid</i>	243
13	0 04.12.1992	M. Maertens	<i>Semi-overheidsbedrijf Barco – Verkoop van wapentechnologie</i>	244
16	10.12.1992	J. Taylor	<i>Brugpensioenen Mercantile- Bellard – Financiering</i>	180
17	15.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voorstel tot samenwerkingsakkoord vanwege Franse Gemeenschap – Territorialiteitsprincipe als voorwaarde</i>	181
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
16	16.11.1992	B. Vandendriessche	<i>Oppervlaktewaterwingebied Meetjesland-Zelzate-Assenede-Collectoren en persleiding onder kanaal Gent- Terneuzen</i>	205
17	17. 11. 1992	J. Valkeniers	<i>Heffing ter bescherming oppervlaktewateren – Franstalige adressering formulier</i>	181
18	23.11.1992	L. Barbé	<i>Afvalwater van Hamme – Bedreiging voor natuurgebied</i>	207
19	23.11.1992	L. Barbé	<i>Milieuproblemen – Aluminium</i>	208
20	24.11.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Affligem – Illegale stortplaatsen</i>	208
21	26.11.1992	M. Maertens	<i>Illegale varkenshouderijen – Gegevens</i>	209
22	26. 11. 1992	M. Maertens	<i>N.v. Avasco Industrie in Diksmuide – Reukhinder</i>	209
23	26.11.1992	M. Maertens	<i>Duinengebied Home Theunis in Koksijde-Oostduinkerke – Bestemming</i>	210
24	27.11.1992	L. Barbé	<i>GFT-installatie in Geraardsbergen – Stand van zaken</i>	210
25	30.11.1992	L. Barbé	<i>UCB in Drogenbos – Rampenplan</i>	182
26	30.11.1992	L. Barbe	<i>MER elektriciteitscentrale in Drogenbos – Overleg met Brussels Hoofdstedelijk Gewest</i>	183
27	02.12.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Landinrichtingsplan – Pilotproject Vlaams-Brabant</i>	183

28	02.12.1992	M. Maertens	<i>Verkoop militaire domeinen – Bescherming ecologisch waardevolle gebieden</i>	184
29	03.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aquafin – Verwijdering afval in Willebroek</i>	184
30	04.12.1992	V. Dua	<i>Wijziging vegetatie en landschapselementen – Vergunningsplicht</i>	185
31	04.12.1992	V. Dua	<i>Openbare bossen – Verpachting jachtrecht</i>	185
32	04.12.1992	A. Schellens	<i>Urgentieprogramma voor de sociale huisvesting – Gemeenten arrondissement Leuven</i>	186
36	09.12.1992	B. Vandendriessche	<i>Subsidiëring sociale woningbouw – Niet door Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende vennootschappen</i>	187
37	10.12.1992	B. Vandendriessche	<i>Inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten in kansarme buurten – Subsidiëring</i>	188

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

313	01.10.1992	H. Van Dierden	<i>Vlaamse wegen – Aanpassingen</i>	211
314	01.10.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Rijksweg Brussel-Asse-Aalst in Affligem – Verkeersveiligheid</i>	211
315	01.10.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Gewestweg N 211 Grimbergen-Meuse – Snoeien van hoogstammige bomen</i>	212
324	14.10.1992	J. De Meyer	<i>Gewestwegen – Vanrails</i>	212
9	26.10.1992	R. Van Hooland	<i>Gewestwegen in Vlaanderen – Bewegwijzering en signalisatie</i>	213
11	26.10.1992	J. Valkeniers	<i>Verbreding E 40 Leuven-Brussel – Moeilijkheden</i>	214
12	27.10.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Riolering Liersesteenweg in Booischoot (Heist-op-den-Berg) – Stank en wateroverlast</i>	214
15	29.10.1992	H. Van Dierden	<i>E 17 traject Erpe-Mere en Aalst – Onderhoudswerken</i>	214
18	04.11.1992	L. Peeters	<i>Alsebergsesteenweg in Buizingen – Verkeersveiligheid</i>	215
19	05.11.1992	T. Merckx-Van Goeij	<i>E 40 in Bierbeek – Geluidswerende schermen</i>	215
22	05.11.1992	J. Eeman	<i>E 40 omgeving Aalst – Spoorvorming</i>	215
24	06.11.1992	A. Schellens	<i>Kapitein Gilsonplein in Aarschot – Herinrichting</i>	216
25	06.11.1992	A. Schellens	<i>Verbinding oostelijke en westelijke ring in Aarschot – Afwerking</i>	216
26	06.11.1992	R. Van Hooland	<i>Vlaamse gewestwegen – Spoorvorming</i>	217
27	09.11.1992	M. Maertens	<i>A 17 en A 18 – Stand van zaken</i>	217
28	09.11.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Arrondissement Halle-Vilvoorde – Zwarte punten in het verkeer</i>	218
29	09.11.1992	L. Peeters	<i>Arrondissement Halle-Vilvoorde – Zwarte punten in het verkeer</i>	221
30	10.11.1992	R. Van Hooland	<i>E 40 tussen Wetteren en Beemem – Stootbanden</i>	223
36	13.11.1992	F. Vergote	<i>Burgerlijk ingenieurs van voormalig Wegenfonds – Uitbetaling produktiviteitspremie</i>	224
37	13.11.1992	W. Cortois	<i>Gewestwegen arrondissement Halle-Vilvoorde – Verkeersveiligheid</i>	224

39		13.11.1992	L. Barbé	<i>Diensten Openbare Werken – Gebruik van atrazine</i>	228
41	0	16.11.1992	B. Vandendriessche	<i>Gentse binnen wateren – Sanering en baggerwerken</i>	244
42	0	16.11.1992	B. Vandendriessche	<i>Schipdonkkanaal – Verbreding</i>	245
44		18.11.1992	T. Merckx-Van Goey	<i>Steden en gemeenten – Reglementen</i>	228
46	○	19.11.1992	J. De Bremaeker	<i>Haven van Zeebrugge – Evolutie geul in de zeebodem</i>	245
47	○	19.11.1992	J. De Bremaeker	<i>Haven van Zeebrugge – Verzanding van het strand van Heist</i>	245
48	○	19.11.1992	W. Peeters	<i>Provinciale weg Schoten-Brasschaat – Vernieuwing brug over Kemisch Kanaal</i>	245
49	○	20.11.1992	H. Van Dierden	<i>Duffel – Verkeersomleggingen</i>	245
51		23.11.1992	M. Aelvoet	<i>Leuvense gemeenteraadsbeslissing – Gratis busabonnement voor gemeentepersoneel</i>	229
52		24.11.1992	J. Vande Lanotte	<i>N 35 in Kaaskerke (Diksmuide) – Snelheidsbeperking en aanleg fietspad</i>	230
53	○	24.11.1992	J. Vande Lanotte	<i>Strandconcessies – Vragen</i>	246
54	○	25.11.1992	E. Flamant	<i>Expresweg N 49 tussen Westkapelle en Maldegem – Snelheidsbeperking</i>	246
55	○	26.11.1992	R. Van Hooland	<i>Kluizendokcomplex in Gent – Gegevens</i>	246
56	○	26.11.1992	R. Van Hooland	<i>Sluis van Terneuzen – Gegevens</i>	246
57	0	26.11.1992	H. Suykerbuyk	<i>Gronden duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet – Tracé IJzeren Rijnlijn</i>	246
58		26.11.1992	J. De Mol	<i>Militaire terreinen – Ontbreken van bindende planologische voorschriften</i>	189
59		27.11.1992	D. Van Mechelen	<i>Burgerlijk ingenieurs van voormalig Wegenfonds – Uitbetaling produktiviteitspremie</i>	190
60		27.11.1992	E. Baldewijns	<i>Gemeenten – Belasting op de tweede verblijven</i>	231
61	0	27.11.1992	M. Bartholomeussen	<i>Dijkwerken in Lillo – Planning</i>	247
62		30.11.1992	J. Vande Lanotte	<i>Kleiputten in Kortemark – Bestemmingswijziging</i>	190
63		30.11.1992	L. Barbé	<i>Slachthuis in Sint-Lieven+Houtem – Bouwovertreding</i>	190
64		01.12.1992	M. Aelvoet	<i>SST-tracé grondgebied Leuven – Ondersteuning gemeentelijke standpunten</i>	191
65		02.12.1992	W. Verreycken	<i>Referendum in Voeren – Maatregelen</i>	191
66		04.12.1992	M. Maertens	<i>Zendmast in Lampernisse-Diksmuide – Bouwovertreding</i>	191
67		04.12.1992	M. Vogels	<i>Ambachtelijke zone Luitersheide (Lint) – Bufferzone</i>	231
69		08.12.1992	H. Van Dierden	<i>Vlaamse wegentelefoon – Klachten en oplossingen</i>	192

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

9	09.11.1992	J. Spinnewijn	<i>BRTN – Proces inzake recht van antwoord</i>	232
13	17.11.1992	J. Valkeniers	<i>Kijk- en luistergeld – Franstalige formulieren in Wezenbeek-Oppem</i>	193
14	0 23.11.1992	H. Van Wambeke	<i>TV-nieuwsgeving – Zitting Noordatlantische Assemblée</i>	247
15	0 24.11.1992	A. Denys	<i>BRTN – Personeel van facilitaire bedrijven</i>	247
16	0 24.11.1992	H. Van Dierden	<i>BRTN – Natuur- en milieuprogramma's</i>	248
17	24.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN-nieuwsuitzendingen – Gebruik term “democratisch”</i>	193
18	25.11.1992	J. Eeman	<i>Gemeentelijke culturele adviesraden – Bibliotheken</i>	232
19	0 26.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN – Stellingname presentatoren</i>	248
20	03.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Antwerpen Culturele Hoofdstad '93 – Richtlijnen voor benaming van Vlaamse steden</i>	232
21	07.12.1992	M. Bourgois	<i>Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving – Achterstallige uitbetalingen</i>	193
22	07.12.1992	G. Vanleenhove	<i>Openbare bibliotheken – Regionale organisatie</i>	194

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

15	10.11.1992	V. Anciaux	<i>Deeltijds kunstonderwijs – Besparingen</i>	233
18	16.11.1992	J. Eeman	<i>Reaffectatie en wedertewerkstellingen – Gegevens voor 1992-1993</i>	233
19	18.11.1992	M. Maertens	<i>Brugse Freinetschool in opbouw – Werkingstoelagen</i>	234
20	20.11.1992	F. Vergote	<i>Deeltijds kunstonderwijs – Hervormingen</i>	234
21	20. 11. 1992	T. Van Parys	<i>Personeel gesubsidieerd onderwijs – Dienstanciënniteit</i>	235
22	20.11.1992	D. Ramoudt	<i>Bijscholing aan hoger onderwijs – Bedrijven</i>	236
23	24.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taallaboratorium in Wezembeek-Oppem – Subsidieaanvraag</i>	194
24	25.11.1992	F. Van den Eynde	<i>Onderwijsinstellingen – Geweld</i>	195
25	27.11.1992	R. Van Hooland	<i>Leerlingenvervoer – Gemeenschappelijke regeling</i>	195
26	01.12.1992	H. De Croo	<i>Inspectie Europese scholen – Nieuwe titularis</i>	237
27	04.12.1992	J. Tavernier	<i>Hoger onderwijs – Recht op betaalde feestdagen</i>	237
28	04.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel – Aanwerving personeel</i>	195
29	0 04.12.1992	F. Vermeiren	<i>Administratieve organisatie – Werking en contact met de burger</i>	248
30	07.12.1992	J. Taylor	<i>Schooljaar 1991-1992 – Studietoelagen</i>	196
31	08.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen – Gratis parkeerruimte</i>	196
32	09.12.1992	J. Demeulenaere	<i>Gedeeltelijk boventalligen in het gemeenschapsonderwijs – Bekwaamheidsbewijzen en dienstanciënniteit</i>	197

33		10.12.1992	M. Dillen	<i>Studiebeurzen — Misbruiken</i>	197
34	0	10.12.1992	F. Van den Eynde	<i>Lagere school De Buurt in Gent — Deelname aan betoging tegen racisme</i>	248
35		10.12.1992	M. Dillen	<i>Drugproblematiek in het onderwijs — Cijfergegevens</i>	197
36		10.12.1992	M. Dillen	<i>Subsidiëring schoolgebouwen — Stand van zaken</i>	198
37		10.12.1992	G. Cardoen	<i>ARGO — Tegemoetkoming in vervoerskosten</i>	198
38		11.12.1992	M. Capoen	<i>Burgerlijk ingenieurs van voormalig Wegenfonds — Uitbetaling produktiviteitspremie</i>	199

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

64		07.08.1992	L. Peeters	<i>Administratie — Controle en inspectie</i>	238
81		12.10.1992	L. Barbé	<i>Donkmeer in Berlare — Beheersplan</i>	239
4		05. II. 1992	T. Merckx-Van Goey	<i>Rechtshistorisch patrimonium — Bescherming</i>	239
6		09.11.1992	H. Van Dierden	<i>Monumenten — Milieuverontreiniging</i>	240
8	0	16.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Investering MIVB — Tegemoetkoming Vlaams Gewest</i>	249
9	0	16. II. 1992	H. Suykerbuyk	<i>Busverbinding Zeeuws- Vlaanderen — Breda — Stop in Antwerpen</i>	249
10	0	24.11.1992	M. Vogels	<i>Restauratiesubsidies beschermde woningen — Overschakeling van subsidiedossiers naar premieaanvragen</i>	249
11	0	27.11.1992	L. Pierco	<i>De Lijn — Ingebruikname van aardgasvoertuigen</i>	249
12		27.11.1992	J. Caubergs	<i>De Lijn — Mandaten gerechtelijke politie</i>	199
13	0	01.12.1992	H. Van Dierden	<i>Ministerieel Comité Mobiliteit — Stand van zaken</i>	250
14	0	04.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belgische delegatie in Mexico — Protocollaire volgorde</i>	250
16		08.12.1992	D. Ramoudt	<i>Kruispunt Bosweg en Verenigde Natieslaan in Oostende — Criteria voor plaatsen verkeerslichten</i>	200

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

7		16.11.1992	L. Goutry	<i>Tewerkstelling gehandicapten — Bemiddeling VDAB</i>	240
8		23.11.1992	J. Gabriëls	<i>Opleidingscentra werklozen in Limburg — Gegevens</i>	200
9		30.11.1992	L. Barbé	<i>Ziekte van Alzheimer — Studie over verband met blootstelling aan aluminium</i>	200
10		03.12.1992	J. Valkeniers	<i>Kledingsindustrie in nood — Initiatieven Vlaamse overheid</i>	201
12		08.12.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ambtenaren en personeelsleden van parastatale instellingen — Gratis parkeerruimte</i>	201
13		11.12.1992	F. Dewinter	<i>Brugpensioenen Mercantile-Beliard — Maatregelen</i>	203

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

2	09. II. 1992	H. Candries	<i>Erkende centra ambulante welzijnsdienst – Gegevens</i>	241
3	16.11.1992	L. Gouty	<i>Dagcentra bejaardenzorg – Gegevens</i>	241
4	0 20.11.1992	W. Seeuws	<i>Gehandicaptenzorg – Tehuizen voor kort verblijf</i>	250
5	25. II. 1992	B. Vandendriessche	<i>OCM W-rusthuizen – Beheer gelden en goederen van bejaarden</i>	242
6	30.11.1992	H. Van Dierden	<i>Opvang Bosnische vluchtelingen – Initiatieven Vlaamse regering</i>	203
11	18.12.1992	F. Dewinter	<i>Klinische laboratoria – Onderzoek HIV-virus</i>	203